

Illustration: Mia Mottelson

THILDE KRAT BOLDSSEN

Repræsentation i danske tv-nyheder 2022

VEJLEDER: LONE DIRCKINCK-HOLMFELD
4. SEMESTER, INFORMATIONSVIDENSKAB
AALBORG UNIVERSITET

Specialetitel:	Repræsentation i danske tv-nyheder i 2022
Studerende:	Thilde Krat Boldsen
Studienummer:	20185376
Semester:	4. semester på kandidaten
Studieretning:	Informations studies
Antal tegn:	187877
Antal sider:	78 sider
Vejleder:	Lone Dirckinck-Holmfeld
Afleveringsfrist:	1. juni 2023

Aalborg Universitet,

København

INDHOLDSFORTEGNELSE

ABSTRACT	4
SAMARBEJDE	5
INTRODUKTION	6
PROBLEMFORMULERING	7
TEORETISK RAMME.....	8
VIDENSKABSTEORI	8
MEDIETEORI	10
FEMINISTISK TEORI	12
KØN I EN INFORMATIONSVIDENSKABELIG RAMME	14
LITTERATUR-REVIEW	16
SØGESTRATEGI	16
TIDLIGERE STUDIER AF REPRÆSENTATION I MEDIERNE	20
KØNSFORDELING	20
KILDEFUNKTION	21
EMNER	22
PRIVAT ELLER OFFENTLIG MEDIEVIRKSOMHED	23
JOURNALISTERNE BAG	24
ETNICITET	27
KVANTITATIV INDHOLDSANALYSE.....	28
VIDENSKABSTEORETISKE IMPLIKATIONER	29
SAMPLING	29
KODNING	32
ANALYSE	43
ANALYSESTRATEGI	43
KØNSFORDELING INDEN FOR KILDEFUNKTIONER OG EMNER	45
Kildefunktion	47
Emner	59
Delkonklusion af kønsfordeling i kildefunktioner og inden for emner	67
FORSKELLEN MELLEM DR1 OG TV 2	67
Fordeling af kilder DR1 og TV 2	68
Emner på DR1 og TV 2	73
Delkonklusion på forskelle og ligheder mellem kanalerne	77
FORSKEL PÅ MANDLIGE OG KVINDelige JOURNALISTER	78
Journalistens køns påvirkning af kildernes køn	80
Journalisterne på DR1 og TV 2	83
Journalistens køns påvirkning af indslag	86
Delkonklusion på forskelle mellem journalister	88
ETNICITET	90
Kønsfordeling	92
Kildefunktion	93
Emne	95
Delkonklusion på etnicitet	97
DISKUSSION	98

GØR DET NOGET?	98
SIGER KVINDER NEJ?	100
HVORDAN PÅVIRKER REDAKTIONSSAMMENSÆTNINGEN?	101
SPEJLER MEDIERNE SAMFUNDET?	102
HVEM ER DEN BEDSTE KILDE?	104
SKAL VI BARE FIKSE KVINDERNE?	106
OPSAMLING	108
KONKLUSION	110
OVERSIGT OVER FIGURER, TABELLER OG SKÆRMBILLEDER	115
FIGURER	115
TABELLER	115
SKÆRMBILLEDER	116
LITTERATURLISTE	117

Abstract

This thesis examines gender representation in Danish media in 2022. It investigates the most viewed evening news on the channels DR1 and TV 2 by a quantitative content analysis, where 2518 news sources have been coded according to the sources' function and the subject of the news story. The thesis' theoretical framework consists of theoretical aspects from feminism, information studies, social constructivism and agenda setting and framing in the media. The content analysis shows that 36,7% of the news sources were women. Furthermore, women were often used as case sources and rarely as experts, while female sources often participated within subjects such as health, social affairs, and education, while male sources were used in politics, military, and industry. The content analysis also shows that between the news channels, DR1 used female sources more often than TV 2, especially more female experts, though the use of female sources within the different subjects were similar. Furthermore, the thesis finds that female journalists used more female sources in general. This thesis also investigates ethnicity by comparing the results with Jørndrups (2022). The results were very similar, as the minority Danes participated as case sources. The non-western minority Danes were not participating as experts at all. The subjects were also very alike, as the minority Danes participated within stories about crime, terror, or minorities. This thesis discussed possible explanations, as the importance of equal gender distribution, and if female sources more often say no to participate. It also investigates if the editorial team in the media has retentive work habits, or if the media mirrors the society. In addition, it is discussed who is the best source, and who is deciding that. The discussion ends by discussing if it is a solution just fixing the women, or if it is the organizations that should be fixed, by disrupting the existing structures, so both women and minorities and their perspective are valued at the same level as the males.

Samarbejde

Dette speciale er lavet i samarbejde med Pluralisterne. Pluralisterne er en dansk forening, der beskæftiger sig med repræsentation af kvinder og minoritetsdanskere i dansker medier og kulturliv (Pluralisterne, nd.). Samarbejdet har været frivilligt fra begge parter og har bestået af møder og løbende sparring. Pluralisterne har bidraget med relevante perspektiver og indføring i feltet, men al tekst og data er udelukkende indsamlet, bearbejdet og forfattet af mig.

Tak til Mette Mut Andreasen og Astrid Dynesen for det gode samarbejde!

Introduktion

Medierne omtales ofte som den fjerde statsmagt, og i Danmark spiller traditionelle nyhedsmedier en central rolle i at sætte dagsorden, når borgerne skal finde oplysninger om politik og samfund (Willig & Blach-Ørsten, 2023). Særligt public service-kanalernes nyhedsudsendelser bidrager til, at mange forskellige borgere inkluderes i den offentlige samtale (Willig & Blach-Ørsten, 2023). Danmarks Radio er det eneste fuldt licensbetalte medie og skal derfor leve op til public service-kontrakten. I public service-kontrakten 2022-2025 blev ligestilling mellem kønnene for første gang nævnt, og det lyder, at DR skal "arbejde for at forbedre kønsligestilling og mangfoldighed i forbindelse med DR's virke" (Kulturministeriet, 2022, s. 2). Allerede i 1995 blev dette omtalt af FN. I 1995 blev FN's fjerde verdenskonference om kvinder holdt i Beijing, og konferencen anses som et vigtigt vendepunkt for ligestilling. Beijing-erklæringen blev enstemmigt vedtaget af 189 lande (UN Women, nd.), og 12 punkter blev underskrevet, hvoraf to handlede om kvinder og medier: Kvinders deltagelse og adgang til kommunikationsteknologier skulle øges, og en afbalanceret og ikke-stereotypisk fremstilling af kvinder i medierne skulle fremmes (Padovani, Belluati, Karadimitriou, Horz-Ishak & Baroni, 2022). Dette blev altså vedtaget for 28 år siden, og både britiske og belgiske medier har faste procedurer for, hvordan kvinder og minoriteter ligestilles (Padovani, et al., 2022). Flere studier har undersøgt kildesammensætningen i medierne. Det har været forskelligt, hvor mange kilder, de har optalt, i hvilket land og hvilke andre parametre de har medtaget i deres undersøgelse. Fælles for dem alle er dog, at kvinder aldrig udgør mere end 50% og derved ikke er repræsenteret som den anden majoritet, de udgør i den virkelige verden. Danmark har indgået i den internationale undersøgelse Global Media Monitoring Project (GMMP), hvor nyhedskilder bliver opgjort hvert femte år, og kvinder har også i disse undersøgelser været underrepræsenteret. Dataindsamlingen forløber dog kun på en enkelt dag og kan dermed ikke vise andet end tendenser, da empirigrundlaget er så småt. På trods af, at kvinder ikke udgør en majoritet, beskriver Blach-Ørsten, Burkal, Mayerhöffer og Willig (2021), at ingen danske medier har standardiserede procedurer for at inddrage flere kvinder. Sommetider bliver debatten om køn tilsidesat som noget, vi har "løst" (Jørndrup &

Bentsen, 2015), men har vi det? Hvad vil en større indsamling af data i Danmark vise?

Problemformulering

Jeg ønsker at undersøge repræsentationen i danske medier på et bredere empirisk grundlag for at undersøge, om kvinder er under- eller misrepræsenteret. Jeg ønsker derfor at undersøge, om der er forskel på, hvilke køn der medvirker i visse kildefunktioner. Ligeledes vil jeg udforske, om der er emner, der er mere repræsenteret af bestemte kønsidentiteter. Jeg ønsker også at undersøge, om der er forskel på DR1 og TV 2's brug af kilder, og derudover hvilke journalister (ift. køn), der dækker hvilke emner, og hvem de inddrager som kilder. Afslutningsvist ønsker jeg at diskutere mulige årsager til eventuelle forskelle. Min problemformulering lyder:

Hvordan er kilderepræsentation på DR1 og TV 2, og hvilke forskelle er der mellem de to kanaler og på journalisterne?

1. Hvordan er repræsentation i medierne tidligere undersøgt?
2. Hvilke kildefunktioner medvirker kønnene som og hvordan fordeler kilderne sig inde for emnerne?
3. Hvilken forskel er der på repræsentationen på de to tv-kanaler?
4. Hvordan er kønsfordelingen blandt journalisterne bag indslagene, og hvilke kilder inddrager de?
5. Hvordan fordeler vestlige og ikke-vestlige kilder sig i forhold kildefunktioner og emner?
6. Hvordan kan repræsentationen forklares?

Teoretisk ramme

I følgende afsnit beskrives den teoretiske ramme for undersøgelsen. Specialet baserer sig på en ramme, der er sammensat af en række videnskabsteoretiske, medieteoretiske og feministiske perspektiver og grundtanker, som vil forklares i følgende afsnit. Specialet skriver sig derved ind i en multidisciplinær kontekst, idet jeg trækker på informationsvidenskab, kønsteori og medieteorier.

Videnskabsteori

I dette afsnit vil jeg redegøre for det videnskabsteoretiske perspektiv, da jeg mener, at det er væsentligt for at forstå, hvilke opfattelser af verden der ligger til grund for dette speciale. Derudover kommer de efterfølgende afsnit om teori til at udspringe fra det videnskabsteoretiske perspektiv, da det er forankret i videnskabsteoriens ontologi og epistemologi.

Dette speciale tager udgangspunkt i socialkonstruktionisme. Burr (1995) beskriver, at det er bedst at benytte *konstruktionisme* fremfor *konstruktivisme*, da -visme ifølge Gergen (1985) refererer til en perceptionsteori, hvilket kan skabe forvirring. Burr (1995) beskriver videre, at Gergen & Gergen og Shotter & Sarbin var nogle af de vigtigste bidragsydere til socialkonstruktionisme. Idet der var mange forfattere og derved karakteristika for socialkonstruktionisme, har Burr (1995) beskrevet fire ligheder imellem dem. Den første lighed er, at socialkonstruktionisme er kritisk over for viden, der tages for givet. Viden er aldrig baseret på objektive observationer, hvorfor man må være kritisk over for, hvordan viden opstår, og også hvordan verden er opdelt. Her nævner Burr (1995) køn som eksempel. Hun mener, at bare fordi man kan dele mænd og kvinder op efter kønsorganer, er det ikke nødvendigvis den bedste eller eneste måde at kategorisere mennesker. Hun beskriver, at man lige så godt kunne dele mennesker op efter højde eller typen af øreflipper. Den anden lighed er, at vores forståelser af verden er kulturelt og historisk specifikke. Det, der opfattes som normalt, skal ses i relation til den kultur, vi lever i nu. Den tredje lighed er, at viden er opretholdt af sociale processer. Viden er ifølge socialkonstruktionismen

konstrueret mellem mennesker via daglige interaktioner og sprog (Burr, 1995). I forlængelse heraf beskriver hun i det fjerde punkt, at viden og sociale handlinger er afhængige af hinanden. Hun bruger alkoholisme som eksempel, da det engang ville medføre fængselsstraf, men nu medfører behandling, da samfundets viden er ændret. Derved kan konstruktioner af verden være med til at fastholde mønstre.

Sprog

Ifølge Burr (1995) er socialkonstruktionismens måde at forstå verden på ikke baseret på den objektive virkelighed, men på sprog. Hun skriver, at Foucault var en af hovedtænkerne for sprogets konstruerende rolle. Virkeligheden skabes altså af mennesker, da vi bruger sproget til at reproducere verden hver dag. Sproget bruges både til at beskrive, men også til at tænke. Sproget former dermed de kategorier og koncepter, verden består af. Brug af sproget kan derfor tænkes som en handling, og nogle socialkonstruktionister er specifikt interesseret i sprogets "performative" rolle. Collin (2003, i Schmidt, 2022) mener, at man må være sig bevidst om, hvorvidt man tilskriver sig en ontologisk eller epistemologisk konstruktivisme. Han kalder det konstruktivisme, fremfor konstruktionisme. Han mener, at man inden for ontologisk konstruktivisme ser selve verden som konstrueret, hvor man inden for epistemologisk konstruktivisme mener, at vores erkendelse af verden er konstrueret. Idet jeg ønsker at undersøge vores erkendelse af verden, tilskriver jeg mig den epistemologiske konstruktivisme, hvor den menneskelige erkendelse er socialt konstrueret via kultur, historie og samfund, som det enkelte menneske oplever og er en del af. Mennesket reproducerer verden via sprog (Schmidt, 2022), hvilket også gør sig gældende i medierne.

Selvom Gergen (1985, i Burr, 1995) beskrev at det var mindre forvirrende at bruge konstruktionisme, benytter jeg socialkonstruktivisme, ligesom Collin (2003, i Schmidt 2022), da jeg mener, at hans forklaring af socialkonstruktivismen stemmer overens med forklaringen hos Gergens (1985, i Burr, 1995). Det centrale i mit videnskabsteoretiske perspektiv er forståelse af sprogets magt til at skabe betydning i vores samfund og dermed producere og reproducere herskende diskurser.

Medieteori

I følgende afsnit ønsker jeg kort at redegøre for den medieteoritiske historie, og derefter beskrive relevante teorier og begreber, som former mit medieperspektiv. Formålet er ikke at beskrive medieteori udtømmende, men udelukkende give læseren indblik i det perspektiv, der anlægges i dette speciale.

Medieteoriens historie

Gripsrud (2007) beskriver at grunden til, at medierne er så betydningsfulde, er den menneskelige trang til socialt liv. Idet vi ikke længere lever i store stabile familier og samfund, kan medierne etablere en abstrakt form for fællesskab, hvis vi opfatter os selv som en del af det. I tidens løb har der været forskellige medieteorier. I 1940'erne var *kanyleteorien* fremherskende, hvor man mente, at mediernes indhold kunne indsprøjtes i mennesker og derved påvirke dem i meget stærk og styrende grad (Gripsrud (2007)). Mellem 1940 og 1970 var tottrinshypotesen beskrevet af Katz og Lazarfeld (1955, i Gripsrud, 2007) udbredt. Her mente man, at medier kun kunne påvirke mennesker, der i forvejen var enige, og påvirkningen skete især via mennesker, der var *meningsdannere*. Man kunne derved ikke indsprøjte og styre, hvad mennesker skulle tænke, men medierne kunne påvirke meningsdannere, der derved kunne påvirke lokalsamfundet. 1970 var vendepunktet ifølge Gripsrud (2007), og en hypotese placerede sig mellem de to overstående. Ifølge denne hypotese kunne medierne ikke påvirke, *hvad* mennesker tænkte, men hvad de tænkte *på*.

Agenda-setting og framing-teori

Agenda-setting-teorien beskrives af McCombs og Shaw (1991). De beskriver, at mange mennesker får deres information fra anden- eller tredjehåndskilder via massemedierne eller andre personer. Mediernes agenda-setting-funktion er ikke, at medierne kan styre, *hvad* folk tænker, men medierne har succes med at styre, hvad folk tænker *på*. De to forfattere brugte agenda-setting-teorien op til et valg, hvor de undersøgte, hvad vælgerne opfattede som de vigtigste nyheder og agendaer. De fandt

en meget stærk sammenhæng mellem mediernes fremhævnings af kampagneemner og vælgerens opfattelse af vigtigste kampagneemner (McCombs & Shaw, 1991).

Framing er også et vigtigt begreb i undersøgelser af kommunikation. Ifølge Entman (1993/2015) er framing-begrebet en måde at beskrive en kommunikerende teksts magtudøvelse, da framing omhandler udvælgelse og fremhævnings og dermed vinkling. Når en nyhedshistorie vælges og vinkles, udvælges visse aspekter i en kompleks verden, og derved bliver visse aspekter fravalgt. Begrebet indebærer, at frames har en generel effekt på det modtagende publikum, selvom Entman (1993/2015) dog påpeger, at det ikke er sandsynligt, at de har en universel effekt på alle. Når den samme vinkling benyttes igen og igen, fastsættes diskursen, så man ikke vil kunne foreslå handlemuligheder uden for de fastsatte frames, da det ville bryde med grænserne for den acceptable diskurs (Entman, 1993, oversat af Hjarvard, 2015, s. 119). Derfor kan frames eller vinklinger være afgørende for, hvad *den offentlige mening* er. Når nyhedshistorier vinkles, udvælges visse aspekter, mens andre fravælges. Entman (1993/2015) beskriver at medierne har derved en definitionsmagt, der er vigtig at være bevidst om. Dog er der i 2023 mulighed for at møde andre perspektiver og frames, da mange mennesker også får nyheder fra sociale medier, hvorfor det ikke længere kun er tv-kanalerne, der kan "bestemme" framingen og derved diskursen.

Den nutidige kontekst

Da teksterne fra ovenstående alle er af ældre dato, finder jeg det brugbart at inddrage Willig og Blach-Ørstens tekst fra 2023 for at sætte begreberne i relation til nutidens mediebillede, da man skal tage et vist forbehold for nogle af betragtningerne.

Gripsrud (2007) skriver blandt andet, at medier "bidrager til dagens struktur" (s. 36), hvilket ikke længere kan siges at være tilfældet for alle. Willig og Blach-Ørsten (2023) beskriver dog, at traditionelle nyhedsmedier stadig spiller en central rolle i borgernes oplysning, og at medierne stadig har en ophøjet magt til at udvælge og præsentere nyheder og udvælge kilderne, hvilket kan relateres til framing-begrebet. Medvirkende kilder får en definitionsmagt til at definere og forklare de omtalte problemer, hvilket ifølge Hall et al. kaldes for "primary definers" (1978, i Willig &

Blach-Ørsten, 2023, s. 82). Willig og Blach-Ørsten (2023) argumenter ligeledes for, at massemedier bidrager til at bekræfte og styrke konsensus, og at nyhedsmedierne fortsat er dagsordensættende, hvilket stemmer overens med McCombs og Shaws (1991) agenda-setting teori.

Begreberne agenda-setting og framing er altså vigtige at forstå i sammenhæng med socialkonstruktivismen. Idet medierne har magten til at fremhæve visse emner over andre og bestemme vinklingen, kan medierne være med til at producere eller reproducere diskurser i samfundet. Medierne har derved en stor indvirkning på konstruktionen af den sociale virkelighed, vi lever i.

Feministisk teori

Specialet har fokus på køn i medierne, og jeg vil i dette afsnit derfor præsentere en række grundlæggende feministiske teorier og positioner. Jeg præsenterer først to feministiske positioner, derefter teoretiske pointer fra Simone De Beauvoir og Judith Butler, og afslutningsvist inddrager jeg teori om intersektionalitet.

Grundlæggende beskriver Stormhøj (2012) striden mellem to positioner i den feministiske teori; feministisk standpunktsteori og feministisk poststrukturalisme. Feministisk standpunktsteori er en erkendelsesteoretisk position, der har et marxistisk ophav. Inden for feministisk standpunktsteori antages det, at der findes et fælles grundlag for alle kvinder, som danner ramme om fælles erfaringer. Inden for feministisk poststrukturalisme hævdes det, at begreber som mand og kvinde er flertydige og ustabile (Stormhøj, 2012). Feministisk poststrukturalisme anser altså sproget som betydningsskabende praksis, der skaber grund for erkendelse. Dette stemmer overens med mit videnskabsteoretiske perspektiv, da jeg ligeledes anser kønnet som sprogligt og socialt konstrueret, da mennesker erkender verden gennem sprog. Specialet tager derfor udgangspunkt i feministisk poststrukturalisme.

Simone De Beauvoir er anerkendt som en af de mest betydningsfulde forfattere inden for feministisk teori. Hendes mest kendte citat lyder: "Man fødes ikke som kvinde, man bliver det" og stammer fra hendes bog 'Det andet køn' fra 1949. I bogen argumenterer De Beauvoir for, at mænd har påberåbt sig Selvet, og kvinden derfor altid bliver skabt i ikke-selvet. Derfor er kvinden altid *det andet* og har derfor ingen substans. I 'Det andet køn' spørger hun derfor "Eksisterer der overhovedet kvinder?" (De Beauvoir, 2019, s. 1). Hun beskriver herudover, at kvinder må gribe muligheden for at opnå ligestilling, så kvinden kan eksistere for sig selv som et subjekt ligesom manden (Thornham, 2006).

En anden central feministisk tænker er Judith Butler, der i 1990'erne blev en feministisk "kultfigur" (Phoca, 2006, s. 46). Hun re-tænkte subjektivitet og køn og præsenterede idéen om, at alle køn og seksuelle identiteter er *performative*. Hendes tekst 'Kønsballade' fra 1990 baserer sig på ideen om kvindelighed som maskerade beskrevet af Joan Riviere (1939). Med dette menes, at kønsidentiteten er skabt på baggrund af en række sociale koder. Butler skriver, at gentagelser af kønnet vil forstærke den konservative kultur (Phoca, 2006). Derudover mener Butler ikke, at der er noget essentielt maskulint subjekt, ligesom der heller ikke er et feminint subjekt. Enten kan subjektet efterligne en kønsposition, som passer til de etablerede sociale koder, eller subjektet kan overgøre koderne for at tydeliggøre, at de er konstruerede. Mennesker kan derfor positionere sig som maskuline eller feminine via kulturelt bestemte strategier (Phoca, 2006).

Butler beskriver i sin tekst 'Subjekt, køn og begær', at feminismen støder på et problem, når det antages, at *kvinder* er en fælles identitet (Butler, 2007). Ifølge Butler er kvinder en naturlig konsekvens af en indgroet forståelsesramme, og hun beskriver, at køn krydses med raciale, klassebetingede, etniske, seksuelle og regionale identiteters modaliteter (Butler, 2007, s. 30). Disse betegnelser kan alle falde under begrebet intersektionalitet. Begrebet blev første gang brugt af Kimberle Crenshaw i 1989 i forlængelse af, at det amerikanske retssystem ikke kunne behandle sorte kvinder som både sorte og kvinder på én gang (Arnfred, 2020). Crenshaws pointe er, at man ikke kun kan beskrive racisme eller sexism, men må kombinere

det, så det tager højde for de sorte kvinder. Butler (2007) beskriver ligeledes, at der er en entydig forestilling om undertrykkelsen af kvinder, hvorfor man må være opmærksom på de andre "diskursivt konstituerende identiteters modalitet" (Butler, 2007, s. 30), altså heriblandt race, klasse, seksualitet og andre identitetsmarkører.

Køn i en informationsvidenskabelig ramme

Ifølge Ross et al. (2000, i Padovani et al., 2022) er kønsundersøgelser altid politiske og vil fremprovokere kritik. Det samme beskriver Sara Ahmeds med begrebet The Feminist Kill Joy. Hvis en person adresserer ubekvemme sandheder, kan det ske, at stemmen sanktioneres eller afvises, beskriver hun (Ahmed, 2010, i Juhl & Pedersen, 2020). Ifølge Juhl og Pedersen (2020) kan denne sanktionering ses som en magtmanøvre for at sikre, at visse positioner ikke angribes på deres privilegier.

Flere forfattere er derudover kritiske i forhold til at undersøge køn (Butler, 2007, Andreassen, 2015, Bentsen, 2022, Arckerly & True, 2020). Arckerly og True (2020) påpeger, at det er kompliceret at være opmærksom på køn, da mange feministiske studier undersøger forskelle mellem køn og dermed netop retter opmærksomheden på forskellene. Bentsen (2020) skriver ligeledes i sin afhandling, at man skriver sig ind i en normativ dikotomi, når man undersøger køn, hvilket er problematisk. Butler (2007) beskriver også repræsentation som et paradoks, idet undersøgelse af kvinders repræsentation er med til at konstruere kvinder som et stabilt subjekt, og derved tingsliggøres kvinder, når man undersøger, om de er der eller ej. Hun beskriver denne tingsliggørelse som værende i skarp kontrast til feministiske målsætninger (Butler, 2007). Derudover påpeger hun, at hvis kategorien 'kvinder' anråbes med henblik på solidaritet, er man tvunget til sondringen mellem biologisk køn og socialt køn, hvilket ligeledes er problematisk. Det skal også nævnes, at køn kan være kulturelt betinget. Arnfred (2020) beskriver eksempelvis, at man på sproget Yorùbá kan tale længe om en person, uden at kønnet bliver afsløret, da man lægger mere vægt på familieforhold i sproget. Dog beskriver Butler (2007), at grænserne for analyse sættes inden for den hegemoniske kulturelle diskurs. I mit tilfælde er den herskende diskurs idéen om køn, da det ikke ville give mening at undersøge

medierepræsentation i forbindelse med højde-, øreflip- eller familieforhold. Butler (2007) beskriver spaltningen ved at undersøge repræsentationen af køn, da man må beslutte sig for, om man undersøger det sociale eller det biologiske køn. Jeg ønsker at undersøge det sociale køn, hvor personer har mulighed for at udtrykke sig som det køn, de føler sig som, og dermed performe deres køn.

Inden for informationsvidenskab undersøger man ofte brugeroplevelser og interaktioner med interaktive produkter. Bardzell & Bardzell (2015) præsenterer feministiske aspekter inden for Human Computer Interaction (HCI). De skriver, at HCI ikke ofte er sammenkædet med feminismen, men at der dog findes to feministiske retninger: Køns HCI og Feministisk HCI. Køns HCI fokuserer på den faktiske adfærd og sætter adfærdsspørgsmål til side, hvorimod feministisk HCI fokuserer på uretfærdighederne og opretholdelsen af de undertrykkende strukturer (Bardzell & Bardzell, 2015). Bardzell argumenterer i en tidligere tekst for, at indføringen af computeren i vores hverdagsliv betyder, at computeren ender i de samme sociale strukturer og problemer, som definerer resten af vores liv, hvorfor det er vigtigt at være opmærksom på (Bardzell, 2010, i Bardzell & Bardzell, 2015). Kvinders manglende involvering i design af teknologi vil betyde, at produkterne vil reflektere mænds værdier og derved marginalisere kvinder (Bardzell & Bardzell, 2015). Det samme skriver Perez (2021) i bogen 'Usynlige kvinder'. Her kortlægger hun, hvordan teknologiske produkter er testet mere på hvide mænd, hvorfor andre grupper ikke kan drage lige så stor nytte af dem. Hun nævner som eksempel højtalere, der virker via stemmegenkendelse. Schlesinger, Edwards og Grinter (2017) undersøger, hvordan en "bruger" er beskrevet i litteraturen. Brugerens køn er opgivet i halvdelen af de undersøgelser, de benytter som empiri, mens race og klasse sjældent er medtaget. Derudover er der mange af undersøgelserne i deres empiri, der ikke argumenterer for, hvorfor de har udvalgt de kategoriseringer, der indgår, hvilket ligeledes er problematisk, da man derved ikke tager stilling til kategoriseringer.

Selvom tv-mediet vil kategoriseres som massekommunikation, vil man stadig kunne definere en seer, der påvirkes af det, der vises. Via agenda setting-teorien og framing-begrebet vil man kunne tillægge medierne en vis magt i forhold til brugeren, da tv-

mediet er med til at konstruere den virkelighed, vi lever i. Jeg ønsker at undersøge repræsentationen af kilder i danske tv-nyheder på et mere detaljeret grundlag, end det er gjort tidligere. Som tidligere beskrevet er køn kompliceret at undersøge, da man ved undersøgelsen fokusere på kønsforskelle i stedet for ligheder. Dog finder jeg det ikke relevant at lægge snittet anderledes, da dette speciale skrives i en tid og kultur, hvor køn (mand og kvinde) har opnået hegemonisk status. Dog vil jeg gøre mig umage for at være inkluderende og nysgerrig for at undgå at marginalisere allerede marginaliserede grupper, som Arckerly og True (2020) fremhæver.

Litteratur-review

I følgende afsnit vil jeg redegøre for tidligere litteratur inden for ligestilling i medierne. Afsnittet vil primært være præget af tidligere forskning, men jeg har ligeledes inddraget rapporter og andre dokumenter for at få overblik over feltet især i Danmark. Til at starte med redegøres for søgestrategien for at gøre litteratursøgningsprocessen mere transparent.

Søgestrategi

Det er ifølge Randolph (2009) en god idé at læse tidligere forskning, så man kan danne sig et overblik over, hvad der er undersøgt, og hvordan det er gjort. Derudover giver det nye perspektiver og viden om relevante variabler. I beskrivelsen af fremgangsmåden må man først fastsætte en problemformulering, der skal styre søgeprocessen (Randolph, 2009). Derefter skal data indsamles. Ved indsamlingen skal man have in- og eksklusionsprincipper, der medfører transparens i indsamlingen. Cronin, Ryan og Coughlan (2008) beskriver, at brugen af *keywords* er fordelagtig, da man derved fokuserer sin litteratursøgning. De beskriver derudover at man kan kombinere flere nøgleord ved brugen af *boolean operators*, f.eks. "AND", "OR", eller "NOT". Dette bruges til at lave blokke, hvor man kan finde artikler, der omhandler et eller alle nøgleord.

Min litteratursøgning startede tidligere end dette speciale, da jeg i mit praktikforløb beskæftigede mig med et lignende emne. Et eksempel på en litteratursøgning jeg sammensatte til min praktikrapport, var:

Search word	Boolean operator	Search word	Boolean operator	Search word	Boolean operator	Search word
Media	AND	Expert	AND	Women		
Media	AND	Case	AND	Women		
Media	AND	Expert	AND	Women	AND	News

Skærbillede 1: Litteratursøgning fra praktikrapport (Boldsen, 2022)

Via denne søgning fandt jeg to artikler, der undersøgte brugen af kvindelige kilder i medierne via kvantitative indholdsanalyser.

Min problemformulering til søgning af litteratur var derfor relativt snæver, da jeg allerede inden min litteratursøgning havde læst tidligere forskning. Min formulering lød:

- Hvilke tidligere studier har benyttet kvantitativ indholdsanalyse til at undersøge repræsentation i medierne?

Den første litteratursøgningsøgning i dette speciale var derfor fokuseret på metoden og medier. Jeg søgte i Aalborg Universitetsbibliotek Primo og søgte udelukkende på artikler markeret som *peer reviewed*. Sproget var begrænset til engelsk, dansk og norsk.

Tabel 1: Litteratursøgning

Nr.	Søgeord	Boolean operator	Søgeord	Boolean operator	Søgeord	Resultater
-----	---------	------------------	---------	------------------	---------	------------

1	Content analysis	AND	Media			2.024.076
2	Content analysis	AND	Media			1.660.086
3	Content analysis	AND	Media	AND	Gender	324.433

Ovenfor ses mine første tre søgninger. I første søgning havde jeg intet datofilter på, og der var derfor en uoverskuelig mængde resultater. Ved anden søgning søgte jeg fra 2010 til 2023, hvilket ikke havde den ønskede effekt, da der stadig var over en million resultater. Iblandt resultaterne var der mange artikler, der var kvantitative indholdsanalyser af andet end repræsentation i medierne, hvorfor jeg tilføjede endnu et søgeord (søgning 3), som dog stadig ikke fik antallet af søgninger ned til et niveau, hvor det var realistisk at skabe et overblik. Resultaterne omhandlede stadig ikke kildebrugen i medierne, hvorfor jeg ændrede i indstillingerne for søgning og tilføjede endnu et søgeord (søgning 4).

Tabel 2: Litteratursøgning

Nr.	Søgeord	Boolean operator	Søgeord	Boolean operator	Søgeord	Boolean operator	Søgeord	Resultater
4	Content analysis	AND	Media	AND	Gender	AND	Expert	283

Her skulle titlen både indeholde "gender" og "media", og jeg tilføjede ordet "expert", og herefter var der et overskueligt antal resultater.

Jeg læste titler og abstracts og downloadede relevante artikler. Mine inklusionskriterier var, at undersøgelserne:

- Benyttede metoden kvantitativ indholdsanalyse
- Omhandlede repræsentation i medierne
- Var fra 2010 eller nyere

Randolph (2009) beskriver andre metoder til litteraturindsamling, da han skønner, at kun 10% sker ved søgning. De resterende sker ved at gennemse referencerne i den relevante litteratur. Denne metode medvirker, at man oftere får mere information og kontekst om artiklerne, og derved kan undersøge, om de er relevante. Eksempelvis havde jeg umiddelbart tænkt kun at inkludere undersøgelser fra vestlige lande, som oftest sammenlignes med Danmark, men i min gennemlæsning af artikler var et vietnamesisk studie omtalt, hvor de også undersøgte journalisternes tilgang, hvilket jeg fandt interessant og derfor inkluderede. Et inklusionskriterie var derfor:

- Studiet omhandler vestlige lande
 - Medmindre studiet adskiller sig ved at undersøge journalisternes informationspraksis

I gennemlæsningen af mine inkluderede forskningsartikler fandt jeg flere interessante artikler, der faldt uden for mine inklusionskriterier. Umiddelbart ville jeg helst have ny forskning, men hvis studiet var interessant på andre punkter, inkluderede jeg det på trods. To eksempler på dette er Craft & Wanta (2004) og Armstrong (2004), da begge studier undersøger sammensætningen af arbejdsstyrken i medievirksomhederne. Mit inklusionskriterie blev derfor omformuleret til:

- Studiet er fra 2010 eller nyere
 - Medmindre studiet de undersøger bagvedliggende grunde til kønsrepræsentationen

Udover søgning på Primo benyttede jeg Google til at søge efter viden. Idet jeg ønskede at undersøge den danske kontekst i dybden, søgte jeg også efter andet end forskningsmateriale. Under min søgning efter information om kønsfordeling i

danske medier, fandt jeg flere nyttige rapporter, som dækkede både kønsfordelingen i danske medier og kønsfordelingen i danske medievirksomheder.

Tidligere studier af repræsentation i medierne

I følge Randoplh (2009) er det vigtigt, hvordan man beskriver den relevante forskning. Man kunne gennemgå tidligere forskning kronologisk efter årstal, men i dette speciale gennemgås litteraturen konceptuelt, fordi jeg ønsker at undersøge tidligere forsknings metoder og fremgangsmåde, fordi det er vigtigere, *hvordan* og *hvad* der er undersøgt end hvornår. Jeg vil løbende beskrive, hvis der skal tages forbehold for noget, der går ud over sammenligningsgrundlaget. Eksempelvis ældre undersøgelser eller kulturer Danmark normalt ikke sammenligner sig med.

Kønsfordeling

I følgende sektion vil jeg præsentere artiklernes resultater inden for kønsfordeling. Armstrong (2004) undersøgte amerikanske nyheder og hendes resultater viste at mænd udgjorde tre gange så meget som kvinder. I en undersøgelse fra 2018 foretaget af Vu, Lee, Duong og Barnett blev kønsfordelingen i vietnamesiske nyheder undersøgt, og det blev konstateret, at kvindelige kilder udgjorde 13,6% af dem (Vu et al., 2018). Det er dog vigtigt at bemærke, at der er betydelige forskelle mellem vietnamesisk og dansk kultur, hvilket betyder, at den lave andel af kvindelige kilder ikke kan direkte sammenlignes med kønsfordelingen i Danmark. Cukier, Jackson, Elmi og Cyr (2016) undersøgte canadiske nyheder og fordelingen mellem kvindelige og mandlige kilder var mindre ulige, da kvinder udgjorde 42%. Sjøvaag og Pedersen (2019) lavede en omfattende undersøgelse af 9131 kilder og en automatiseret kønsanalyse af 55.1102 navne i 125 aviser i Norge. Her udgjorde kvinder 32,9% af alle kilder. Jørndrup (2020) undersøgte en række danske aviser og nyhedsudsendelser som led i den internationale undersøgelse Global Media Monitoring Project (GMMP). I undersøgelsen var andelen af kvinder steget fra 25% i 2015 til 35% i 2020. Dog var al data til GMMP indsamlet på én dag, hvorfor det skal anses som en stikprøve. Collins (2011) har evalueret og sammenlignet 18 forskningsartikler, der

alle beskæftiger sig med køn og fremstilling. Halvdelen af de medtagne forskningsartiklerne beskriver kvinder som underrepræsenterede i medierne. De mange undersøgelser havde forskelligartede resultater, hvilket skal vurderes i sammenhæng med undersøgelsestidspunkt og land. I undersøgelserne udgjorde andelen af kvinder mellem 13 og 42 procent, men der er altså ingen undersøgelser, hvor kvinder udgjorde en større andel.

Kildefunktion

Mange tidligere studier undersøgte også kildefunktioner i medierne. Kildefunktion bruges til at definere, hvilken funktion kilden har. Hvis kilden deler sine personlige oplevelser eller erfaringer, er det en erfaringskilde. Kilden kan også være en partskilde, hvis personen har en tydelig dagsorden eller en agenda. Nieme og Pitkänen (2014) har udelukkende undersøgt antallet af eksperter i finske nyheder. Ekspertkilder bruges oftes til at fortælle noget faktuel sandt og derved give troværdighed til en nyhed. Nieme og Pitkänen (2014) resultater viste, at 28% af alle eksperter var kvinder. Desmond og Danilewicz (2009) undersøgte 580 nyhedshistorier i USA. De konkluderede ligeledes, at mænd citeres som eksperter signifikant oftere end kvinder, men de beskrev dog ikke en procentvis fordeling. Hos Cukier et al. (2016) udgjorde kvinder 29% af alle eksperter. Cann og Mohr's (2016) undersøgte australske nyheder og indsamlede deres data i 1996. Deres resultater viste, at kvinder udgjorde 14% af ekspertkilderne. I Jørndrups undersøgelse fra 2020 udgjorde kvinder 25% af ekspertkilderne. I Johansen og Johansens (2022) studie af brugen af danske ekspertkilder, udgjorde kvindelige ekspertkilder 22%. Alle disse studier viser dermed at mandlige ekspertkilder medvirker langt oftere end kvindelige ekspertkilder, uafhængigt af tidspunkt for undersøgelse og land.

I Jørndrups (2020) studie af danske kilder var talpersoner den mest brugte kildefunktion. Talpersoner kan være politikere eller ledende medarbejdere, og kvinder udgjorde 36%. Cukier et al. (2016) undersøgte canadiske nyheder og brugte begrebet "ledere" om samme funktion, og her udgjorde kvinder 22%. I den norske undersøgelse var politikere kodet for sig, og her udgjorde de kvindelige politikere

29% i nyhedsdækningen. Dette var ikke repræsentativt for det norske samfund, da 39,6% af parlamentsrepræsentanterne var kvinder (Sjøvaag & Pedersen, 2019). Repræsentationen af talpersoner og politikere er derved heller ikke ligelig mellem kønnene, og i den norske undersøgelse var medierepræsentationen mindre end blandt kvindelige norske politikere. I andre kildefunktioner var kønsfordelingen mere ligelig. I Jørndrup's (2020) danske undersøgelse blev erfaringskilder brugt 36 gange, og kvindelige kilder udgjorde størstedelen (58%). I Cukier et al (2016)'s undersøgelse var "borgere" næsten lige fordelt, da kvinder udgjorde 48%. Derudover var der også flest kvindelige vidner, da ni ud af 12 vidner var kvinder. Sjøvaag og Pedersen's (2019) undersøgelse af norske medier viste nogenlunde samme billede. Her udgjorde kvinder 49% af "ofrer", 45% af "klienter" og 43% af "normale borgere". Kvinder udgjorde 52% af "pårørende" og 40% af den "offentlige mening". Kvinder udgjorde både en ligelig andel eller en større andel i kildefunktioner, der omhandlede erfaringer. Fælles for de nævnte kildefunktioner er, at de alle er udvalgt på baggrund af deres oplevelser eller for at eksemplificere en mening eller en case. De skal altså oftest repræsentere et samfundsmæssigt problem, som gøres mindre abstrakt ved at vise det ud fra en enkelt person. Jørndrup (2020) beskrev at ekspertkilder i modsætning til erfaringskilder har "meriteret sig på en måde", der gør dem essentielle for nyhedsjournalistikken (s. 19). Erfaringskilder, vidner og offentlige meninger har derimod ikke meriteret sig, da de er udvalgt på baggrund af deres egen personlige erfaring og oftest er tilfældigt udvalgt. Ifølge Jørndrup (2020) bør man derfor tilstræbe en ligelig kønsfordeling i alle kildefunktioner, da nogle vejer tungere end andre.

Emner

Mange tidligere undersøgelser har beskæftiget sig med kønsfordelingen af kilder inden for emner. Armstrong (2004) fandt sammenhæng mellem køn og emne i amerikanske nyheder, da kvindelige kilder udgjorde den største andel i livsstilsnyheder og mænd i sportsnyheder. I den vietnamesiske undersøgelse (Vu et al., 2018) udgjorde mænd overvægten inden for alle emner, bortset fra kvinderettigheder, hvor kvinder udgjorde 58%. De Swert og Hooghe (2010) undersøgte belgiske nyheder mellem 2003-2005, og deres resultater viste, at kvinder

medvirkede som kilder dobbelt så ofte, når emnet var et traditionelt ”kvindeemne” (s. 3), eksempelvis familie, uddannelse eller sundhedsområdet. Ifølge Sjøvaag og Pedersen (2019) var kvinder mest repræsenteret inden for emnerne frivillighed (48,7%), livsstil (48,3%), socialområdet (44,2%), vejret (41,8%) og kultur (41,3%). I de udenlandske studier var der altså en sammenhæng mellem andelen af kvindelige kilder og emner som social- og sundhedsområdet, kultur- og familieliv. I Collins (2011) gennemgang af artikler, er der ni der konkluderer at fremstillingen af kvinder er stereotypisk. I Jørndrup og Bentsens stikprøveundersøgelse fra 2015 udgjorde kvinder 14% inden for økonomi og 48% inden for videnskab og sundhed (Jørndrup & Bentsen, 2016), hvilket tegner et lignende billede. I den nye undersøgelse fra 2020 udgjorde kvinder den største andel inden for økonomi (41%), velfærd (40%) og politik (36%) og resultaterne var derfor anderledes end tidligere resultater. Da kvinder er gået fra at udgøre 14% inden for økonomi i 2015 til 41% i 2020, tyder det på, at der er sket en forandring. Dog er begge undersøgelser blot stikprøver, hvorfor det ikke er til at fastslå, om ændringen er så markant. Dog var Vu et al.’s (2018) studie, det eneste hvor den kvindelige andel inden for et emne oversteg 50%.

Privat eller offentlig medievirksomhed

Nogle af de tidligere studier undersøgte, om det gjorde en forskel for kønsrepræsentationen, hvorvidt medievirksomheden var privat eller offentlig. Cukier et al. (2016) undersøgte fire nyhedskanaler, hvor to var private og to var offentlige. Den nyhedskanal, der havde den største andel af kvindelige kilder, var den private Global TV, hvor kvinder udgjorde 49%. De Swert og Hooghe (2010) undersøgte ligeledes private og offentlige kanaler og fandt overraskende nok ud af, at public service-kanalen, VRT, valgte færre kvindelige kilder end den private kanal, selvom VRT har lavet mangfoldighedsarbejde i to årtier. Ifølge Swert og Hooghe (2010) påvirkede mangfoldighedsarbejde ikke kønsfordelingen blandt kilder, da de fandt en signifikant sammenhæng mellem mangfoldighedspolitik og mindre lige kønsfordeling. De Swert og Hooghe (2010) spekulerede i, om det skyldtes, at journalisterne oplevede nedsat autonomi som følge af mangfoldighedspolitikken, hvilket gjorde dem trodsige. Haugaard (2022) arbejdede sammen med MediaCatch, der registrer køn via ansigtsgenkendelse. Haugaards (2022) undersøgte hhv. DR1,

DR2, TV 2 og TV 2 News i 2021. Kvinderne udgjorde 32% på DR1, 28% på DR2, 33% på TV 2, og 28% på TV 2 News, hvorfor andelen var højere på DR1 og TV 2, men lavere på DR2 og TV 2 News, hvorfor han konklusion ikke lignede tidligere studier. Han undersøgte også kønsfordelingen på TV 2's 19 Nyhederne, hvor andelen af kvinder var 36%, mens der i DR1's 18:30-nyhedsudsendelse var 28% kvinder, hvilket altså er en forskel på otte procentpoint. Derved repræsenterede DR1 kvinderne mindre end TV 2, hvilket altså stemmer med De Swert og Hoghe's (2010) resultater. Sjøvaag og Pedersens (2019) resultater viste, at de små lokalaviser med mindre oplæg repræsenterede kvinder i meget højere grad (46,3%) end de regionale aviser (22,9%). Det gjorde ingen forskel om aviserne modtog finansiel støtte fra staten, i forhold til kønsrepræsentationen. Der var altså to ud af fire studier, der viste, at private medievirksomheder havde en mere ligelig kønsrepræsentation end de offentlige. Haugaards (2022) resultater befandt sig i midten og det sidste studie om repræsentation i norske aviser fandt ingen forskel på fordelingen og hvorvidt medievirksomheden fik offentlig støtte.

Journalisterne bag

Mange undersøgte også kønsfordelingen blandt journalisterne bag journalistikken. De Swert og Hooghe (2010) undersøgte belgiske journalister bag tv-indslag og fandt, at kvindelige reportere udgjorde 36%, mandlige udgjorde 61%, og 3% af indslagene var med begge køn. På tværs af alle australske nyheder, blev 62,7% oplæst af mandlige værter i 1996 (Cann og Mohr, 2010). Der var en signifikant forskel på ugedage og weekend, da mænd statistisk var værter i ugedagene, hvor kvinder var værter i weekenderne. I Jørndrup og Bentsens rapport fra 2015 udgjorde kvinder 32% på print, 30% i tv og 32% i radio. I samme rapport fra 2020 var der 18% kvindelige journalister i print-medierne, 46% på tv og en overvægt af kvinder i radioen (56%). For begge undersøgelser er det selvfølgelig vigtigt at huske, at al empiri er indsamlet på én dag, og at det dermed ikke siger noget om sammensætningen af medarbejdere generelt. Dog er andelen af kvinder i radio og tv gået op, mens den er faldet i print-medier. Vu et al. (2018) undersøgte journalisternes bagvedliggende opfattelser. For de adspurgte journalister (428) svarede 52,1%, at der var "nogen" kønsdiskrimination i udvælgelse af kilder, 33,5%

mente, at der var en "lille smule", og 8,6% mente, at der var "en stor del". Resten (3,7%) mente slet ikke, at der var nogen kønsdiskrimination. Derudover undersøgte Vu et al. (2018), hvordan journalisterne vurderede kilder. Undersøgelsen viste, at journalisterne mente, at mandlige kilder var bedst at bruge inden for traditionelle "mandeemner". Vu et al (2018) beskrev, at selvom journalisterne var bevidste om diskrimination, var der uoverensstemmelse mellem, hvad de sagde og gjorde, da en stor andel af journalisterne mente, at mænd generelt var bedre kilder end kvinder.

Det er bemærkelsesværdigt, at selvom Cann og Mohrs data blev indsamlet i 1996, og De Swert og Hooghe (2010) undersøgte perioden 2003-2005, var der ikke stor forskel på de to resultater. Kønsfordelingen af journalister er dog blevet mere ligelig i løbet af årene, når Jørndrup og Bentsens (2015) og Jørndrups (2020) resultater medtages.

Journalisters valg af kilder og emne

En del undersøgelser har beskæftiget sig med journalisternes påvirkning af både emne og valg af kilder. Cann og Mohr (2010) undersøgte arbejdssammensætningen i australske medievirksomheder. På SBS udgjorde kvinder 59% af journaliststillingerne, men der var kun 26% kvindelige kilder. På ABC var der 49% kvinder ansat, men kun 29% på skærmen. Her var der altså ikke sammenhæng mellem, hvor stor en andel kvinder udgjorde på redaktionerne, og hvor lang tid kvinder var på skærmen. Vu et al. (2018) undersøgte også sammenhængen og konkluderede også, at der ikke var en sammenhæng mellem kvindelige journalister og kvindelige kilder. De Swert og Hooghe (2010) fandt også, at journalistens køn ikke påvirkede valget af kilder. De beskriver, at kildeudvælgelsesmetoderne er de samme for journalisterne uanset køn, hvorfor journalisten i højere grad påvirkes af disse arbejdsvaner og udvælgelsesmetoder end deres eget køn. De beskriver dog ikke mere detaljeret, hvilke arbejdsmetoder der er tale om. I modsætning hertil fandt Armstrong (2004), at der var en signifikant sammenhæng mellem journalistens køn og kønnet for interviewede kilder, da kvindelige journalister oftere inkluderede kvindelige kilder. Desmond og Danilewicz (2009) undersøgte, om der var sammenhæng mellem journalistens køn og emnet, de rapporterede om. Her fandt de

en signifikant sammenhæng og konkluderede, at kvinder oftest dækkede sundhedsnyheder og menneskelige historier, hvor mænd oftest rapporterede om politik. Dog fandt de ingen sammenhæng mellem værtens køn og emne. Cann og Mohrs (2010) resultater viste ligeledes at mandlige journalister rapporterede om politik (76,3%) og mandesport (92,8%), mens kvinder dækkede 83,3% af sundhedsemner. Der var altså flest studier, der viste, at der ikke er sammenhæng mellem journalistens køn og kildens køn. Det er derfor interessant, om det er de specifikke mediers arbejdsmetoder eller journalistens køn, der spiller en rolle. Resultaterne af Desmond og Danilewicz (2009) og Cann og Mohr (2010) viste at der var forskel på, hvilke emner kvindelige og mandlige journalister rapporterede om.

Kvindelige ledere i medievirksomheder

Craft og Wanta (2004) undersøgte amerikanske medier for at afgøre, om medievirksomheder med flere kvindelige ledere havde en større andel af kvindelige kilder. Deres resultater viste en sammenhæng mellem antallet af mænd i ledende stillinger og journalisternes tendens til at dække emner, der traditionelt anses for mere relaterede til deres køn. Hvis mænd var overrepræsenterede i ledelsen, beskæftigede kvindelige journalister sig i højere grad med sociale og kulturelle emner, hvor mænd beskæftigede sig med politik og økonomi, end på redaktioner hvor der var flere kvinder i ledende stillinger. DMJX og Danske medier lavede en opgørelse over kønsbalancen i danske medievirksomheder i 2021. 100 virksomheder har deltaget, og 11.360 medarbejdere har svaret (Rabøl & Hannerup, 2022). Kønsfordelingen i den danske mediebranche var 54% mænd og 46% kvinder. 47% af redaktionsmedarbejdere var kvinder, 40% af mellemedere, og 35% af ledelsen var kvinder. De ansatte vurderede på en skala fra 1-10, hvor meget deres virksomhed gjorde for mangfoldighed for blandt andet køn og etnicitet. Overordnet mente 66%, af der var en høj grad af kønsmangfoldighed. Ved et andet spørgsmål, mente 46% også, at deres virksomhed i høj grad arbejder for at øge kønsmangfoldigheden (Rabøl & Hannerup, 2022). Der kan derfor argumenteres for at være diskrepans mellem faktisk repræsentation og de ansattes fornemmelse, da kun ledelsen bestod af 35% på trods af, at halvdelen af stillingerne var besat af kvinder.

Tidligere studier viser altså, at kønsbalancen i ledelsen gør en forskel i forhold til, hvor lige arbejdsopgaver bliver uddelt, men at det ikke har den store indvirkning på, hvor stor en andel af mænd og kvinder, der er ansat, og hvem der får skærmtid. De fleste danske journalister er ifølge DMJX og Danske Mediers rapport tilfredse med kønsfordelingen, på trods af at kvinder er underrepræsenterede i ledelsen.

Etnicitet

Jeg finder det interessant at undersøge etnicitet udover køn. Dog vil det ikke være hovedfokus i mit speciale, da Jørndrup (2022) allerede har undersøgt etnicitet i danske medier. I stedet vil det være en sekundær betragtning, men dog inkluderet, da jeg ønsker at anlægge et intersektionelt perspektiv.

Jørndrup (2022) skrev rapporten 'Dem vi (stadig) taler om', hvor empiri var indsamlet 14 dage i 2021, hvor 3045 kilder indgik. Rapporten var den tredje af sin art og dækkede derfor et årti. Den etniske fordeling er dermed velundersøgt i danske medier. Hun opdelte danskerne i tre etniciteter: Etnisk dansk, vestlig minoritetsdansk og ikke-vestlig minoritetsdansk. Andelen af vestlige minoritetsdanskere var 1% svarende til 30 personer i 2021. I den tidligere undersøgelse fra 2016 medvirkede 0,4% vestlige danskere, og i 2011 var det 1,3%. Andelen af ikke-vestlige minoritetsdanskere var 2,5% svarende til 76 personer i 2021. I 2016 var andelen 3,6% og 3,1% i 2011. Andelen af både vestlig og ikke-vestlige minoritetsdanskere er derved faldet på trods af, at flygtninge, indvandrere og efterkommere er gået fra at udgøre 10,4% af den danske befolkning i 2011 til 14% i 2021 (Jørndrup, 2022). Kvindelige kilder udgjorde uanset etnicitet den mindste andel. I Jørndrups (2022) studie var andelen af alle kvinder 34,5% på tværs af empirien. Ikke-vestlige kvinder udgjorde 39%, og vestlige kvinder udgjorde 30%. Halvdelen (52%) af de ikke-vestlige kilder medvirkede i funktionen "borgere uden portefølje". Til sammenligning udgjorde funktionen 18% blandt alle kilder. 0% af de ikke-vestlige kilder medvirkede som regering, og 10% medvirkede som politikere. Til sammenligning var 6% af alle kilder i regering og 22% af alle kilder politikere. Dog medvirkede 25% af de ikke-vestlige kilder som erhvervspersoner, hvilket ifølge

Jørndrupn(2022) var en ny kontekst for de ikke-vestlige danskere, hvilket skulle tillægges værdi. Ingen af de ikke-vestlige kilder var eksperter. For at undersøge emnefordelingen, opgjorde Jørndrup (2022) emnerne, hvor majoritetsdanskerne udgjorde den mindste andel, hvilket var inden for emnerne: Udlændinge, indvandring og integration, Religion, værdier og trossamfund, Kriminalitet og retssager og Terror, hvilket Jørndrup kalder ”nyhedsreservater” (2021, s. 38). Tallene er dog for små til at konkludere noget, hvilket ligeledes er en pointe i sig selv, da så få minoritetsdanskere medvirkede i medierne i 2021.

Kvantitativ indholdsanalyse

For at undersøge repræsentationen i danske nyhedsudsendelser har jeg ligeledes valgt at benytte kvantitativ indholdsanalyse som metode. Eskjær og Helles (2015) beskriver kvantitativ indholdsanalyse som en kvantificering af medieindhold, hvor formålet er, at man kan danne et repræsentativt overblik over medieindholdet uden af skulle se alt indholdet. En af kvaliteterne ved kvantitativ indholdsanalyse er, at man kan undersøge forskelle og ligheder på tværs af et stort datakorpus, og det er dermed velegnet til at undersøge overgribende strukturer og mønstre. Metoden benyttes til at kvantificere kommunikationsindhold og identificerer, hvorvidt visse elementer er til stede. Eskjær og Helles (2015) beskriver, at metoden er brugbar, da man relativt enkelt kan indsamle en del data og derved undersøge mønstre. Metoden har tidligere været brugt til at dokumentere kønslige ubalance i medierne (Rudy, Popva, & Linz, 2010). Ifølge Bryman (2016) er metoden god, fordi den er så fleksibel, og man kan undersøge mange forskellige kontekster. Dog må man holde sig for øje, at det kræver meget arbejde at kvantificere en stor mængde data, hvorfor man skal være meget opmærksom på afprøvningen af metoden (Eskjær & Helles, 2015). Man må anlægge en systematisk tilgang, så kodningen bygger på entydige principper for udvælgelse og analyse. Dog er det en udfordring, at det ikke muligt at sige noget om, hvorfor mediedækningen er, som den er, da metoden udelukkende er en kortlægning, og da metoden er kvantitativ.

Videnskabsteoretiske implikationer

Metoden kvantitativ indholdsanalyse udspringer fra den positivistiske tradition. Dog beskriver Eskjær og Helles (2015), at det har stået i vejen for en nuanceret forståelse af metoden på grund af kritik af positivisme fra humaniora. De ønsker derfor at nuancere implikationerne, da de ikke mener, at kvantitativ indholdsanalyse pr. definition er baseret på positivisme. Historisk har metoden været anlagt på en deduktiv og hypotesetestende tilgang, hvorfor den også har rødder i positivismen. Metoden har ofte været brugt til at verificere eller falsificere hypoteser dannet på baggrund af teori eller tidligere forskning. Dog beskriver Eskjær og Helles (2015), at nogle af grundene til, at metoden søgte at teste hypoteser, var praktiske. Tidligere var metoden omfattende at udføre, da empirien var analog. Hvis man eksempelvis ville undersøge nyhederne, skulle man indsamle de fysiske aviser og læse dem igennem. I dag har man muligheden for at søge artikler frem med specifikke søgeord, hvorfor der er i dag ikke lige så meget spildt arbejde, hvis det viser sig, at ens hypotese ikke holder (Eskjær & Helles, 2015). Jeg benytter udelukkende metoden til at indsamle en stor mængde empiri, men tillægger mig ikke et positivistisk perspektiv. Rudy et al. (2010) beskriver ligeledes, at metoden udelukkende er en metode og ikke en teoretisk grundlag. Med mit videnskabsteoretiske perspektiv mener jeg ikke, at verden eksisterer uafhængigt af bevidsthed, idet jeg mener, at medierne har magten til at udvælge emner og vinklinger, hvilket former bevidstheden. Dog mener jeg, at metoden er god at undersøge medierne med, så resultaterne ikke er kvalitative eller anekdotiske, men empirisk underbyggede, så det kan vise klare tendenser i mediedækningen. Derfor vil jeg benytte metoden med entydige og præcise udvælgelses- og kodningsprincipper, selvom der er videnskabsteoretiske implikationer. Metoden ville være ubrugelig, hvis ikke man fulgte den stringent og præcist.

Sampling

Dataindsamling, eller sampling, er noget af det vigtigste ved kvantitativ indholdsanalyse. Samplingen rammesætter undersøgelsen, idet den identificerer undersøgelsesperioden og derved datakorpus. Hvis ens data er mangelfuld, kan det risikere at gå ud over undersøgelsens validitet, da der ikke undersøges, hvad man

påstår. Når man overvejer sin sampling, skal man vurdere, om man laver en totaltælling, hvor man koder al relevant data, eller om man laver en stikprøve. Da meget tidligere forskning bygger på stikprøver, og Eskjær og Helles (2015) også beskriver fremgangsmåder for stikprøver, har jeg ligeledes valgt at lave en stikprøve fremfor en totaltælling. Når man laver stikprøver, er det vigtigt at være opmærksom på, hvordan man udvælger data. Dataen udvælges ofte med en flertrinsproces, da man udvælger en population og derefter udvælger data inden for den udvalgte population. Det vigtigste inden for udvælgelsen er, at det sker på eksplicit beskrevne principper (Eskjær & Helles, 2015).

Man kan enten lave en sandsynlighedsbaseret udvælgelse eller en ikke-sandsynlighedsbaseret udvælgelse. Sandsynlighedsbaseret udvælgelse vil sige, at hele populationen har lige stor chance for at blive valgt. Ikke-sandsynlighedsbaseret udvælgelse betyder modsat, at man udvælger en periode, et emne eller andet på forhånd, så hele populationen ikke har samme chance for at blive valgt. Min egen fremgangsmåde beskrives senere i afsnittet.

Tidsperspektiv og samplingsstørrelse

For at vurdere den bedste dataudvælgelse er det vigtigt at definere sit tidsperspektiv. For at gøre det, må man også overveje sin datamængde. Hvis man ønsker, at ens data er robuste, skal datamængden være så stor, at der ikke findes huller i dataen eller steder, hvor tallene er meget små. Derudover beskriver Eskjær og Helles (2015), at man må overveje ressourcer i forhold til tid, personer og økonomi. Tidligere forskning har ofte omkring 2000 kilder, hvorfor jeg sigter efter ca. samme antal.

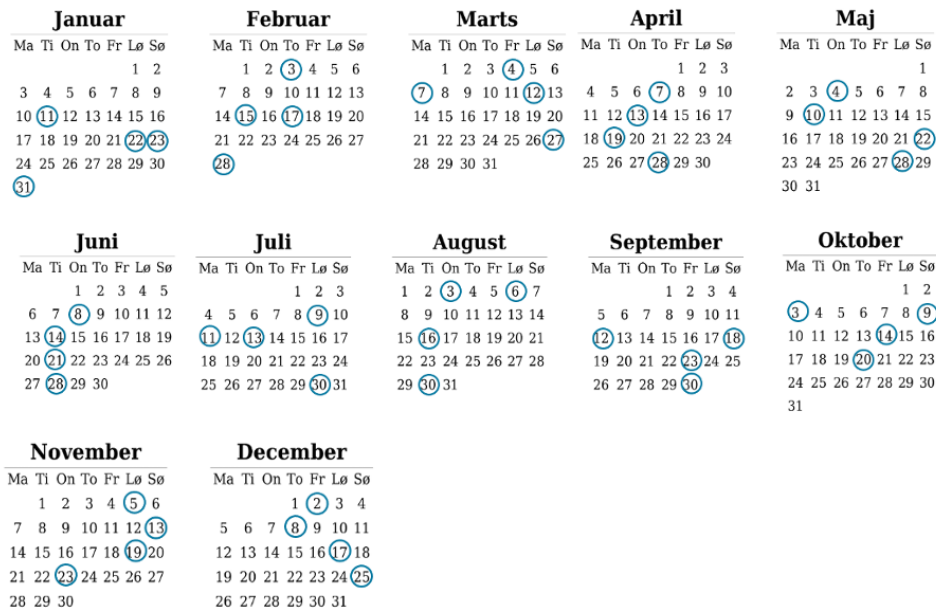
Udvælgelse via en flertrinsproces

Der er mange forskellige måder at undersøge nyheder, da der både findes tv-, radio-, avis- og netnyheder. Da jeg ønsker at undersøge repræsentation, har jeg valgt at undersøge tv-nyheder, da det er her, repræsentation træder tydeligst frem, da man både har det auditive og visuelle indtryk. Umiddelbart ville jeg udvælge to nyhedsudsendelser på henholdsvis DR og TV 2 (eksempelvis 18:30 og 21:00 på DR1 og Nyhederne 19 og 21:30 på TV 2). Via min pilotkodning erfarede jeg dog, at der var

mange indslag, der gik igen i de tidlige og sene nyhedsudsendelser, hvorfor jeg valgte kun at fokusere på én udsendelse for hver kanal. Jeg udvalgte udsendelsen på baggrund af seertal, da jeg ønsker at undersøge de mest sete nyheder. Den mest sete nyhedsudsendelse i 2022 var DR1's nyheder 18:30 (bilag 1). Derfor har jeg valgt at medtage TV 2's 19 Nyheder, da det er pendanten til 18:30'eren og derfor vil danne det bedste sammenligningsgrundlag. Fremadrettet vil jeg blot omtale TV Avisen 18:30 på DR1 som "DR1" og 19 Nyhederne på TV 2 som "TV 2".

Jeg ønskede et repræsentativt billede af nyhedsudsendelser, og derfor har jeg defineret mit tidsperspektiv på et helt år. Hvis jeg kun valgte et par måneder eller et halvt år, ville der være risiko for, at en del af nyhederne ville omhandle samme emne. Da jeg ønskede så ny data som muligt, udvalgte jeg 2022, som er det senest afsluttede år. Jeg startede med at følge Eskjær og Helles' (2015) beskrivelse for udvælgelse, da de beskrev, at hvis man vil undersøge et års aftennyheder fra samme tv-station, er den mest effektive stikprøve en tilfældig udvælgelse af to dage fra hver af årets måneder (24 udsendelser i alt). Jeg har derfor benyttet en flertrinsproces i min sampling. Først har jeg relevanssamlet hver måned, og derefter har jeg benyttet simpel tilfældig udvælgelse. Til at vælge datoerne har jeg anvendt en generator (random.org/calendar-dates) til at vælge to dage i januar, to dage i februar osv. Da jeg dog havde kodet de 24 dage på hver kanal, havde jeg kun omkring 1200 kilder, hvorfor jeg gentog den simple tilfældige udvælgelse, så jeg havde fire dage i hver måned. Jeg nåede derved op på over 2000 kilder, som svarer til antallet, meget tidligere forskning baserer sig på. I kodningen stødte jeg indimellem på datoer, hvor en af de to udsendelser enten var forkortede eller aflyste, hvorfor jeg rykkede datoen for begge kanaler en dag tilbage. I min sample er seks mandage, otte tirsdage, seks onsdage, seks torsdage, fem fredage, otte lørdage og seks søndage, hvilket jeg er tilfreds med, da jeg vurderer, at de ekstra tirsdage og lørdage ikke kommer til at påvirke data. Mine datoer er illustreret nedenfor:

2022

Figur 1: Oversigt af kodede datoer

Kodning

Når man har undersøgt og vurderet, hvilken data man skal sample, skal man beslutte sig for sin kodning. Kodning går ud på at klassificere indholdselementer i datamaterialet, hvilket gøres på baggrund af opstillede variabler. Her vil man identificere, hvilket kommunikationsindhold der er til stede for at kvantificere dataen (Eskjær og Helles, 2015).

Ifølge Eskjær og Helles (2015) er en kodningsmanual nyttig til dette.

Kodningsmanualen er en fyldestgørende beskrivelse af variablerne og værdierne, og hvordan man skal forstå variablerne og værdierne. Målet er, at flere personer på baggrund af kodningsmanualen kan identificere variabler og værdier. Derudover sikrer en kodningsmanual, at kodningen bliver konsistent hele vejen igennem kodningsprocessen. Hvis kodningen ikke er konsistent, vil det gå ud over opgavens reliabilitet og i sidste ende validitet. For at sikre, at ens variabler er udtømmende, og at al ens data altid kan kodes, er det nyttigt at tilføje en "andet"-værdi i udvalgte variabler, som kommunikationselementerne, der falder udenfor de andre værdier, kan kodes under. Eskjær og Helles (2015) beskriver dog, at "andet"-kategorien ikke

må udgøre mere end 5-10%, da det vil så tvivl om, hvorvidt de opstillede værdier er tvetydige eller ikke-udtømmende.

Kodningsvariabler og pilotkodning

Ifølge Bryman (2016) er det nyttigt at strukturere sin kodning efter sin problemformulering, og Eskjær og Helles (2015) anbefaler at udarbejde kodningsvariablerne ved hjælp af tidligere forskning og pilotundersøgelser. Ved pilotundersøgelser vurderer man, om undersøgelsen er designet rigtigt, og om kodeskema og koderkategorier giver mening. Man laver en pilotkodning for at undgå, at variablerne er uklare eller mangelfulde.

Kodningsvariablerne og værdierne er blevet defineret og redefineret i fem faser, som illustreret nedenfor:

Tabel 3: Faser i udviklingen af kodningsvariabler

1. fase	2. fase	3. fase	4. fase	5. fase
Kortlægning variabler og værdier fra tidligere litteratur	Pilotkodning af 137 kilder (fire udsendelser)	Sparring og diskussion med Pluralisterne	Pilotkodning af 129 kilder (fire udsendelser)	Andre studerende pilotkoder 132 kilder (4 udsendelser)

Idet jeg via min problemformulering ønskede at undersøge kønsrepræsentation, har jeg via mit litteratur-review læst en del tidligere studier af køn i medierne. Her identificerede jeg, hvilke variabler de undersøgte, hvilket kan findes i sin fulde længde i bilag 2. Jeg sammenlagde de variabler, artiklerne havde til fælles, for at danne mine egne variabler. Nogle af variablerne er taget direkte fra tidligere undersøgelser, og nogle er tilpasset dette speciale. Derudover har jeg også rakt ud til relevante interesseorganisationer for at få deres hjælp og input til at forme værdierne. Efter jeg havde defineret mine indledende variabler, lavede jeg første pilotkodning, hvor jeg kodede fire nyhedsudsendelser svarende til 137 kilder. Her noterede jeg, hvis noget var modstridende, overlappende eller faldt udenfor. Derefter mødtes jeg med Pluralisterne og gennemgik hele kodningsmanualen, hvor vi

diskuterede hver enkelt variabel og værdi. Dette affødte ændringer, men hjalp også til at definere variablerne mere klart. Derefter udførte jeg endnu en pilotkodning med de nye variabler for at sikre, at alle værdier kunne kodes. Til slut fik jeg to andre studerende til at kode, hvilket beskrives længere nede i afsnittet.

Kodningsmanual

Både Eskjær og Helles (2015) og Bryman (2016) vigtigheden af en kodningsmanual. Nedenfor gennemgås kodningsmanualen, og derefter forklares, hvordan variabler og værdierne er defineret.

Tabel 4: Uddrag af kodningsmanual

Variabel	Værdi	Kodningsinstruks
ID		Nummer der identificerer kilden
Dato		Dato for udsendelse
Kanal	DR1	
	TV 2	
Journalist		Navn
Journalistrolle	Vært	Værten for hver udsendelse
	Journalist på indslag	Bruges om journalisten, der speaker og har tilrettelagt indslaget. En journalist, der bruges som kilde, kodes bare som journalistkilde under funktion
Journalistkøn	Mand	
	Kvinde	
	Nonbinær	
	Andet	
Kildenavn		Navn og efternavn på politikere, eksperter eller andre offentlige personer. Udelukkende fornavn på erfaringskilder eller "ukendte" personer.
Kildekøn	Kvinde	
	Nonbinær	
	Andet	

ID gives til alle rækker, hvilket gør det nemmere at identificere kilder efterfølgende. Derudover sikrer det, at jeg altid kan sortere kilderne i den rækkefølge, de er kodet i.

Dato er datoen, hvor det kodede program sendes. Denne variable skal også sikre, at jeg kan finde tilbage til rådata, hvis der er noget, jeg vil undersøge nærmere, eller noget der ikke stemmer.

Kanal er for at vide, om nyhedsudsendelsen er sendt på DR1 eller TV 2.

Journalist er en variabel, jeg har inkluderet efter at have læst tidligere forskning. Her noteres det, om journalisten er vært eller den person, der har lavet nyhedshistorien.

Journalistkøn definerer, hvorvidt journalisten er *mand*, *kvinde*, *nonbinær* eller *andet*. Grunden til, at jeg ikke koder binært (mand/kvinde) er for at gøre kodningen mere inkluderende. Jeg har rådført mig med LGBTQ+ Danmark, der foreslog disse fire værdier.

Kildenavn noteres udelukkende, hvis det er en ekspert eller politiker, for at kunne undersøge, hvem der går mest igen. Ifølge GDPR-reglerne må jeg indsamle alle oplysninger, der er offentlig tilgængelige. Jeg behøver desuden ikke at oplyse personerne om indsamlingen, da "behandlingen sker til videnskabelige eller statistiske formål" (Datatilsynet, 2018, s. 20).

Kildekøn betegner, hvorvidt kilden er *mand*, *kvinde*, *nonbinær* eller *andet*.

Tabel 5: Uddrag af kodningsmanual

Variabel	Værdi	Kodningsinstruks
Kilde etnicitet* *Skønnet ud fra navn, accent og udseende **Kodes kun for danske kilder	Etnisk dansk	Kilder med dansk oprindelse
	Vestlig minoritetsdanske	Kilder fra: EU, Andorra, Australien, Canada, Island, Liechtenstein, Monaco, New Zealand, Norge, San Marino, Schweiz, Storbritannien, USA og Vatikanstaten
	Ikke-vestlig minoritetsdanske	Kilder fra: Albanien, Bosnien-Hercegovina, Hviderusland, Jugoslavien, Kosovo, Makedonien, Moldova, Montenegro, Rusland, Serbien, Sovjetunionen, Tyrkiet og Ukraine, Afrika, Syd- og Mellemamerika og Asien. Alle lande i Oceanien (på nær Australien og New Zealand) samt statsløse.
Ukrainsk kilde	X	Hvis kilden er ukrainsk – kodes både for herboende og ikke herboende ukrainere
Udenlandsk kilde	X	Det noteres, hvis kilden ikke er dansk

Kildeetnicitet er, som noteret, et skøn. Jeg undersøger ikke statsborgerskabet, men vurderer etniciteten baseret på navn, accent og udseende. For personer kendt i den offentlige debat, googles personen, for at se om oprindelsen er opgivet. Både Danmarks Statistik (Danmarks Statistik, nd.) og Jørndrup (2022) benytter *etnisk dansk, vestlig baggrund* og *ikke-vestlig baggrund*, hvorfor jeg har valgt at bruge de samme kategoriseringer. Dog er det vigtigt at påpege, at Danmarks Statistik vurderer etnicitet ud fra statsborgerskab, og mine kategoriseringer vil derfor ikke kunne sammenlignes med deres, da der skal ”mindre” til, før jeg koder en kilde som vestlig eller ikke-vestlig. Etnicitet kodes udelukkende for dansktalende kilder eller kilder, der er bosat i Danmark.

Ukrainsk kilde. Jeg forventer at se flere herboende ukrainere i 2022, da krigen mellem Rusland og Ukraine brød ud i februar 2022. For at foregribe, at ukrainere udgør en stor andel af de ikke-vestlige danskere, noteres det, hvis kilden er ukrainer. Kilden vil dermed både kodes som ikke-vestlig og som ukrainsk kilde.

Udenlandsk kilde. Da jeg ikke koder etnicitet for ikke-danske kilder, noteres det, hvis kilden er udenlandsk. Det kunne eksempelvis være USA’s præsident, Joe Biden.

Tabel 6: Uddrag af kodningsmanual - kildefunktion

Variabel	Værdi	Kodningsinstruks
Kildefunktion	Politiker	Folkevalgte politikere
	Partskilde	Organisationsperson/erhvervsperson/fagbevægelser eller folk der er tydeligt partiske (eksempelvis advokater eller pårørende til et offer)
	Erfaringskilde	Borgere, der beskriver oplevelser og erfaringer
	Ekspert	Forskere, der har viden om et specifikt felt
	Journalist	Journalister, korrespondenter eller analytikere, der fortæller eller analyserer en situation
	Professionsekspert	Ekspert, som analyserer og udleder sammenhænge på baggrund af deres profession

Kildefunktion har til formål at identificere, hvilken rolle eller funktion kilden har. Jeg har baseret mine definitioner på Jørndrup (2016) inddeling. En *politiker* er en person, der deltager aktivt i politik. I tidligere studier er politikere oftest kodes som partskilder, men jeg har valgt at adskille de to funktioner. En *partskilde* er derfor en organisations-, fagbevægelses-, eller erhvervsperson, der tydeligt har en mening om den diskuterende sag. En *erfaringskilde* er ofte også kaldt en case-kilde, da kilden ikke behøver at have specifik viden på området, men udtaler sig som "et almindeligt menneske". En *ekspert* er det modsatte, idet eksperter udelukkende interviewes på baggrund af den viden, de har opnået via undersøgelser og forskning. En *journalist* er oftest ansat for mediehuset, men kan også være journalister fra andre medier. De bruges oftest som analytikere på et specifikt område. En *professionsekspert* er en person, der har opnået viden på grund af sin profession. Det kan eksempelvis være en ejendomsmægler, der fortæller om boligmarkedet, eller en politibetjent, der fortæller om stigning i anmeldelser. Denne kildetype er ikke baseret på tidligere studier, men baseret på mine egne pilotundersøgelser. Jeg mener ikke, at disse kilder bør høre under hverken eksperter eller partskilder, hvorfor jeg altså har lavet en ny kategori.

Emnerne har været de mest omstændige at definere, idet tidligere forskning koder forskelligt, og emnerne skal tilpasses den danske kontekst. Nedenfor ses den endelige liste, og i det følgende afsnit forklarer jeg kort, hvordan jeg har defineret emnerne.

Tabel 7: Uddrag af kodningsmanual - emner

Variabel	Værdi	Kodningsinstruks
Emner	Indenrigspolitik	Alt politik der foregår i og vedkommer Danmark. Personhistorier, lovforslag, regeringsforhandlinger, politik kodes under specifikt emne, men hvis det er mere generelt, kodes herunder. Eksempel: Regering hen over midten, folkeafstemninger, borgerbudgettering
	Udenrigspolitik	Alt politik der beskæftiger med andre lande. Når udenlandske politikere udtaler sig, vil det høre til her, Eksempel: Danmarks deltagelse i FN's sikkerhedsråd
	Industri, handel og eksport	Omtale af industri, handel og eksport både ind- og udlands. Dansk erhverv, virksomhedsregnskaber, aktier, gasforsyning Eksempel: Import af russisk gas, offentlige institutioner skruer ned for varmen, salg af biler,
	Privatøkonomi og forbrugsstof	Omtale af økonomi, der vedrører borgerne og deres egne penge, Eksempel: Fødevarestigninger, hjælpepakker, energipriser der presser danskerne, rejser, lukning af butikker i udkantsdanmark
	Danmarks økonomi	Landets økonomi, økonomi-omtaler der ikke hører under forbrugs- eller erhvervsøkonomi Eksempel: skattelettelser, minke-økonomi, finanslov, recession
	Beskæftigelse	Arbejdsmarked og beskæftigelse Eksempel: Løn, pension, dagpengesats, strejke, lønforhandling, tidligere pension, kontanthjælp
	Kriminalitet og retssager	Tyveri, drab, retssager, spirituskørsel
	Uheld og katastrofer	Trafikuheld, naturkatastrofer, nødhjælp, brande
	Terror	Masseskyderi, terror, bombning. Eksempel: Omtaler af skyderi i Field's
	Forsvar, sikkerhed og krig	Militær og krig, forsvarspolitik, oprustning, militærstøtte, Danmarks sikkerhed Eksempel: Ukraine og Rusland og FE-sagen
	Sundhed	Omtale af befolkningens sundhed, sundhedskampagner, hospitaler Eksempel: Ventelister, psykiatri, mangel på sygeplejersker, voldelige patienter i psykiatrien

	Uddannelse	Folkeskole, gymnasiet, universitetet, erhvervsuddannelser, professionsuddannelser Eksempel: Alkoholkultur på de danske uddannelser
	Samfund og sociale forhold	Omtale af fattigdom, udsatte børn og unge, hjemløshed, handikaphjælp, omsorgssvigt på plejehjem, Eksempel: nedskæring i ældreplejen, vold i hjemmet, adoption, baby-boom efter corona, Børnetelefonen, mangel på pædagoger
	Køn og identitet	Omtale af identitetspolitik, herunder køn og identitet Eksempel: MeToo, Lagkagehusets kagepersoner, indianerfester, værnepligt for kvinder, Pride
	Udlændinge og integration	Integration, integrationspolitik, vedtag for udlændinge Eksempelvis: Ukrainske flygtninge
	Religion og traditioner	Religion, traditioner inden for religioner, jul, Eid, kirker, moskeer
	Kendte og underholdning	Kendte og underholdning, omtale af Kongehuset underholdningsparker som zoologisk have, tivoli, biografer
	Kunst, historie og kultur	Kunst, kultur, teater, museum, historie Eksempel: Historiske begivenheder året der gik, historiske personers dødsfald
	Sport	Al sport, OL, VM, EM, omtale af sportsklubber
	Teknologi og sociale medier	Ny eller gammel teknologi, hvordan teknologi påvirker samfundet, omtale af sociale medier, Eksempel: Hacking, Facebook, Twitter, Virtual Reality
	Natur, miljø og klima	Klima og miljø, klimatiltag, klimapolitik, nationalparker, dyrevelfærd Eksempel: PFAS, hedebølger, vindmøllepakker
	Bolig, byggeri og transport	Boligmarkedet, boligpolitik, transport og transportpolitik, færger, tog, bus Eksempel: DSB, el-færger
	Andet	Emner, der ikke falder under andre værdier

Da emnerne var omstændige at definere, valgte jeg at lægge mig op ad tidligere forskning. For at udvælge, hvilke emner der skulle kodes efter, startede jeg med at udvælge seks forskningsartikler, der havde kodet for emne:

Tabel 8: Oversigt over seks forskningsartiklers emner

Jørndrup (2020)	Desmond & Danilewicz (2009)	Cann & Mohr (2010)	Sjøvaag & Pedersen (2019)	Vu, Lee, Duong & Barnett (2018)	Jørndrup (2022)
Politik	Crime	Politics	Politics	Business leader	Corona
Økonomi	Human Interest	Economics	Economy	Budget/spending	Sundhed og sygehuse
Videnskab og sundhed	Politics	Crime	Social issues	Profit Making	Erhverv, handel og eksport
Velfærd, ret og social	Military	Human interest	Crime	Micro Economy	Kriminalitet og retssager
Kriminalitet og vold	Social Welfare	Enviroment	Culture	Foreign Policy	Politik og regering
Kendte, underholdning og Andre	Accident	Health	Sports	Polint Issues	Kultur, underholdning og sport
	Industry	Social Welfare	Lifestyle	International trade	Kommunal- og regionalpolitik
	Traffic Accident	Technology	Accidents	Management	Folkeskole, ungdomsuddannelser og
	Health	Disaster	Infrastructure	Tax	Udlændinge, indvandring og integration
	International	Arts	Science and technology	Agriculture	Arbejdsmarked
	Judicial	Industry	Weather	Military/Homeland Security	Bolig
	Economic	Male Sport	Other	Real Estate	Forbrugsstof og privatøkonomi
	Male Sport	Female Sport		Science/Technology	Forskning og viden
	Disaster	Mixed Sport		Civil/Minority	Lovgivning
	Enviroment			Elderly	Militær og forsvar
	Technology			Education	Ældre
	Weather			Envitoment	Landbrug
	Mixed Sport			Health Care	Foreningsliv, frivilligt arbejde og sociale
	Female Sport			Proverty	Sociale forhold
	Arts			Children/Family	Daginstitutioner og børnepasning
				Social Welfares	Miljø og klima
				Women's Rights	Religion, værdier og trossamfund
				Philanthropy	Videregående uddannelser
					Terror
					Danmarks økonomi, skat og
					Andet

Derefter samlede jeg alle emner på en liste, hvor jeg ekskluderede gengangere. Det efterlod mig med 55 emner. For at nedbringe antallet og gøre kodningen mere overskuelig, samlede jeg emner under et eller flere emner. Se eksempel nedenfor:

Tabel 9: Omkodede politiske emner

Emner fra tidligere studier	Mine emner
• Udenlandsk politik • Politik • Kommunal- og regionalpolitik • Lovgivning • International politik • Forvaltning	• Indenrigspolitik • Udenrigspolitik

Her har jeg eksempelvis samlet emnerne udenlandsk politik, politik, kommunal- og regionalpolitik, lovgivning, international politik og forvaltning til to værdier. Jeg har opdelt indenrigs- udenrigspolitik, da jeg i min pilotundersøgelse oplevede flere indslag omhandlende NATO og EU, hvorfor jeg gerne vil adskille udenrigs- og indenrigspolitik. Et andet eksempel var økonomi:

Tabel 10: Omkodede økonomiske emner

Emner fra tidligere studier	Mine emner
• Økonomi • Mikroøkonomi • International handel • Budget • Profit • Skat • Erhverv, handel og eksport • Forbrugsstof og privatøkonomi • Ejendomshandel • Danmarks økonomi, skat og betalingsbalance • Industri • Livsstil • Erhvervsledere • Filantropi	• Industri, handel og eksport • Privatøkonomi og forbrug • Danmarks økonomi

Her var der en del meget økonomispecifikke emner. Jeg vurderer ikke, at emnerne skat, budget, Danmarks økonomi, og betalingsbalance behøver at have deres egne kategorier, da indslag om budget eller forbrug enten kan beskrives af politikere, hvor det vil høre under indenrigspolitik, eller af erfaringskilder og derved vil falde under privatøkonomi og forbrug. Dog medtog jeg efter min pilotkodning en lidt bredere økonomi-variabel til økonomipolitik og skattelettelser for at sikre, at alle økonomi-omtaler kunne placeres.

Nogle af variablerne godtog jeg, som de var beskrevet i tidligere forskning, herunder f.eks. kriminalitet og vold og terror.

Alle emnerne er blevet pilotkodet på fire nyhedsudsendelser svarende til to timer og 136 kilder. Derfra blev nogle variabler ændret en smule, eksempelvis kultur, kendte og underholdning:

Tabel 11: Omkodede kulturemner

Emner fra tidligere studier	Mine emner
Kultur, underholdning og kendte	- Kunst, kultur og historie - Underholdning og kendte

Jeg opdelte kultur, underholdning og kendte, da jeg var bange for, at kategorien blev for bred. Der var en del indslag, der handlede om kunst og kultur, hvorfor jeg mente, at kategorien var begrundet. Derudover var der flere indslag om historiske personers død, hvilket jeg mente var upassende at kode under kultur, underholdning og kendte.

Afgrænsning

Min kodning slutter, når nyhedsudsendelsen slutter. Det vil sige at, når udsendelsen skifter over til vejr eller sport, koder jeg ikke mere. Dog vil der være sportsbegivenheder i nyhederne, hvorfor jeg har lavet en emnekategori med sport. Derudover koder jeg ikke arkivmateriale, f.eks. billeder fra ældre pressemøder. Alt der har mærkatet ”arkiv” frasorteres. Hvis der klippes frem og tilbage mellem den samme kilde i et indslag, kodes kilden én gang. Hvis en kilde interviewes flere gange i løbet af en udsendelse, men i forskellige indslag, kodes personen pr. indslag. Det gælder f.eks., hvis en korrespondent udtaler sig om to forskellige emner i to forskellige indslag. Den samlede kodningsmanual findes i bilag 3.

Koderkvalifikationer

Når noget kodes, er det vigtigt, at koderne har forståelse for sproget og kulturen inden for det givne emne. Dog er dette sjældent et problem inden for universitetsopgaver, da den studerende ofte vil have dette i forvejen (Eskjær og Helles, 2015). Dog er der andre problematikker, man skal være opmærksom på. Hvis personen, der laver kodningsmanualen, også er personen der koder, er der risiko for,

at der opstår koderkonsensus, hvor koderen danner implicitte forståelser for kodningerne, så disse ikke kan læses ud af kodningsmanualen. Derved kan undersøgelsen ikke gentages af andre, og dette vil gå ud over opgavens replikation. For at undgå dette, har jeg fået en journaliststuderende og en statskundskabsstuderende til at kode to udsendelser hver. Dette er for at sikre, at kodningsmanualen er fyldestgørende, og at alt er eksplicit beskrevet. Efter disse 5. faser af pilotkodninger, gennemførte jeg kodningen af de udvalgte udsendelser.

Analyse

Analysestrategi

Efter kodningen havde jeg en omfattende mængde data. Ifølge Eskjær og Helles (2015) bør man dele sin analyse op i tre trin: Deskriptiv analyse, eksplorativ analyse og argumenterende analyse. Nedenfor beskrives hvert trin.

Deskriptiv analyse

Den deskriptive analyse er den første fase i analysen. Ifølge Eskjær og Helles (2015) vil man især være fokuseret på at danne sig et overblik i sin data, og derudover vil man ofte få idéer til, hvad man kan undersøge nærmere i en senere fase. I denne fase må man gå systematisk til værks, så man ikke overser vigtige fund eller pointer. Først må man vælge sit analyseprogram. Eskjær og Helles (2015) beskriver, at man må vurdere, hvilket program der egner sig bedst til den analyse man vil udføre, men at man derudover også må tage sine egne kompetencer med i overvejelse, da det at lære et nyt statistikprogram ikke nødvendigvis er nemt og heller ikke altid vil være anstrengelserne værd i forhold til kvaliteten af analysen. Jeg har valgt at bruge Excel som værktøj, da det også er her, jeg har udført kodningerne. Ved at benytte Excel er der mere manuelt arbejde, der ville kunne automatiseres ved brug af analyseværktøjet R, men jeg har vurderet, at det med tidsrammen in mente er mest nyttigt for mig at bruge Excel. Min deskriptive analyse blev ligeledes benyttet til at

resne og eftertjekke min data. Hvis der var kildefunktioner eller køn, der ikke var udfyldt, fandt jeg udsendelsen og så den igen, så jeg kunne sikre mig, at min noterede data var rigtig. Jeg startede med at lave en tabel for alle mine kodede variabler for at skabe et overblik. Nedenfor er et eksempel på en simpel pivottabel for fordelingen af kildefunktioner i min data:

Funktioner				KUN DK			

Kønsfordeling i funktion					100% af Grand total					100% af Column					100% af Row				
Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel	Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel	Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel	Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel
Case	442	409	851	17,6%	Case	17,6%	16,2%	33,8%	1,3%	Case	47,84%	25,66%	33,80%	22,18%	Case	52%	48%	100%	3,88%
Politiker	178	435	613	7,1%	Politiker	7,1%	17,3%	24,3%	-10,2%	Politiker	19,26%	27,29%	24,34%	-8,03%	Politiker	29%	71%	100%	-41,92%
Part	143	377	520	5,7%	Part	5,7%	15,0%	20,7%	-9,3%	Part	15,48%	23,65%	20,69%	-8,18%	Part	28%	72%	100%	-45,00%
Journalist	114	199	313	4,5%	Journalist	4,5%	7,9%	12,4%	-7,9%	Journalist	12,34%	12,48%	12,43%	-0,15%	Journalist	36%	64%	100%	-27,60%
Ekspert	20	119	139	0,8%	Ekspert	0,8%	4,7%	5,5%	-0,7%	Ekspert	2,16%	7,47%	5,52%	-3,30%	Ekspert	14%	86%	100%	-71,22%
Professionsekspert	26	55	81	1,0%	Professionsekspert	1,0%	2,2%	3,2%	-2,2%	Professionsekspert	2,81%	3,65%	3,22%	-0,44%	Professionsekspert	32%	68%	100%	-35,80%
Ikke identificerbar	1	1	2	0,0%	Ikke identificerbar	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	Ikke identificerbar	0,11%	0,00%	0,04%	0,11%	Ikke identificerbar	100%	0%	100%	100,00%
Hovedtotal	924	1594	2518	36,7%	Hovedtotal	36,7%	63,3%	100,0%	-26,6%	Hovedtotal	100,00%	100,00%	100,00%	0,00%	Hovedtotal	37%	63%	100%	-26,61%

Kønsfordeling af funktioner KUN DK					100% af Grand total					100% af Column					100% af Row				
Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel	Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel	Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel	Count of ID	Kolonne	Mand	Hovedtotal	Forskel
Case	283	268	551	15,06%	Case	15,06%	14,26%	29,32%	0,80%	Case	41,07%	22,52%	29,32%	18,55%	Case	51%	49%	100%	2,72%
Politiker	117	295	412	6,23%	Politiker	6,23%	15,70%	21,93%	-9,47%	Politiker	16,98%	24,79%	21,93%	-7,81%	Politiker	14%	86%	100%	-71,64%
Part	130	267	397	6,82%	Part	6,82%	14,21%	21,13%	-7,29%	Part	18,87%	22,44%	21,13%	-3,57%	Part	100%	0%	100%	100,00%
Journalist	114	199	313	6,07%	Journalist	6,07%	10,59%	16,66%	-4,52%	Journalist	16,55%	16,72%	16,66%	-0,18%	Journalist	36%	64%	100%	-27,60%
Ekspert	19	115	134	1,01%	Ekspert	1,01%	6,12%	7,13%	-5,11%	Ekspert	2,76%	9,66%	7,13%	-6,91%	Ekspert	28%	72%	100%	-43,20%
Professionsekspert	25	46	71	1,33%	Professionsekspert	1,33%	2,45%	3,78%	-1,12%	Professionsekspert	3,63%	3,87%	3,78%	-0,24%	Professionsekspert	27%	73%	100%	-46,70%
Ikke identificerbar	1	1	2	0,05%	Ikke identificerbar	0,05%	0,00%	0,05%	0,05%	Ikke identificerbar	0,15%	0,00%	0,05%	0,15%	Ikke identificerbar	35%	65%	100%	-29,54%
Hovedtotal	689	1190	1879	36,67%	Hovedtotal	36,67%	63,33%	100,00%	-26,66%	Hovedtotal	100,00%	100,00%	100,00%	0,00%	Hovedtotal	36%	64%	100%	-28,93%

Skærmbillede 3: Kryds mellem køn og funktion

Argumenterende analyse

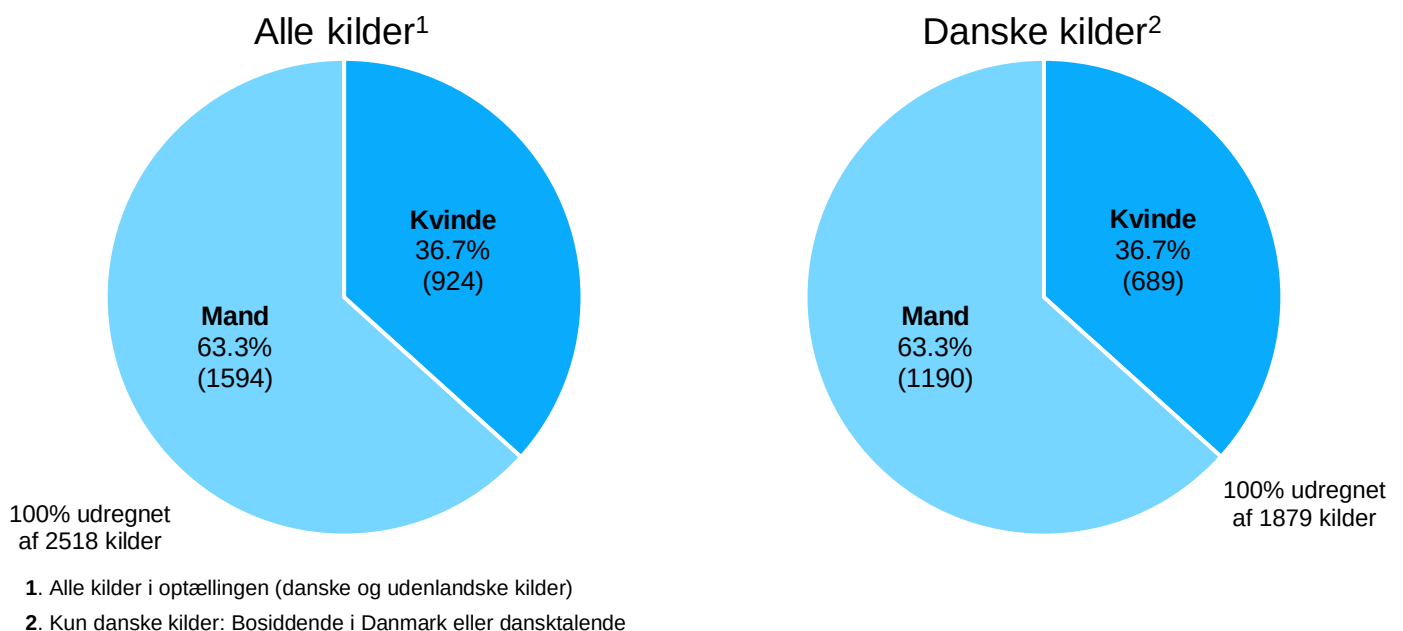
Den argumenterende analyse er samlingen af alle resultaterne (Eskjær & Helles, 2015). Nedenfor følger min argumenterede analyse, hvor jeg har medtaget og renskrevet alle relevante resultater. Min analyse har omdrejningspunkt i køn, og det er det gennemgående undersøgelsesemne. I analysen præsenteres dataen deskriptivt og sammenlignes med tidligere forskning. I delkonklusionen præsenteres de samlede resultater og tolkninger.

Kønsfordeling inden for kildefunktioner og emner

For at besvare undersøgelsesspørgsmål to vil jeg i følgende afsnit analysere repræsentationen af køn som kildefunktion, og hvilke emner de indgår i. Jeg ønskede at undersøge kønsfordelingen ud fra en ikke-binær forståelse. Dog kodede jeg ingen kilder som andet end kvinde eller mand, hvorfor analysen alligevel baserer sig på de binære kategorier.

I følgende skelner jeg mellem alle kilder og danske kilder for at se, om der er forskel på fordelingen af kildefunktioner og køn. For at kunne undersøge de danske kilder for sig, kodede jeg udenlandske kilder, hvis de ikke havde tilknytning til Danmark. Eksempelvis er Joe Biden eller ukrainske soldater udenlandske kilder. Danske kilder er kilder, der enten snakker dansk eller bor i Danmark. En dansker bosiddende i Ukraine er altså stadig dansk, og en ukrainer flygtet til Danmark kodes også som

dansk, selvom de ikke taler sproget. Dette skal ikke forveksles med analysen af etnisk repræsentation, som præsenteres senere. I denne undersøgelse var der i alt 639 udenlandske kilder, svarende til 25%. I graferne har jeg i hjørnet markeret, hvor mange kilder 100% udgør. Jeg har kodet 2518 kilder i alt, hvoraf 1879 er danske kilder. Nedenfor har jeg visualiseret kønsfordelingen i denne undersøgelse, hvor der var 36,7% kvinder og 63,3% mænd blandt alle kilder (den venstre graf). Når jeg sorterede de 639 udenlandske kilder fra, var kønsfordelingen den samme blandt de danske kilder: 36,7% kvinder og 63,3% mænd (den højre graf).

Figur 2: Kønsfordeling af kilder i udenlandske og danske kilder

Kønsfordelingen i nyhederne på DR1 og TV 2 var altså hverken markant mere eller mindre ligelig end tidligere forskning. I Jørndrups studie af danske medier fra 2020 var der 35% kvinder, og i Sjøvaag og Pedersens studie fra Norge i 2019 var der 32,9% kvinder, hvor kvinder i denne undersøgelse udgjorde en lidt større andel. I det vietnamesiske studie, udgjorde kvinder kun 13,6% (Vu et al., 2018), og i det canadiske udgjorde kvinder 42% (Cukier et al., 2016). Mine resultater er altså sammenlignelige med tidligere (vestlige) studier.

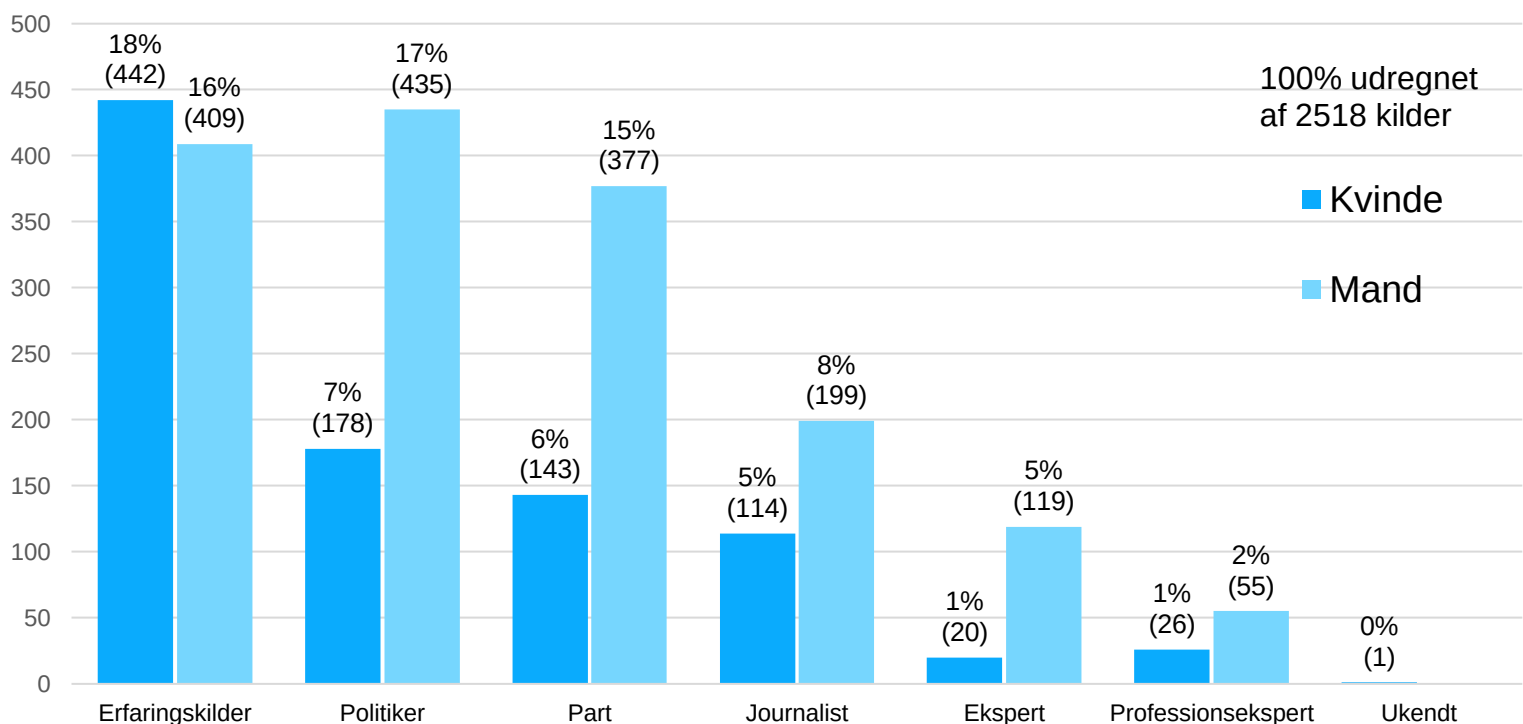
Kildefunktion

I min kodning medvirker kilderne altid i en funktion. I tabellen nedenfor kan man se fordelingen af kildefunktioner. Heri er både beskrevet, hvor stor en procentdel de enkelte kildefunktioner udgør, og hvor mange kilder der er optalt i hver funktion.

Tabel 12: Fordeling af kildefunktioner

Kildefunktion	Procentandel	Antal
Erfaringskilder	33,8%	851
Politiker	24,3%	613
Part	20,7%	520
Journalist	12,4%	313
Ekspert	5,5%	139
Professionsekspert	3,2%	81
Ikke identificerbart	0,0%	1
Total	100%	2518

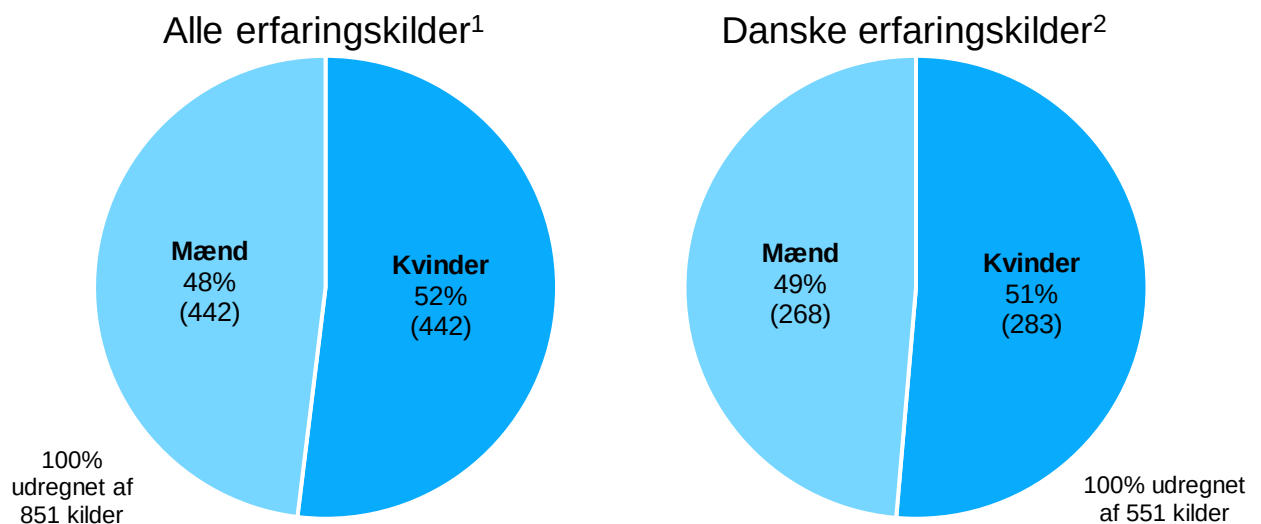
Erfaringskilderne udgjorde den største andel (33,8%). Politikerne udgjorde knap en fjerdedel (24,3%), og partskilder udgjorde en femtedel (20,7%). De journalistkilder udgjorde 12,4%, og eksperter 5,5%. Professionseksperterne udgjorde 3,2%, og så var der en enkelt kilde, hvis funktion ikke kunne defineres, da det var uklart, hvorvidt kilden var professionsekspert eller partskilde. Nedenfor visualiserer en graf kønsfordelingen inden for de forskellige kildefunktioner.

Figur 3: Fordelingen af køn og kildefunktioner

Da kvinder kun udgjorde 36% var der færre kvinder inden for de fleste af kildefunktionerne. Fordelingen af erfaringskilder var ligelig mellem mandlige og kvindelige kilder, da andelen af kvindelige erfaringskilder var 18%, og andelen af mandlige var 16%. Mænd udgjorde derimod 17% som politikere, hvor kvinder udgjorde 7%. Mandlige partskilder udgjorde 15%, og kvindelige udgjorde 6%. Forskellen var mindre mellem mandlige og kvindelige journalistkilder, hvor mandlige journalister udgjorde 8% og kvinder 5%. Der var stor forskel mellem ekspertkilderne, hvor kvindelige eksperter udgjorde 1% af alle eksperter, og mandlige ekspertkilder udgjorde 8%. Der var 1% kvindelige professionseksperter og 2% mandlige.

For at kunne sammenligne resultaterne med tidligere forskning har jeg udregnet, hvor stor en andel kvinder og mænd udgør af de forskellige kildefunktioner. Jeg har både udregnet fordelingen for alle kilder og danske kilder alene for at se, om der er en forskel, hvilket er visualiseret nedenfor.

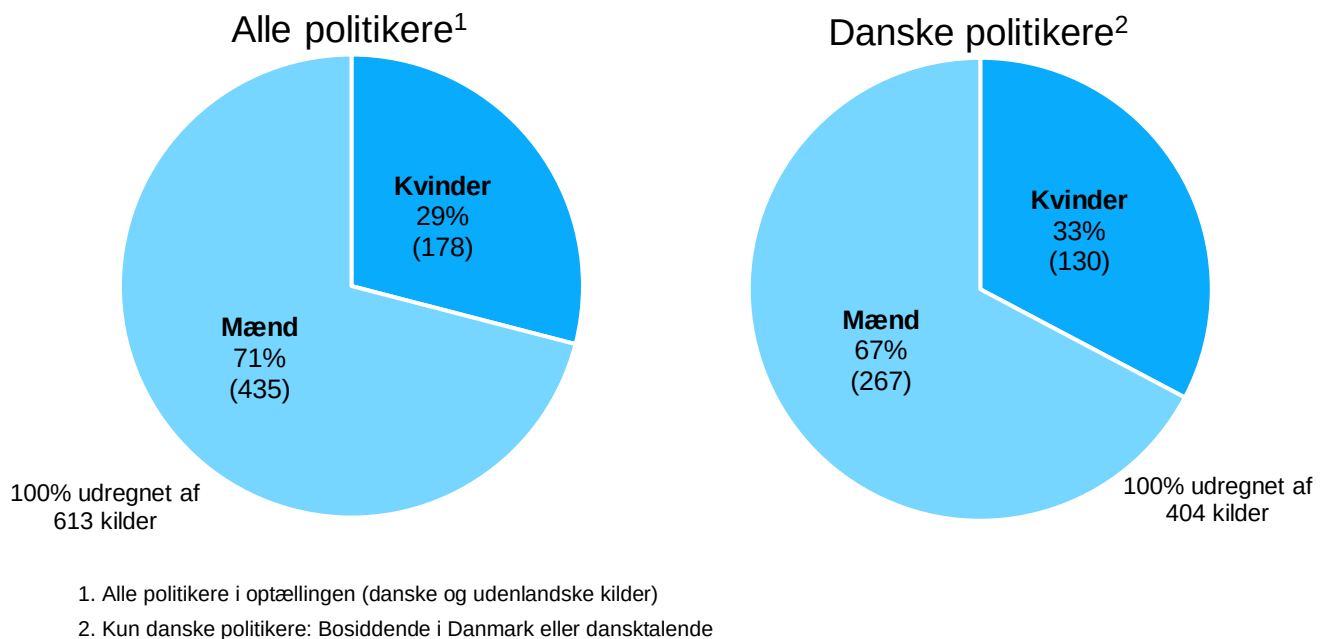

1. Alle erfaringskilder i optællingen (danske og udenlandske kilder)
2. Kun danske erfaringskilder: Bosiddende i Danmark eller dansktalende

Figur 4: Kønfordeling af erfaringskilder

Fordelingen af mandlige og kvindelige erfaringskilder var meget ens mellem danske og udenlandske kilder. Kvinderne udgjorde 52% af alle erfaringskilder og 51% af de danske. Kvindelige erfaringskilder udgjorde 58% i den danske undersøgelse

(Jørndrup, 2020), 48% som ”borgere” i den canadiske undersøgelse (Cukier et al., 2016) og 43,3% af ”normale borgere” i Sjøvaag og Pedersens undersøgelse af norske kilder fra 2019, hvorfor mine resultater i høj grad svarer til tidligere undersøgelser, hvor kvindelige erfaringskilder udgjorde omkring 50%

Figur 5: Kønsfordeling af politikere

Ovenfor ses kønsfordelingen blandt politikerne. Her var der større forskel på andelen af kvinder blandt alle kilder og danske kilder. Kvinder udgjorde 29% af alle politikere, hvorimod de udgjorde 33% af danske politikere. Danske kvindelige politikere udgjorde dermed fire procentpoint mere. En stor del af de udenlandske kilder var mandige politikere. Danske kvindelige politikere var altså mere repræsenteret end udenlandske kvindelige politikere. I et tidligere studie udgjorde kvindelige politikere 29%, hvilket ikke var repræsentativt for Norge, hvor der var 39,6% kvindelige parlamentsrepræsentanter (Sjøvaag & Pedersen, 2019). I Danmark er andelen af kvindelige politikere i Folketinget 44% (Elkjær, 2022). Før valget i november 2022 var andelen 39,1% (Andreasen, 2019), hvilket er en større andel end i min undersøgelse. Inden for kommunalpolitik udgjorde kvinder 36% efter kommunalvalget i 2021 (Wøldike, 2021). Når man udregner kønsfordelingen i den tidligere og den siddende regering, er andelen af kvinder hhv. 33% og 34%.

Kvindelige politikere er altså underrepræsenterede i sammenligning med folketinget og inderfor kommunalpolitik. Andelen af kvindelige politikere svarer dog til andelen i regeringen, både før og efter valget. For at undersøge hvilke danske politikere, der citeres, har jeg opgjort, hvor mange gengangere der er. Ud af de 404 danske politikere medvirkede 298 flere gange. Nedenfor er en liste over de mest medvirkende politikere.

Tabel 13: Antal gange danske politikere har medvirket

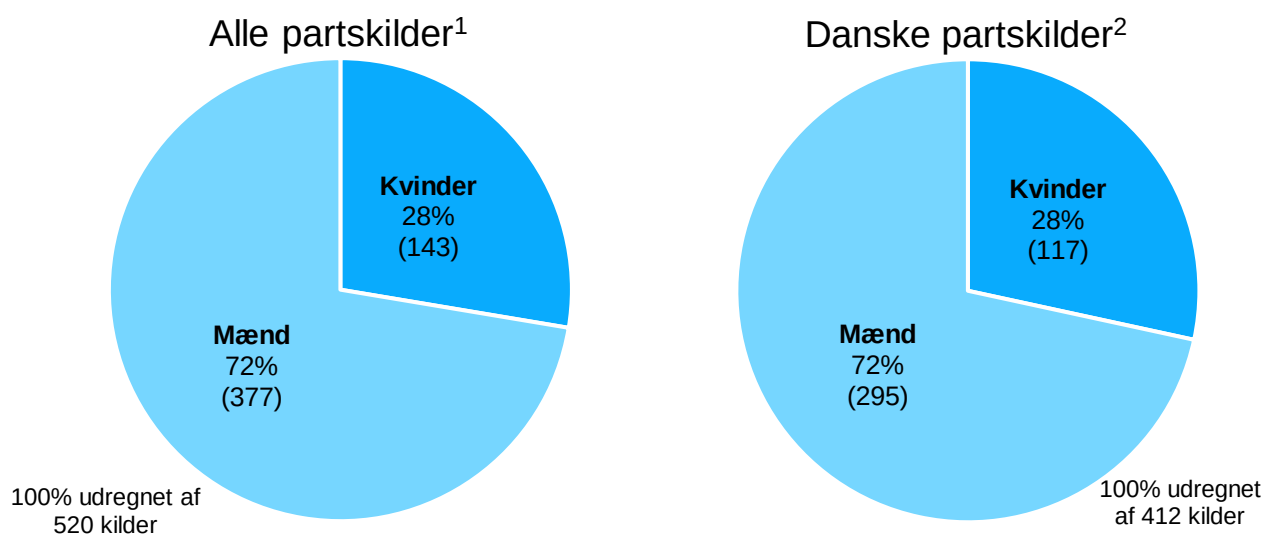
Politiker	Antal gange
Mette Frederiksen	33
Jakob Ellemann-Jensen	17
Morten Messerschmidt	12
Mattias Tesfaye	11
Nicolai Wammen	11
Jeppe Kofod	11
Mai Villadsen	11
Søren Pape	8
Dan Jørgensen	8
Magnus Heunicke	8
Troels Lund Poulsen	7
Trine Bramsen	7
Morten Bødskov	6
Peter Hummelgaard	6
Peder Hvelplund	5
Ane Halsboe-Jørgensen	5
Jakob Engel-Schmidt	5
Lars Løkke	5
Martin Henriksen	5

Mette Frederiksen var den politiker, der udtalte sig mest og medvirkede 33 gange. Jakob Ellemann-Jensen var citeret 17 gange og Morten Messerschmidt 12 gange. På denne liste var 10 ud af 19 politikere ministre i regeringen før folketingsvalget, hvilket tyder på, at medvirkende politikere ikke kun sidder i regering, men en

blanding mellem ministre, partiledere og andre politikere. Det handler derfor ikke kun om kønssammensætningen i regeringen, men også hvilke andre politikere, der bliver inddraget i den offentlige debat. Hertil er en væsentlig pointe, at selvom vi har en kvindelig statsminister, der medvirkede suverænt mest, udgjorde kvindelige danske politikere stadig kun 33% i denne undersøgelse. Hvis man sorterede Mette Frederiksen fra, ville kønsfordelingen være 27% danske kvindelige politikere og 73% mandlige. Dette er bemærkelsesværdigt, da kvindelige politikere i forvejen er underrepræsenteret i forhold til den faktiske fordeling, og at fordelingen ville være mere ulige, hvis det ikke var på grund af vores kvindelige statsminister.

Jeg undersøgte ligeledes udenlandske politikere. De fem mest citerede udenlandske politikere udgjorde 27%. Ukraines præsident, Zelenskyj, blev citeret 20 gange. USA's præsident, Joe Biden, medvirkede 12 gange, og Ruslands præsident, Vladimir Putin, medvirkede 10 gange. Natos generalsekretær, Jens Stoltenberg, blev ligeledes citeret 10 gange, og den tidligere britiske premierminister Liz Truss blev citeret 6 gange. Disse fem udenlandske politikere udgør lidt mere end en fjerdedel af alle udenlandske politikere, og fire ud af fem er mænd, hvorfor mandlige politikere udgjorde en større andel blandt udenlandske politikere.

Partskilder var den fjerde mest brugte kildefunktion blandt alle kilderne og var benyttet 520 gange i optællingen. Nedenfor er kønsfordelingen for partskilderne visualiseret.

1. Alle partskilder i optællingen (danske og udenlandske kilder)

2. Kun danske partskilder: Bosiddende i Danmark eller dansktalende

Figur 6: Kønsfordeling af partskilder

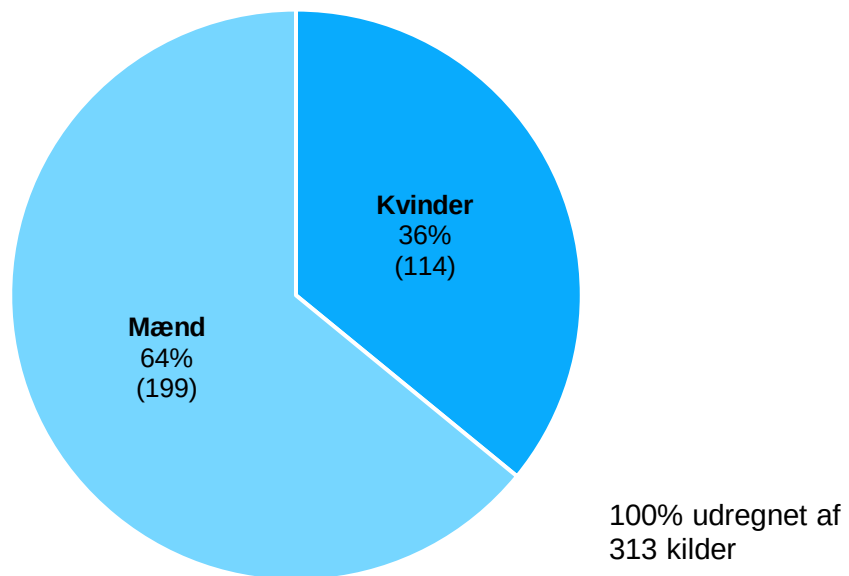
Der var heller ingen forskel mellem kønsfordeling for alle partskilder og for de danske. Kvinder udgjorde 28%, og mænd udgjorde 72%. Som beskrevet tidligere dækker partskilder over alle erhvervspersoner, talspersoner fra organisationer og andre, der har en tydelig part i en sag. Jeg sammenligner derfor mine resultater med kildefunktionen 'talspersoner' fra Jørndrups studie (2020). Her udgjorde kvindelige talspersoner 36%. I Cukier et al. (2016) udgjorde kvinder 22% af alle ledere, hvilket dækker over en lignende beskrivelse. Mine resultater lægger sig derved i midten af de to undersøgelser, hvor den kvindelige andel dog er mindre end 40% i alle tre undersøgelser. Partskilder er dermed en af de kildefunktioner, hvor den kvindelige andel var lavest.

Skærm billede 4: Hans Redder interviewes af Cecilie Beck i 19 Nyhederne på TV 2 den 7. april 2022

Journalistkilder udgjorde 16,5% af alle kilder. Senere i specialet undersøges kønsfordelingen af journalisterne bag indslaget, men i følgende afsnit handler det udelukkende om journalister som kilder. De journalistkilder er oftest med på en splitscreen (se nedenfor), hvor de interviewes af værten. Nedenfor er kønsfordelingen visualiseret. Der var ingen udenlandske journalistkilder i optællingen, hvorfor det kun er danske journalistkilder, der er visualiseret.

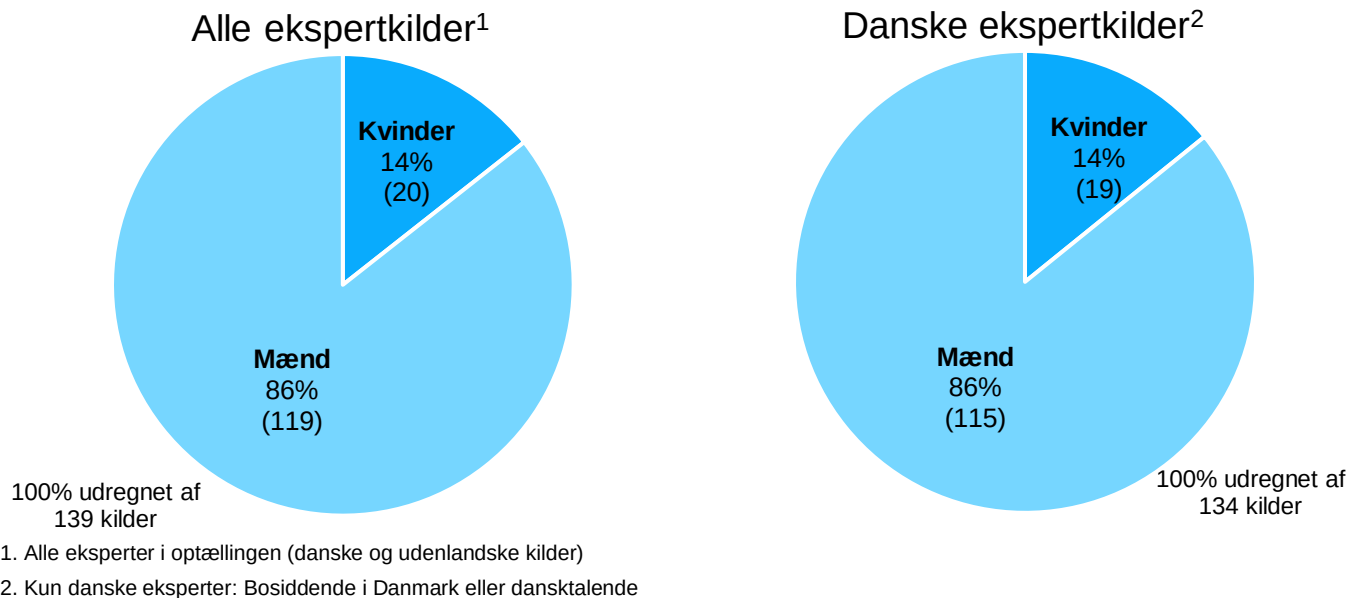
Danske journalistkilder

Figur 7: Kønsfordelingen af journalistkilder

Der var 36% kvinder og 64% mænd, hvilket ligner den generelle kønsfordeling i denne undersøgelse. Tidligere forskning har ikke beskæftiget sig med journalister som kilder, hvorfor der ikke er noget sammenligningsgrundlag for denne kildefunktion. Dog er det interessant, at kønsfordelingen også her var ulige. Medierne kan formentlig påvirke kønsfordelingen hos egne journalistkilder og korrespondenter mere end blandt toppolitikere og virksomhedsledere, hvorfor det må formodes at være nemmere at skabe en lige kønsbalance blandt journalistkilder. Dette kunne pege på en ulige kønsfordeling blandt korrespondenter og analytikere på redaktionerne. Senere i specialet undersøges journalisternes køns betydning for kildeudvælgelsen.

Eksperter udgjorde 5,5% af alle kilder. Kønsfordelingen ses nedenfor.

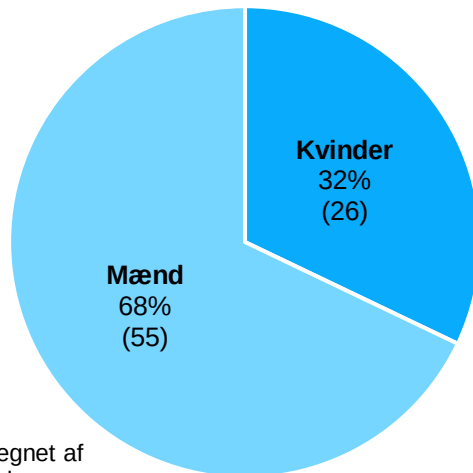
Figur 8: Kønsfordeling af ekspertkilder

Der var kun fem udenlandske ekspertkilder, hvorfor der heller ikke var forskel på kønsfordelingen mellem alle kilder og danske kilder. Kønsfordelingen var dog meget ulige, da der kun var 20 kvindelige eksperter ud af 139 eksperter, svarende til 14%. Det svarer til Cann og Mohrs (2010) studie, hvor data er indsamlet i 1996, og kvinder udgjorde 14% af alle eksperter. Hos Cukier et al. (2016) udgjorde kvindelige eksperter 29% og hos Nieme og Pitkänen 28%. I det danske studie af Jørndrup (2020) udgjorde kvinder 28% af ekspertkilderne. Mine resultater peger altså på en mindre ligelig fordeling blandt eksperter. Et forbehold man skal tage til data, er at jeg i min undersøgelse har inkluderet kildefunktionen professionseksperter (beskrevet nedenfor), hvor nogle af kilderne i min undersøgelse er kodet, men som ellers typisk ville være kodet som ekspertkilder i tidligere undersøgelser. Man kan derfor sige, at kodningen af professionseksperter kan forskubbe kønsfordelingen blandt ekspertkilderne på en anden måde end i tidligere forskning. Johansen og Johansen (2022) undersøgte danske ekspertkilder i medierne i 2021. De opdelte deres ekspertkilder i offentligt ansatte forskere og privatansatte ikke-forskere. Deres offentligt ansatte forskere udgjorde 51% og svarer til min ekspertkilde-funktion. I deres undersøgelse udgjorde den kvindelige andel 22%, hvilket ligeledes er lavere end i tidligere undersøgelser, men højere end i mine resultater. Tendensen med færre kvindelige eksperter i 2022 ses ligeledes hos AkademikerBladet, som opgjorde de 50 mest citerede eksperter i samarbejde med Infomedia. De undersøgte eksperter

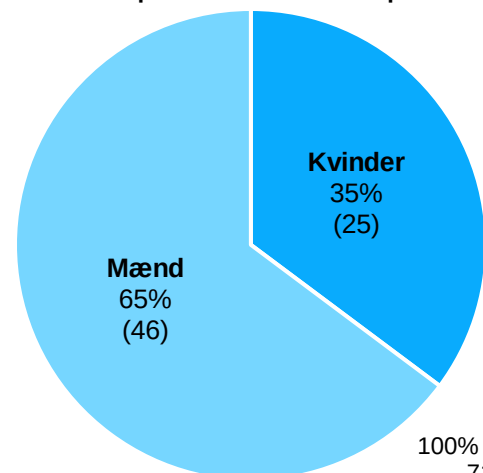
i print, web, tv og radio. Her var kun tre kvinder med på listen over de 50 mest citerede eksperter i 2022 (Siegumfeldt, 2023), hvilket også kan være et tegn på, at kvindelige eksperter udgjorde en mindre andel end tidligere. I 2021 var der syv kvinder ud af de 50 mest citerede (Siegumfeldt, 2022) og i 2020 var der seks kvinder (Siegumfeldt, 2021). Det har altså ikke været en ligelig fordeling de sidste tre år, men antallet af kvindelige eksperter var dog halveret i 2022 i forhold til 2021 og 2020. Blandt eksperterne i dette speciale var 15 eksperter brugt mere end en gang, hvoraf ingen af dem var kvinder. Brian Vad Mathiesen var den mest brugte ekspert og medvirkede ni gange. Han var også den mest citerede i Akademikerbladets opgørelse. Johansen og Johansen (2022) opgjorde også de 15 mest citerede eksperter i 2021 i deres undersøgelse, og her var heller ingen kvinder. Ligesom Johansen og Johansen (2022) fandt jeg en lav andel af kvindelige eksperter. Dette kan skyldes, at medierne i mindre grad end tidligere har citeret kvindelige eksperter. Dog er min kodning anderledes end tidligere studier, hvilket også kan påvirke andelen.

Den sidste kildefunktion er professionseksperter. Dette er en ny funktion, da den ikke har været benyttet i tidligere undersøgelser. Professionseksperter udgjorde 3,2% af alle kilderne. I min kodning har kategorien været brugbar, når politiet eksempelvis har udtalt sig eller kommenteret på en sag, hvor det har lignet en ekspertudtalelse, men hvor kilden har haft en tydelig part i sagen. Et andet eksempel er forbrugsøkonomer. De udtaler sig også som eksperter, da de ofte fortæller om forbrugermønstre og økonomi, men de kan ikke siges at være upartiske, idet de arbejder for f.eks. NordNet, Nordea eller Sydbank. Nedenfor er kønsfordelingen visualiseret.

Alle professionseksperter¹

Danske professionseksperter²

100% udregnet af
81 kilder

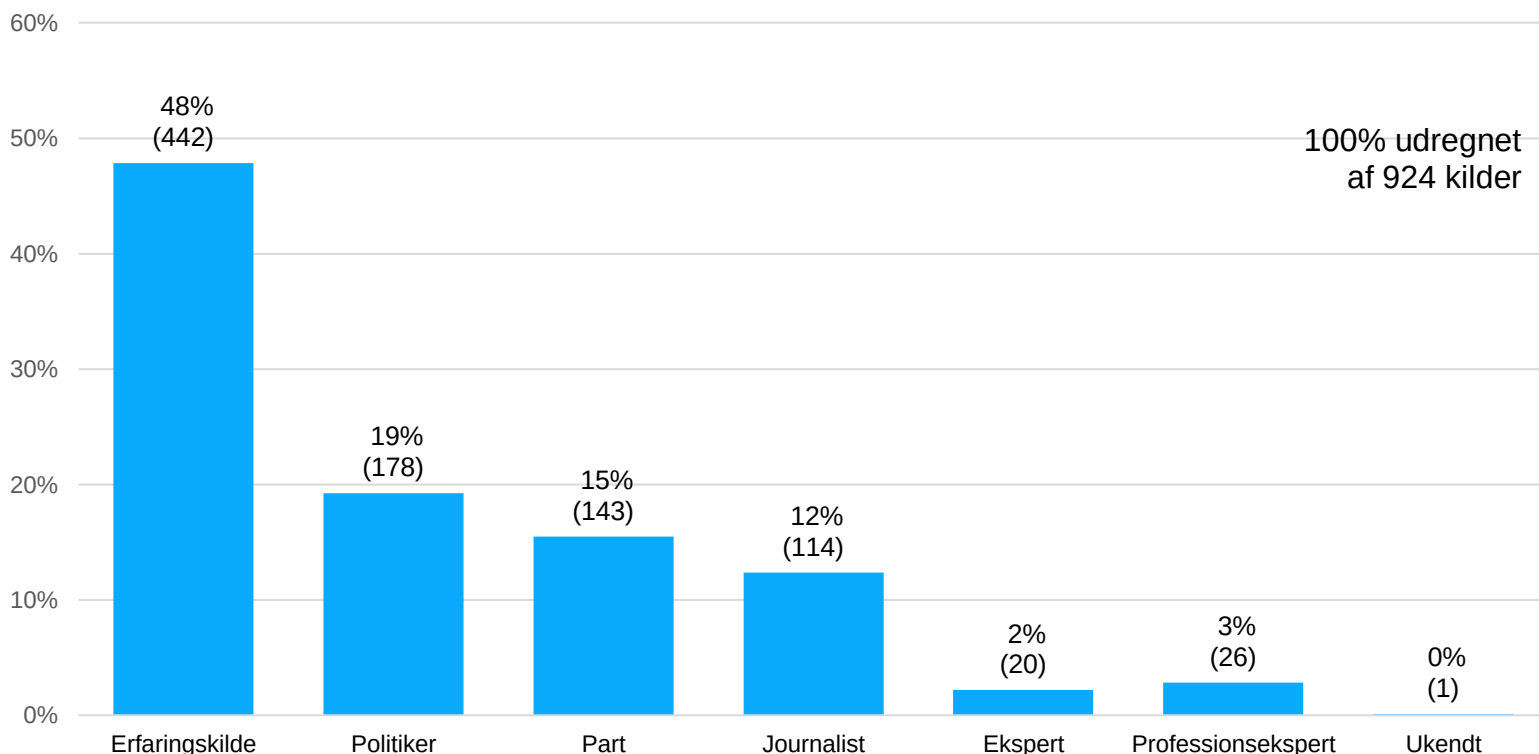
100% udregnet af
71 kilder

1. Alle professionseksperter i optællingen (danske og udenlandske kilder)
2. Kun danske professionseksperter: Bosiddende i Danmark eller dansktalende

Figur 9: Kønsfordeling af professionseksperter

Kønsfordelingen var 32% kvinder blandt alle professionseksperter. Blandt de danske kilder udgjorde kvindelige professionseksperter tre procentpoint mere med 35%. I Johansen og Johansens (2022) var der 42% privatansatte ikke-forskere, hvor en stor andel var økonomer. Det samme gør sig gældende i min undersøgelse. Desværre har de ikke angivet kønsfordelingen i deres undersøgelse af privat ansatte ikke-forskere, hvorfor jeg ikke kan sammenligne kønsfordelingen for denne funktion. Dog beskriver de, at kønsfordelingen for alle ekspertkilder tilsammen er 20/80, hvorfor den kvindelige andel af eksperter, som ikke er offentlige forskere, må være lavere end 22, da tallet trækkes ned. Derved udgjorde kvindelige professionseksperter en større andel i min undersøgelse end i Johansen og Johansens (2022) undersøgelse.

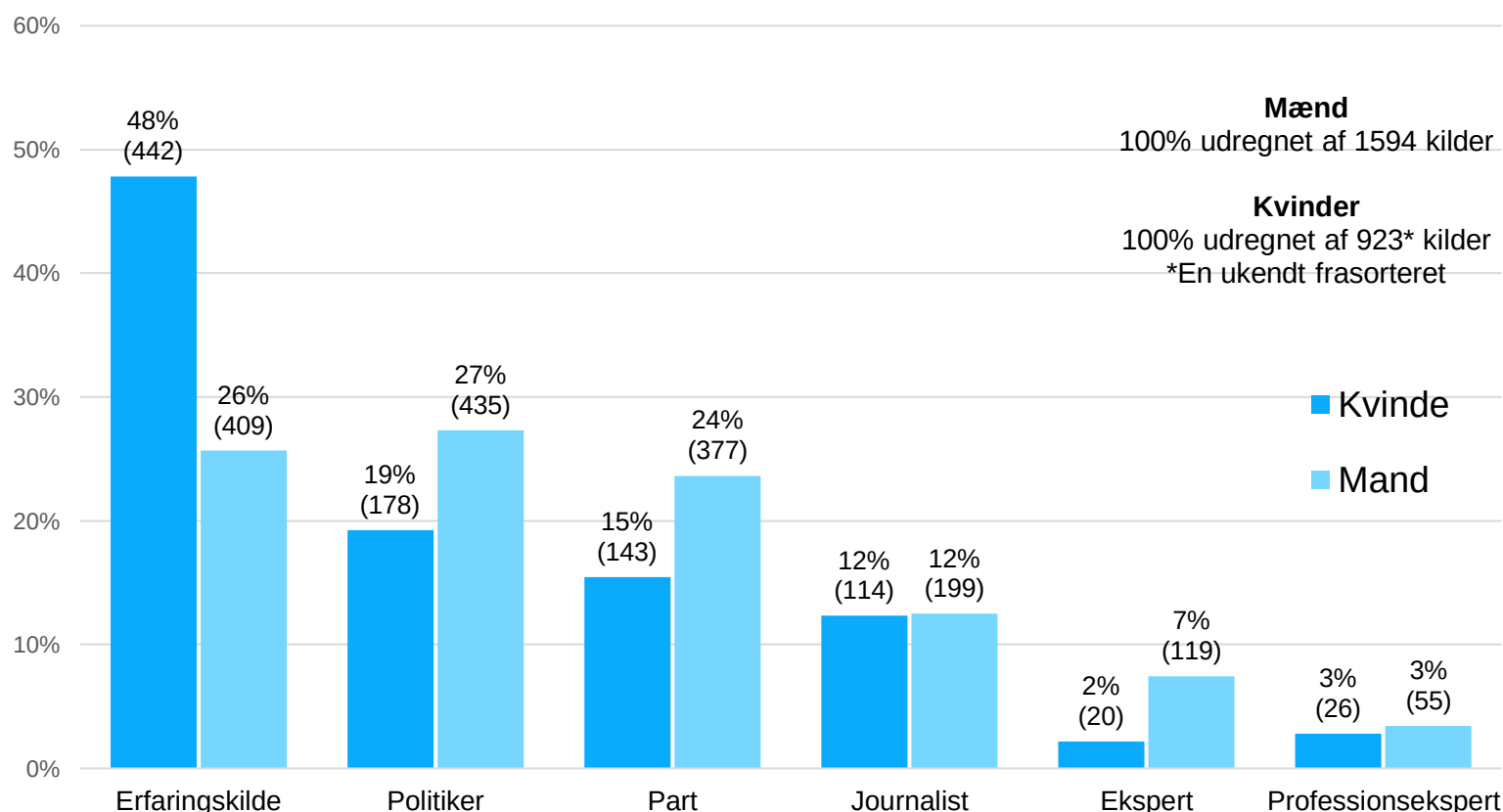
Da andelen af kvindelige kilder udgjorde 36% af alle kilder, er det naturligt, at de udgjorde en mindre andel end mænd i de fleste kildefunktioner, da der generelt var flere mænd. Hvis man udregner kvinders andel i hver kildefunktion, ud fra hvor mange kvinder der medvirkede i alt, giver det et retvisende billede af, hvordan de kvindelige kilder fordeler sig på de forskellige funktioner. Nedenfor er fordelingen af de kildefunktioner, kvinder optræder i, visualiseret.

Figur 10: Fordelingen af kvindelige kilder inden for funktioner

48% af alle kvindelige kilder medvirkede som erfaringskilder. Knap en femtedel af alle kvindelige kilder medvirkede som politikere, 15% som partskilder og 12% som journalister. Kun 2% var eksperter og 3% professionseksperter. En enkelt person kunne ikke placeres.

Nedenfor har jeg udregnet fordelingen af mandlige kilder på samme måde som kvindelige ovenfor og sammenlignet dem. Jeg har frasorteret den ene ukendte. De 923 kvindelige kilder udgjorde altså 100%, og de 1594 mandlige kilder udgjorde 100%.

Figur 11: Fordelingen af mandlige og kvindelige kilder inden for kildefunktioner

Her kan man se en stor forskel på, hvordan mandlig og kvindelige kilder fordelte sig inden for kildefunktionerne. 26% af alle mænd medvirkede som erfaringskilder, 27% som politikere og 24% som partskilder. 12% var journalister, og 7% var eksperter. 3% medvirkede som professionseksperter. Når man udregner fordelingen på denne måde, kan man se, at kvinder altså langt oftere var erfaringskilder end mænd. Derudover var mænd oftere politikere og partskilder. Kønsfordelingen mellem journalistkilder var ligelig. Mænd medvirkede meget oftere som ekspertkilder end kvinder. 7% af mandlige kilder var eksperter, hvor kun 2% af de kvindelige kilder var eksperter. Der er en lille forskel mellem andelen af kvindelige og mandlige professionseksperter. Mænd udgjorde 3,5% og kvinder 2,8%, hvilket dog ikke kan ses her, da tallene er afrundede. Denne fordeling er en manipuleret fordeling i beregningen, der udelukkende viser, hvordan kildefunktionerne *inden for* hvert køn fordeler sig, og derfor ikke siger noget om den faktiske fordeling, da kvinder kun udgør 36% af alle medvirkende. Den faktiske fordeling ses i figur 3.

Kvinder var derved mindre repræsenterede, da de udgjorde 36%. Derudover var de langt oftere repræsenterede som erfaringskilder end mænd. Andelen af kvindelige politikere var ligeledes mindre end i Danmark, både i regering og inden for kommunalpolitik, selvom vi har en kvindelig statsminister, der udtalte sig suverænt mest.

Emner

I følgende afsnit undersøges, hvilke emner nyhedshistorierne omhandler, og hvordan kilderne fordeler sig. Som tidligere beskrevet er emnerne kategoriseret efter tidligere forskning, men nogle er også opstået på baggrund af pilotkodningen. I analysen indgår 2518 kilder fordelt på 496 indslag. Nedenfor ses antal indslag og procentvis fordeling inden for hvert emne.

Tabel 14: Emnefordeling af nyhedshistorier

Emne	Procentandel	Antal
Forsvar, sikkerhed og krig	21,0%	104
Natur, miljø og klima	8,3%	41
Sundhed	8,1%	40
Privatøkonomi og forbrugsstof	7,7%	38
Udenrigspolitik	6,7%	33
Indenrigspolitik	5,4%	27
Bolig, byggeri og transport	4,8%	24
Beskæftigelse	4,4%	22
Samfund og sociale forhold	4,2%	21
Kunst, historie og kultur	4,0%	20
Industri, handel og eksport	4,0%	20
Sport	3,8%	19
Uddannelse	3,2%	16
Kriminalitet og retssager	2,8%	14
Kendte og underholdning	2,4%	12
Udlændinge og integration	2,2%	11
Terror	2,2%	11

Teknologi og sociale medier	1,2%	6
Uheld og katastrofer	1,0%	5
Religion og traditioner	0,8%	4
Køn og identitet	0,6%	3
Danmarks økonomi	0,6%	3
Andet	0,4%	2
Total	100%	496

Der var langt flest indslag om Forsvar, sikkerhed og krig (104). I 2022 var der særdeles mange nyhedshistorier, der relaterede sig til emnet blandt andet krigen i Ukraine, afstemningen om forsvarsforbeholdet (Munksgaard, 2022), gaslækket fra Nord Stream II (Klein, 2022) og anklagerne mod den tidligere chef for Forsvarets Efterretningstjeneste Lars Findsen (Hagemann-Nielsen & Ilsøe, 2022).

Det næstmest omtalte emne var Natur, miljø og klima, hvor der var 41 nyhedshistorier. Der var altså en stor forskel i antallet af indslag mellem det mest omtalte emne og det næstmest omtalte emne. Natur, miljø og klima-emnet var bredere, da alt klima- og miljøpolitik hørte herunder. Derudover hørte nyhedshistorier om PFAS også under Natur, miljø og klima. Der var 40 nyhedshistorier om Sundhed, hvilket også er et relativt bredt emne, hvor både hospitaler, psykiatri og corona hørte til. Da tidligere undersøgelser bar præg af corona, har jeg ligeledes kodet, hvis en historie omhandlede corona. I min opgørelse omhandlede 24 nyhedshistorier corona, hvilket svarer til 5%. Corona-omtaler udgjorde derfor en lille andel i forhold til tidligere undersøgelser og vil derfor ikke behandles yderligere i dette speciale.

De mindst omtalte emner var Køn og Identitet, Danmarks økonomi og Andet. Der var tre omtaler om Køn og identitet, hvilket kun udgjorde 0,6% af nyhedshistorierne. Køn og identitet dækker blandt andet over #metoo-historier, som i en tidligere dansk undersøgelse udgjorde 3% (Jørndrup, 2020), hvilket Jørndrup beskrev som overraskende lavt, men forklarede med, at dataen var indsamlet på én enkelt dag. I mit tilfælde er dette ikke gældende, da data er indsamlet over en længere periode, hvorfor man må konstatere, at emnet ikke fyldte meget i TV Avisen 18:30 og 19

Nyhederne i 2022. Danmarks økonomi udgjorde også kun 0,6% med tre omtaler. En forklaring kan være, at kategorien var smal, da meget økonomistof enten kunne falde under Industri, handel og eksport eller Privatøkonomi og forbrugsstof. Der er to nyhedsindslag, der er kodet i rest-kategorien Andet, hvilket er acceptabelt ifølge Eskjær og Helles (2015), da det udgjorde under 5%.

En anden måde at beskæftige sig med emnefordelingen er fordelingen af kilder. Nedenstående tabel viser fordelingen og antallet af kilder inden for emnerne.

Tabel 15: Emnefordeling af nyhedskilder

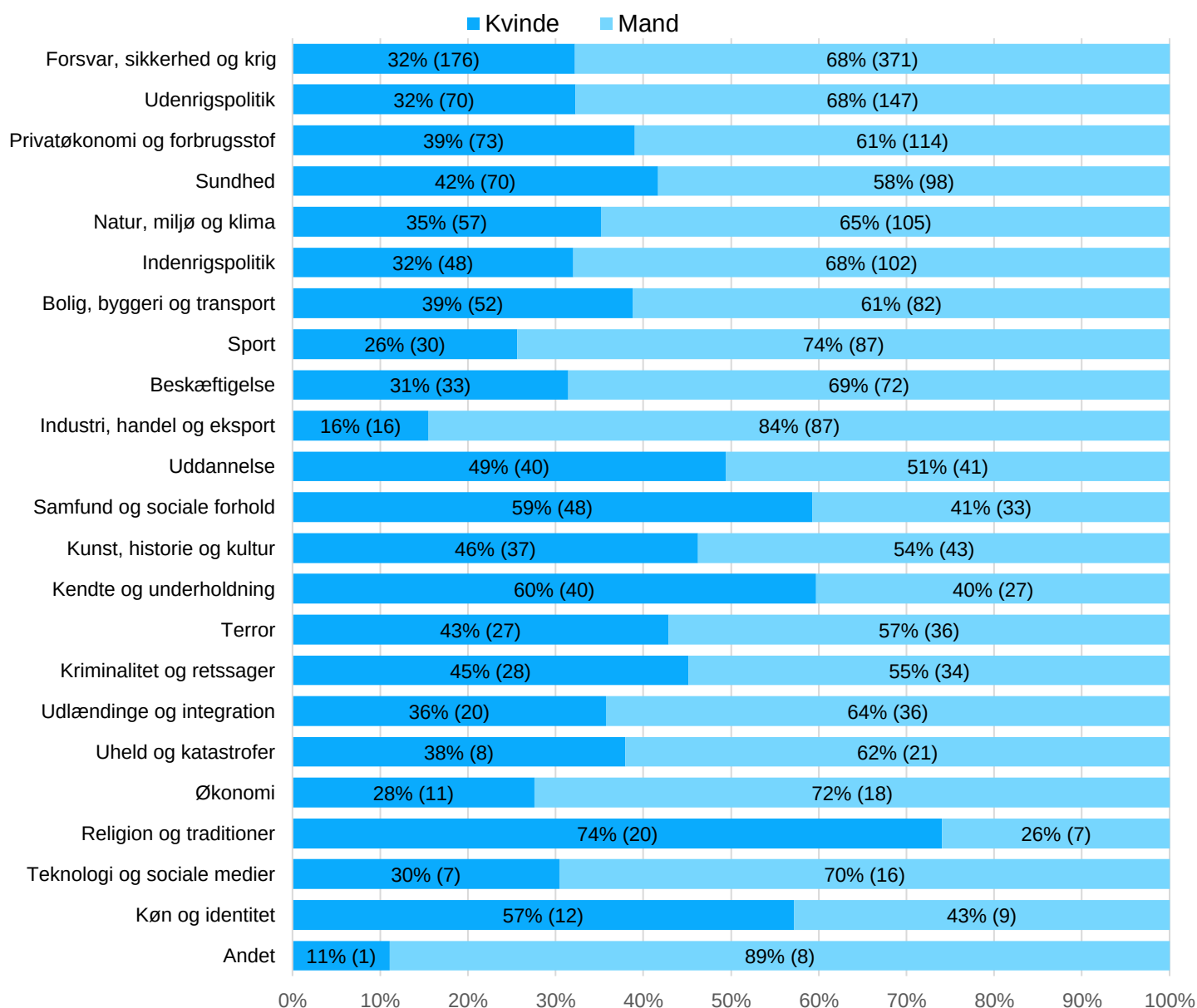
Emne	Procentandel	Antal
Forsvar, sikkerhed og krig	21,7%	547
Udenrigspolitik	8,6%	217
Privatøkonomi og forbrugsstof	7,4%	187
Sundhed	6,7%	168
Natur, miljø og klima	6,4%	162
Indenrigspolitik	6,0%	150
Bolig, byggeri og transport	5,3%	134
Sport	4,6%	117
Beskæftigelse	4,2%	105
Industri, handel og eksport	4,1%	103
Uddannelse	3,2%	81
Samfund og sociale forhold	3,2%	81
Kunst, historie og kultur	3,2%	80
Kendte og underholdning	2,7%	67
Terror	2,5%	63
Kriminalitet og retssager	2,5%	62
Udlændinge og integration	2,2%	56
Uheld og katastrofer	1,2%	29
Danmarks økonomi	1,2%	29
Religion og traditioner	1,1%	27
Teknologi og sociale medier	0,9%	23
Køn og identitet	0,8%	21
Andet	0,4%	9

Total	100,00%	2518
--------------	----------------	-------------

Forsvar, sikkerhed og krig udgjorde stadig den største andel, da 547 kilder medvirkede, svarende til 21,7%. Det andet mest omtalte emne målt på antal af kilder var Udenrigspolitik, hvor der var 217 kilder svarende til 8,6%. Gennemsnitligt blev der brugt 5,1 kilde pr. nyhedshistorie, hvor der inden for Udenrigspolitik gennemsnitligt blev benyttet 6,6 kilder. Til sammenligning brugte Natur, miljø og klima kun fire kilder i gennemsnit, hvilket forklarer, hvorfor Natur, miljø og klima er rykket fra det næstmest omtalte til det femte-mest omtalte, når man undersøger kildefordelingen. Rest-kategorien Andet var sammen med Køn og identitet de mindst omtalte emner. Inden for Køn og identitet medvirkede gennemsnitligt syv kilder pr. nyhedshistorie, hvilket er over gennemsnit, men dog ikke trækker emnet længere op. Det emne hvor der medvirkende flest kilder i gennemsnit var Danmarks økonomi, hvor der gennemsnitligt medvirkede 9,7 kilder pr. nyhedshistorie. Det emne, der brugte færrest kilder, var Teknologi og sociale medier, hvor kun 3,8 kilder medvirkede i gennemsnit. Teknologi og sociale medier var også det tredje mindst omtalte emne talt på kilder.

Kønsfordeling inden for emner

Nedenfor er kønsfordelingen inden for emnerne visualiseret. Kønsfordelingen er beregnet, så kilderne i det specifikke emne udgør 100%, for at undersøge, om der er emner, hvor kønsfordelingen er mere ulige end andre. Da alle emner er beregnet som 100% for at vise kønsfordelingen, kan man altså ikke se, hvor mange kilder der medvirker under hvert emne, men udelukkende fordelingen.

Figur 12: Kønsfordelingen inden for emner

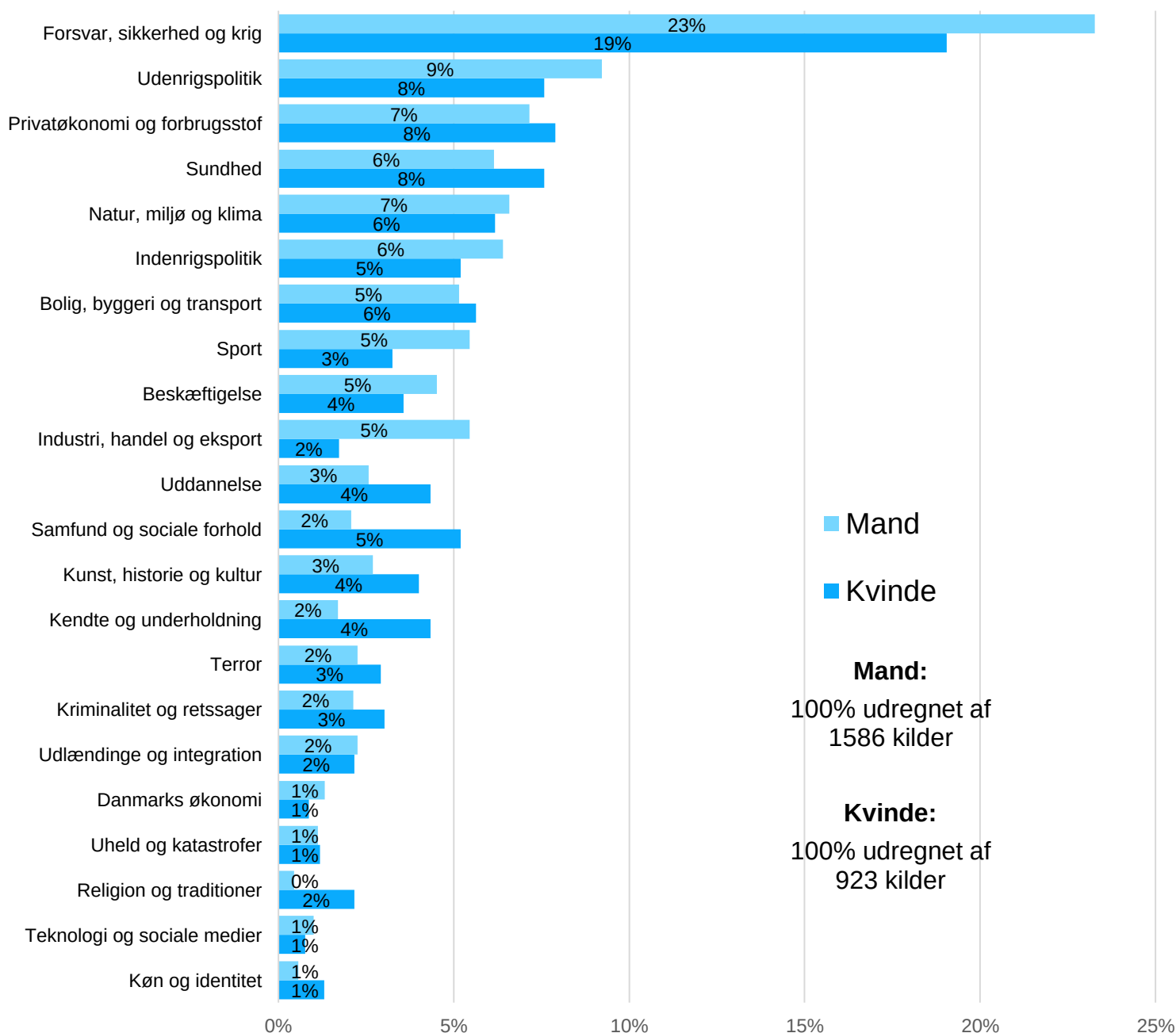
Inden for det mest omtalte emne, Forsvar, sikkerhed og krig, medvirkede 32% kvinder, hvilket er lidt mindre end den generelle kønsfordeling. Der var ligeledes 32% kvinder inde for Udenrigspolitik. Der var 39% kvinder inden for Privatøkonomi og forbrugsstof. Fordelingen mellem mænd og kvinder var ligelig inden for Sundhed, hvor kvinder udgjorde 42%. Kvindelige kilder udgjorde den mindste andel inden for Industri, handel og eksport (16%), Sport (26%) og Økonomi (28%). Kvinder udgjorde den største andel inden for Religion og traditioner (74%), Kendte og underholdning (60%), Samfund og sociale forhold (59%) og Køn og identitet (57%). I de resterende

emner udgjorde kvindelige kilder mindre end halvdelen af kilderne. Da mine emner ikke er identiske med emner fra tidligere forskning, er det sværere at sammenligne, men der er dog visse ligheder.

Cann og Mohrs (2010) undersøgelse fra 1996 viser, at mænd udgjorde den største andel inden for politik og mandesport, hvor min undersøgelse ligeledes peger på en mindre andel af kvinder inden for Sport. I studiet fra Vu et al. (2018) udgjorde kvinder den største andel inden for Kvinderettigheder, hvilket kan sammenlignes med emnet Køn og identitet i denne undersøgelse, hvor kvinder udgjorde 57%. Sjøvaag og Pedersen (2019) fandt, at kvinder udgjorde 41% inden for kultur, hvor kvindelige kilder i min undersøgelse udgjorde 60% inden for emnet Kendte og underholdning og 46% inden for Kultur, kunst og historie. Sjøvaag og Pedersen fandt også, at kvinder udgjorde 44,3% inden for socialområdet, hvor kvinder udgjorde 59% inden for Samfund og sociale forhold i denne undersøgelse. De Swert og Hooghe beskrev, at kvinder oftest medvirkede inden for familie, uddannelse eller sundhedsområdet, hvilket ligeledes gør sig gældende i denne undersøgelse, hvor kvinder udgjorde 49% inden for Uddannelse og 42% inden for Sundhed. Jørndrups undersøgelse fra 2020 viste, at kvinder udgjorde den største andel inden for økonomi, velfærd og politik, hvilket er markant anderledes fra tidligere, såvel som mine resultater. Jørndrups (2020) emner er dog også bredere, hvilket gør det sværere at sammenligne. Andelen af kvindelige kilder i tidligere forskning er under 50% for alle emner, mens andelen af kvindelige kilder er højere end 50% i fire af emnerne i denne undersøgelse.

Da der som tidligere beskrevet er færre kvinder generelt, vil de mandlige kilder naturligt udgøre en større andel. I bilag 4 og 5 er der hhv. en tabel og en graf, der viser den reelle kønsfordeling af kilder inden for emne. For at fremhæve kønsforskellen har jeg nedenfor visualiseret fordelingen af kvindelige og mandlige kilder inden for emnerne. De kvindelige kilder udgør derved 100%, og det samme gælder for de mandlige kilder, så det er lettere at sammenligne, hvordan kilderne fordeler sig inden for emner. Det er samme måde at opgøre kønsfordelingen som i figur 11 om kildefunktioner. For at gøre det yderligere overskueligt har jeg ikke

angivet antallet af kilder, men samme graf med antal kilder kan findes i bilag 6.
Emnet "Andet" er sorteret fra i nedenstående graf.

Figur 13: Fordelingen af kvindelige og mandlige kilder inden for emner

Der var både flest kvindelige og mandlige kilder inden for Forsvar, sikkerhed og krig, men der var dog en større andel af mandlige kilder, der medvirkede inden for Forsvar, sikkerhed og krig (23%) end kvindelige (19%). Kilderne inden for

Udenrigspolitik var umiddelbart fordelt lige mellem mandlige (9%) og kvindelige kilder (8%), og det samme gjaldt for Privatøkonomi og Forbrugsstof. For at undersøge forskellen mere i dybden, har jeg nedenfor lavet en tabel, der viser forskellen i procentpoint. Her har jeg inddraget decimalerne og inkluderet alle emner, hvor der er mere end ét procentpoints forskel mellem kønnene. Når mandlige kilder udgjorde den største andel, er det fremhævet med fed og blå. Tabellen er sorteret efter de største forskelle, og altså ikke efter antallet af kilder inden for emnet.

Tabel 16: Kønsforskel i kildefordelingen inden for emner

Emner	Forskel i procentpoint
Forsvar, sikkerhed og krig	4,3
Industri, handel og eksport	3,8
Samfund og sociale forhold	3,1
Kendte og underholdning	2,6
Sport	2,3
Religion og traditioner	1,8
Uddannelse	1,7
Udenrigspolitik	1,6
Sundhed	1,5
Kunst, historie og kultur	1,3
Indenrigspolitik	1,2

Mandlige kilder udgjorde 4,3 procentpoint mere inden for Forsvar, sikkerhed og krig, selv når der er taget højde for forskellen i antallet af mandlige og kvindelige kilder. Mænd udgjorde også den største andel inden for Industri, handel og eksport. Kvinder medvirkede 3,1 procentpoint oftere end mænd inden for Samfund og sociale forhold og 2,6 procentpoint oftere inden for Kendte og underholdning. Mænd medvirkede 2,3 procentpoint oftere i Sport. Kvinder medvirkede 1,8 procentpoint oftere inden for Religion og traditioner og Uddannelse (1,7 procentpoint). Mandlige kilder medvirkede 1,6 procentpoint oftere inden for Udenrigspolitik, og kvinder 1,5 procentpoint mere inden for Sundhed og 1,3 inden for Kunst, kultur og historie.

Mænd medvirkede 1,2 procentpoint mere inden for Udenrigspolitik. Selvom nogle af forskellene er mindre tal, er det dog bemærkelsesværdigt, at alle emner, hvor fordelingen af kvindelige kilder udgjorde en større andel end mændene, var relateret til enten velfærd eller kultur, hvorimod de emner, hvor mandlige kilder udgjorde den største andel, var sport, krig eller politik. Som beskrevet tidligere fandt mange andre studier lignende konklusioner.

Delkonklusion af kønsfordeling i kildefunktioner og inden for emner

På baggrund af min data kan det konkluderes, at kvinder fortsat er underrepræsenterede. Kvinder udgjorde 36,7% af alle kilder. Derudover medvirkede kvinder oftest som erfaringskilder, og de eneste funktioner, hvor kvinder og mænd var lige repræsenteret, var journalistkilder og professionseksperter. Derudover udgjorde mænd en større andel som politikere, partskilder og eksperter. Politikere var nemmere at sammenligne end de øvrige kildefunktioner, fordi man har det faktiske antal af kvindelige politikere. Mine resultater viste, at kvindelige politikere var mindre repræsenteret i medierne end i kommunalpolitik og Folketinget, hvorfor medierne altså ikke repræsenterede den faktiske fordeling. Selvom der ikke var mange ekspertkilder i denne undersøgelse, var fordeling bemærkelsesværdigt ulige, da kvinder kun udgjorde 14%. 15 af eksperterne blev brugt mere end en gang, men ingen af dem var kvinder. Dog er et forbehold, at jeg også har kodet professionseksperter, hvilket kan forskubbe fordelingen. I forhold til emner var fordelingen heller ikke lige. Her medvirkede kvinderne oftere i sociale og kulturelle emner som samfund, sundhed, uddannelse, religion og kultur, hvorimod mænd oftest medvirkede som kilder, når det omhandlede forsvar, industri og politik. Mine resultater lignede derved tidligere forskningsresultater, dog med undtagelse af Jørndrups (2020), hvor kvinderne udgjorde en stor andel inden for både økonomi og politik.

Forskellen mellem DR1 og TV 2

Det tredje undersøgelsesspørgsmål omhandler forskellen på kildefordelingen på DR1 og TV 2. For at besvare dette, vil jeg kort redegøre for mangfoldighedspolitikken hos DR1 og TV 2 for at kunne holde det sammen med resultaterne.

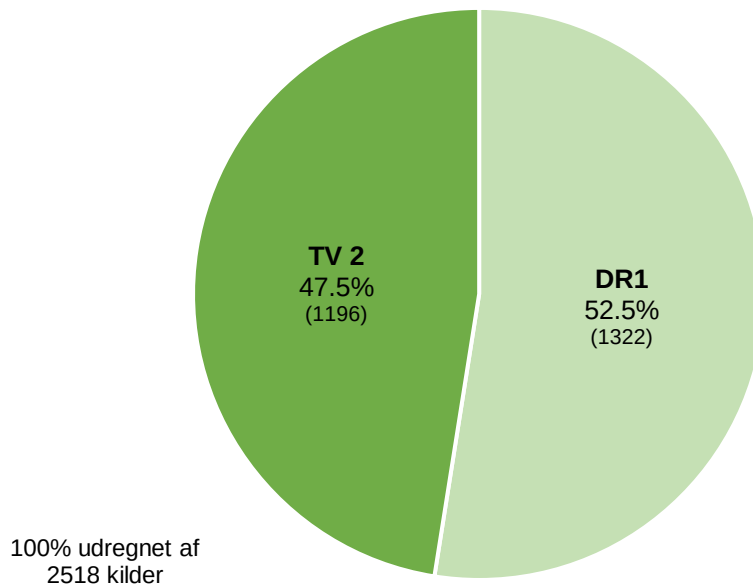
Sammenligningen tager udgangspunkt i de beskrivelser, de to medier selv har på deres hjemmesider. DR ønsker som public service-medie, at de repræsenterer "hele paletten" (Sivebæk & Junge, 2021). De beskriver derudover, at det ikke bare handler om kønssammensætningen, men også hvilke emner og vinkler, kilderne optræder i, da DR gerne vil undgå stereotyper. De arbejder herudover med et bredere mangfoldighedsbegreb end bare køn og fokuserer hermed blandt andet på geografi, status, seksualitet, handicap og etnicitet. Yderligere skriver DR, at de ikke ønsker at skævvride fordelingen, hvor "mændene dominerer ekspertrollen, mens kvinderne [...] fylder i vox pops og som cases" (Sivebæk & Junge, 2021). Yderligere kan man finde information om DR's monitoreringsprojekt, hvor flere redaktioner selv tæller deres kilder for at øge deres bevidsthed (DR, 2022).

Søgningen "TV 2 mangfoldighed" resulterer i rekrutteringspolitik og hjemmesiden "Public service på Tv 2". Politiken inden for rekruttering er, at det underrepræsenterede køn skal udgøre minimum 40% på alle ledelsesniveauer (TV 2 Direktionen, 2021). På hjemmesiden "Public service på TV 2" beskrives, at TV 2 ifølge deres public service-tilladelse skal have et bredt udbud af programmer, hvor der skal "tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed" (TV 2, nd.), hvilket er det eneste sted, mangfoldighed nævnes. DR har dermed Dog udkom en artikel fra Journalisten i april 2023, hvori det beskrives, at TV 2's journalister skal til at optælle kilder, efter de lavede en stikprøve, der viste, at kun 28% af kilderne var kvinder på TV2.dk (Bjerregaard, 2023). Nu har de derfor opdateret deres kildelister og arbejder på at øge bevidstheden blandt de ansatte, for "i sidste ende er målet at afspejle befolkningen så godt som muligt", som det lyder fra redaktionschefen Katrine Jo Andersen (Bjerregaard, 2023). Begge medier lader derfor til at være

Fordeling af kilder DR1 og TV 2

Til at starte med ønsker jeg at undersøge kildebrugen på DR1 og TV 2. I undersøgelsen har jeg kodet 48 dage, hvor jeg har kodet DR1's TV Avisen 18:30 og TV 2's 19:00 nyhederne på de samme dage. I alt er 2518 kilder kodet. Nedenfor er

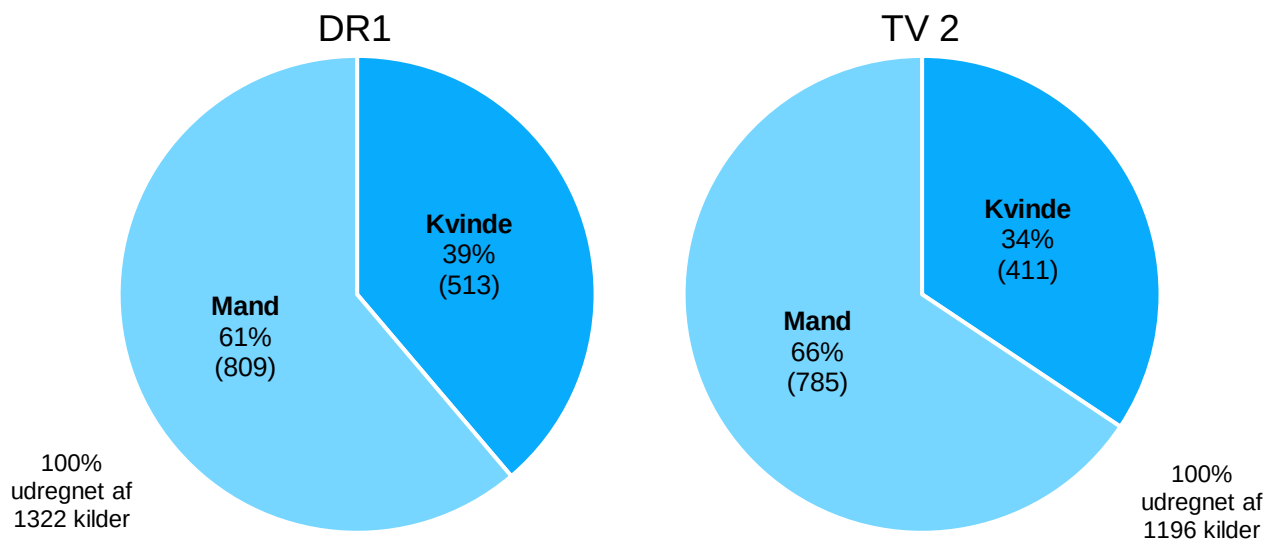
fordelingen af kilder på hver kanal visualiseret i et cirkeldiagram. Her er farverne ændret for at markere, at fordelingen nu ikke er mand og kvinde, men DR1 og TV 2. Diagrammerne med grønne nuancer visualiserer fordelingen mellem kanalerne, hvor de blå og lyseblå forsat visualiserer køn.

Figur 14: Fordeling af kilder på DR1 og TV 2

DR1 har 126 medvirkende kilder mere end TV 2, hvorfor DRs kilder udgør 52,5%. Dog er fordelingen ligelig nok til at sammenligne fremadrettet. Gennemsnitligt er der 55 medvirkende kilder i DR1's nyheder 18:30 og 49,8 kilder i TV 2's 19 Nyhederne.

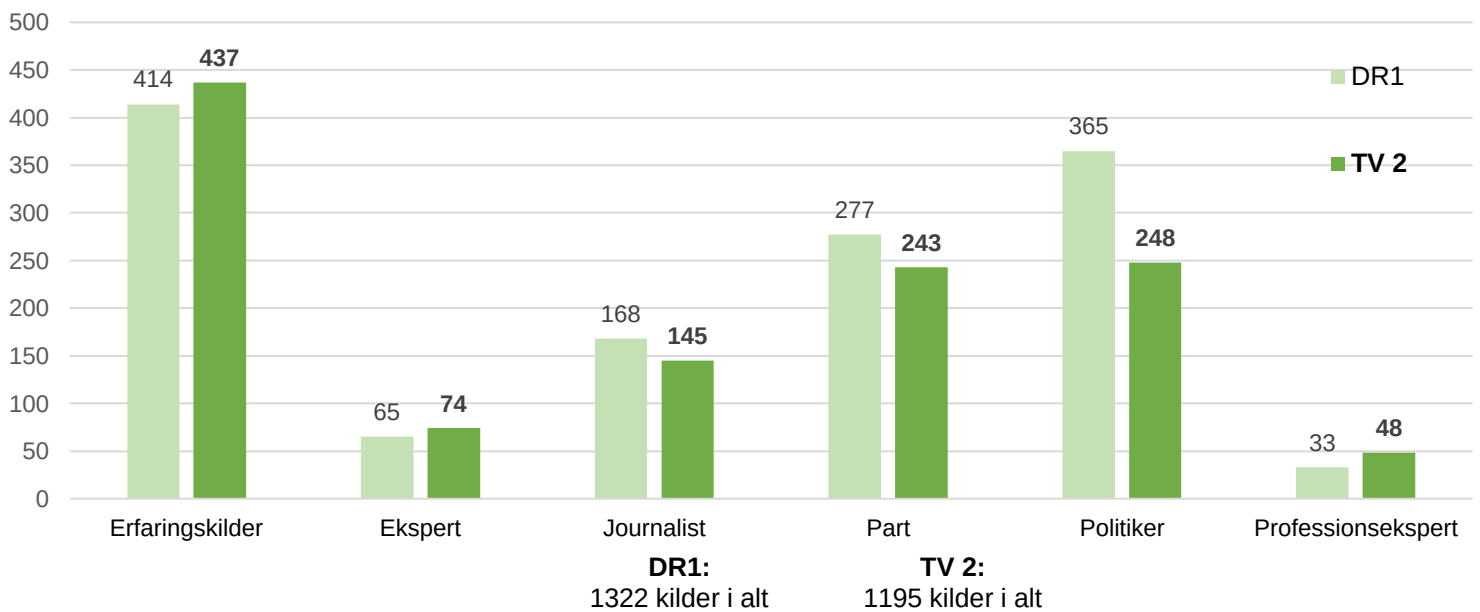
Nedenfor er kønsfordelingen blandt kilderne på hver kanal visualiseret. Da DR1 og TV 2 ikke har benyttet lige mange kilder, er antallet af kilder angivet for hvert diagram. Da der ikke var en stor forskel mellem udenlandske kilder og danske kilder i den tidligere del af analysen, vil jeg i denne sektion udelukkende undersøge forskellen mellem de to kanaler med udgangspunkt i samtlige kilder.

Figur 15: Kønsfordeling på DR1 og TV 2

Ifølge mine resultater var kønsfordelingen mere ligelig på DR1 end på TV 2. På DR1 udgjorde de kvindelige kilder 39%, mens de udgjorde 34% på TV 2. Disse resultater strider imod tidligere forskning. De Swert og Hooghe (2010) undersøgte forskellen i 2003-2005 i Belgien og fandt, at public service-kanalen havde færre kvindelige kilder end de private kanaler på trods af mangfoldighedsarbejdet, public service-kanalen havde gjort. Haugaard (2022) samarbejdede med MediaCatch, som laver ansigtsgenkendelse. I undersøgelsen registrerede de ansigter på 1200 timers tv i 2021. Heriblandt TV Avisen 18:30 og 19 Nyhederne i perioden 16. oktober til 5. december i 2021. Ifølge Haugaard (2022) var andelen af kvinder 28,1% i DR1's 18:30 og 36,3% i TV 2's 19 Nyhederne, hvorfor andelen af kvinder altså var 8,2 procentpoint større på TV 2 end på DR1. Begge undersøgelser fandt altså, at public service-kanaler inkluderede færre kvinder, hvilket ikke ses i mine resultater. Dog medvirkede mangfoldighedsredaktøren på DR, Heidi Sivebæk, i et interview på 24Syv. Her fortalte hun, at DR selv er kunder hos MediaCatch, og at de havde undersøgt samme periode året efter. Undersøgelsen viste, at andelen af kvinder var steget fra 28,1% i 2021 til 39% i 2022 i samme periode (6. oktober – 5. december) (Gaunø, 2022). DR's egne resultater fra ansigtsgenkendelse er altså de samme som i min optælling, da den kvindelige andel i begge undersøgelser er 39%. Andelen af kvindelige kilder på DR1 er dermed steget fra 2021 til 2022.

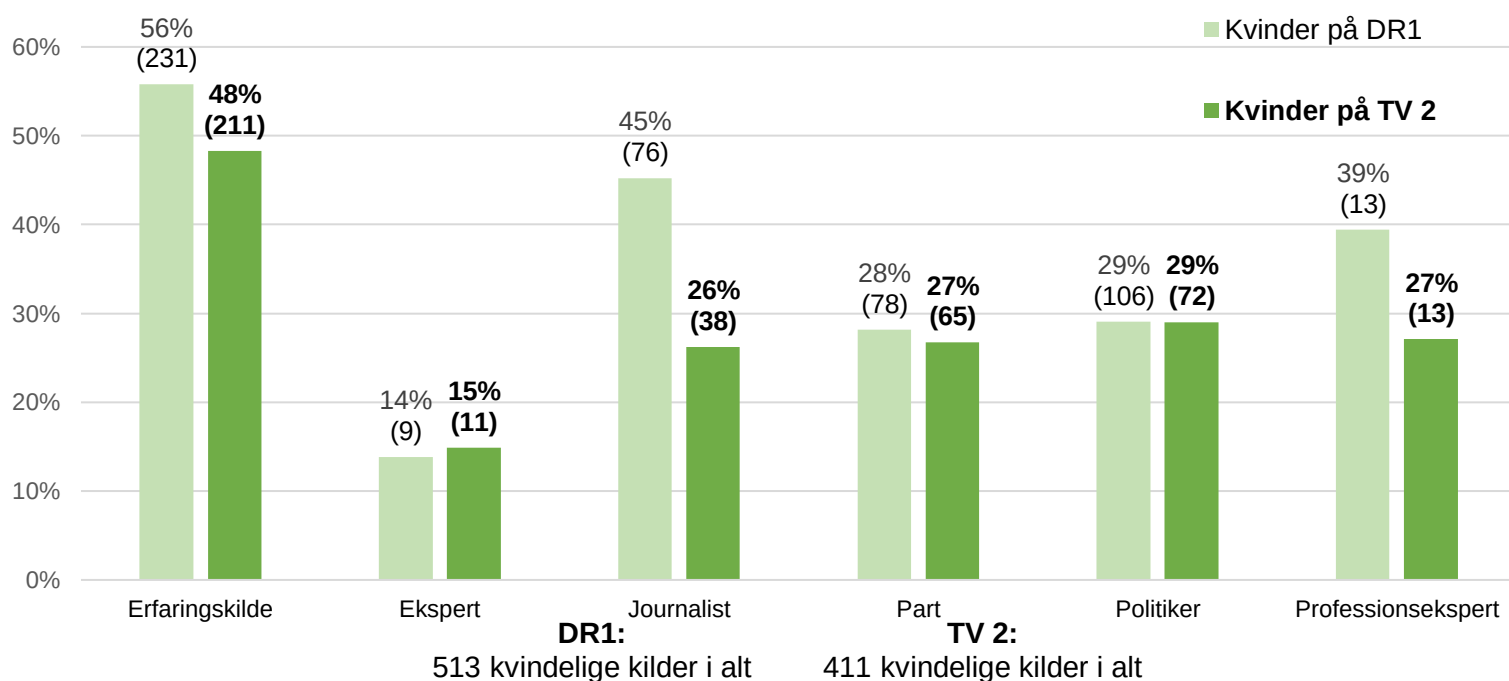
De Swert og Hooghe (2010) beskrev, at de private kanaler havde en større andel af kvinder, fordi de rapporterede mere fra de almindelige hjem og derfor inkluderede flere erfaringskilder, der oftere er kvinder. For at undersøge dette og forskellen mellem de to kanaler nærmere, har jeg nedenfor visualiseret antallet af kilder for hver kildefunktion for DR1 og TV 2.

Figur 16: Fordeling af kilder på DR1 og TV 2

DR1 benyttede 1322 kilder, og TV 2 havde 1195 medvirkende kilder. TV 2 benyttede 23 flere erfaringskilder end DR1, og TV 2 benyttede også ni eksperter mere. DR1 benyttede 23 journalistkilder mere end TV 2. Der var også 34 flere partskilder og 117 flere politikere med på DR1 end på TV 2. Dog havde TV 2 15 professionseksperter flere end DR1. Idet TV 2 benyttede flere erfaringskilder, stemmer det overens med De Swert og Hooghes (2010) fund om, at private kanaler brugte flere erfaringskilder. Dog kan TV 2 ikke betegnes som en privat kanal, da de ligeledes får public service-midler, selvom det er færre end DR. Selvom der er lidt forskel på, hvor mange af de forskellige kildefunktioner kanalerne benyttede, var kildefunktioner generelt ligeligt fordelt, da begge medier brugte flest erfaringskilder og færrest professionseksperter. For at undersøge kønsfordelingen inden for kildefunktioner har jeg nedenfor visualiseret fordelingen. Ved nedenstående graf ønsker jeg at undersøge, om der er

forskel på, hvor stor andelen af kvinder var inden for de forskellige kildefunktioner. Jeg har derfor udregnet kønsfordelingen inden for hver kildefunktion og kun visualiseret andelen af kvinder for at gøre grafen mere overskuelig. Dette er gjort for alle kildefunktioner på begge kanaler. Erfaringskilderne på DR1 er eksempelvis udgjort af 56% kvinder og 44% mænd. På TV 2 udgjorde kvinderne 48% af erfaringskilderne og mænd 52%. På denne måde udgør kvindelige kilder på DR1 ikke en større andel, selvom de har flere kilder, da jeg udelukkende fokuserer på kønsfordelingen i procent.

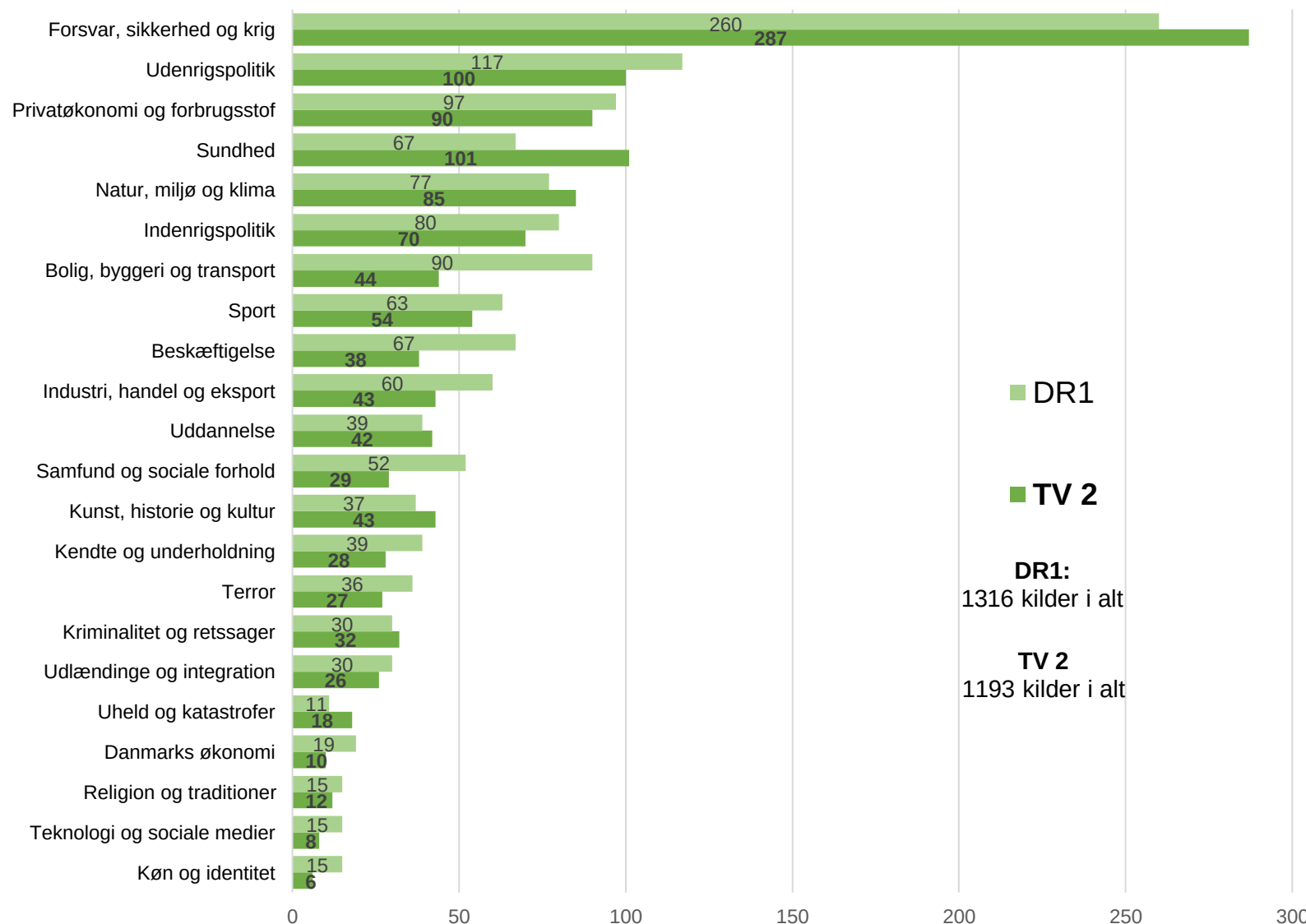
Figur 17: Andelen af kvindelige kilder inden for hver kildefunktion

Som beskrevet udgjorde de kvindelige erfaringskilder på DR1 en større andel end på TV 2. Til gengæld udgjorde kvinderne en større andel af ekspertkilderne på TV 2 (15%), om end det kun var ét procentpoint mere. Kvinderne udgjorde en væsentlig større andel af journalistkilderne på DR1 (45%) i forhold til TV 2 (26%). Partskilderne var lige ulige på både DR1 og TV 2, hvor kvinderne udgjorde hhv. 28% og 27%. Det samme gjaldt for politikere, hvor kvinderne på begge kanaler udgjorde 29%. På DR1 udgjorde kvinderne en større andel af professionseksperter (39%) end

på TV 2 (27%). Som illustreret på grafen var der 13 kvindelige professionseksperter på begge kanaler, men da DR1 havde færre professionseksperter, udgjorde kvinderne en større andel på DR1 (39%). Kønsfordelingen i kildefunktioner lignede altså meget hinanden på begge kanaler bortset fra journalistkilderne og professionseksperter, hvor andelen af kvinder var større på DR1 i begge kildefunktioner.

Emner på DR1 og TV 2

Nedenfor har jeg visualiseret antallet af alle kilder (mænd og kvinder sammenlagt) inden for hvert emne for begge kanaler. I visualiseringen er antallet opgivet, hvorfor der skal tages forbehold for, at DR1 benyttede flere kilder, da det her ikke er udregnet i andele.

Figur 18: Kildefordeling af emnerne på DR1 og TV 2

Generelt fordelte kilderne sig ret lige i forhold til emnerne, hvilket styrker antagelsen om et stærkt sammenligningsgrundlag. Der var nogle emner, hvor den ene kanal havde flere medvirkende end den anden. Både DR1 og TV 2 havde flest medvirkende inden for Forsvar, sikkerhed og krig. DR1 havde 17 kilder mere om Udenrigspolitik end TV 2 og syv kilder mere om Privatøkonomi og forbrugsstof. TV 2 havde 34 kilder mere med om Sundhed, og det er dermed TV 2's anden hyppigste emne. DR1 havde 46 kilder mere med om Bolig, byggeri og transport end TV 2 og 29 kilder mere om Beskæftigelse. Udover disse fremhævede emner er fordelingen nogenlunde ligelig, når man tager forbehold for, at DR1 har flere medvirkende kilder i alt.

For at undersøge kønsfordelingen har jeg lavet en tabel nedenfor, der viser, hvor stor en andel kvinder udgjorde inden for hvert emne på hver kanal. Tabellen er sorteret efter den største andel af kvindelige kilder på DR1. Jeg har markeret cellerne med farver nuancerende fra grøn (øverst) til gul (i midten) og rød (nederst) for at visualisere, hvor kvinder udgjorde den største og mindste andel. Her vises andelen for kvindelige kilder på TV 2 også. I kolonnen til højre har jeg udregnet forskellen i procentpoint mellem kvinders andel på DR1 og TV 2. Tal, der er fremhævet med fed og grøn, markerer emner, hvor kvinder udgjorde en større andel på TV 2.

Tabel 17: Andelen af kvinder på DR1 og TV 2

Emner	DR1	TV 2	Forskel i procentpoint
Religion og traditioner	73%	75%	2
Samfund og sociale forhold	62%	55%	6
Kendte og underholdning	62%	57%	4
Køn og identitet	53%	67%	13
Uddannelse	49%	50%	1
Kunst, historie og kultur	49%	44%	4
Kriminalitet og retssager	47%	44%	3
Sundhed	43%	41%	3
Privatøkonomi og forbrugsstof	42%	36%	7
Bolig, byggeri og transport	42%	32%	10
Natur, miljø og klima	40%	31%	9
Indenrigspolitik	36%	27%	9
Terror	36%	52%	16

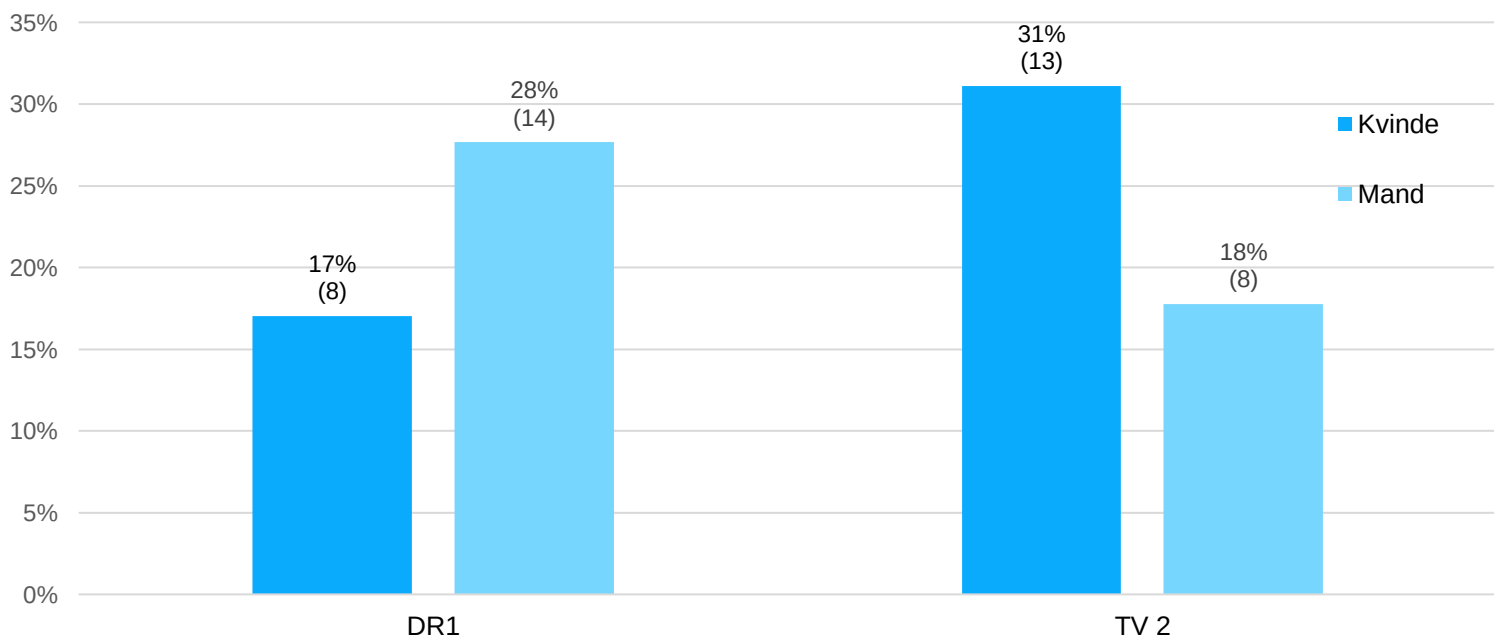
Forsvar, militær og krig	36%	29%	7
Udenrigspolitik	33%	31%	2
Sport	32%	19%	13
Beskæftigelse	31%	32%	1
Uheld og katastrofer	27%	44%	17
Teknologi og sociale medier	27%	38%	11
Udlændinge og integration	27%	46%	19
Danmarks økonomi	26%	30%	4
Industri, handel og eksport	20%	9%	11
Gennemsnitlig andel af kvinder	39%	34%	5

Generelt lignede andelen af kvinder på DR1 og TV 2 hinanden en del. Kvindelige kilder udgjorde den største andel inden for Religion og traditioner på både DR1 og TV 2. Her udgjorde de kvindelige kilder på DR1 73% og de kvindelige kilder på TV 2 75%, hvorfor der altså er to procentpoints forskel. På DR1 udgjorde kvinderne 62% inden for Samfund og sociale forhold, mens andelen på TV 2 var 55%. Inden for Kendte og underholdning udgjorde de kvindelige kilder mere end 50% på begge kanaler. Kvindelige kilder udgjorde 53% af Køn og identitet på DR1 og 67% på TV 2. Det var altså de samme fire emner, hvor andelen af kvindelige kilder var højest både på DR1 og TV 2.

De fem emner på DR1, hvor andelen af kvinder var mindst, var ikke de samme som på TV 2. På DR1 var den mindste andel af kvinder inden for Industri, handel og eksport (20%). Det samme gjaldt for TV 2 (9%). Derefter var det Danmarks økonomi på DR1 (26%), men Sport på TV 2 (19%). Det emne, hvor kvinder udgjorde den tredjemindste andel på DR1, var Udlændinge og integration (27%), hvor kvinder på TV 2 udgjorde hele 46%. Det samme gjaldt for Teknologi og sociale medier og Uheld og katastrofer, hvor kvinderne på DR1 udgjorde 27% under begge emner, mens kvinder på TV 2 udgjorde hhv. 38% og 44%. Der var dog ingen emner på DR1, hvor andelen af kvinder var lavere end 20%, mens der var to tilfælde på TV 2.

Midterfeltet, hvor den kvindelige andel var mellem 33-42%, lignede hinanden på tværs af kanalerne. Her var der under ti procentpoints forskel mellem andelen af

kvinder på kanalerne, bortset fra Sport, Bolig, byggeri og transport, Terror og Uheld og katastrofer. Inden for Sport udgjorde kvindelige kilder 32% på DR1, men 19% på TV 2. På DR1 var andelen af kvinder 42% inden for Bolig, byggeri og transport, hvor der var 32% kvinder på TV 2. På TV 2 udgjorde kvindelige kilder en større andel inden for Terror (52%) og Uheld og katastrofer (44%) end på DR1, hvor kvinder udgjorde hhv. 36% og 27%. Det er interessant, at den kvindelige andel er større på TV 2 inden for både Terror og Uheld og katastrofer i forhold til Jørndrupss resultater i 2015. I Jørndrups undersøgelse skete en større katastrofe i form af et flystyrt. I den forbindelse medvirkede kvinderne oftest som ”fortvivlede efterladte til de dræbte flypassagerer” (Jørndrup, 2022, s. 7). Som tidligere beskrevet udgjorde kvinderne i Sjøøvag og Pedersens (2019) undersøgelse 48,6% af ofrene, hvilket er interessant at undersøge mere i dybden. I nedenstående har jeg sammenlagt kilderne fra emnerne Terror og Uheld og katastrofer. Her udgjorde erfaringskilderne 45% på DR1 og 49% på TV 2. Nedenfor har jeg visualiseret kønsfordelingen for erfaringskilder inden for emnerne Terror og Uheld og katastrofer på DR1 og TV 2. Fordelingen af alle kildefunktioner på DR1 og TV 2 inden for emnerne kan findes i bilag 7 og 8.

Figur 19: Andelen af erfaringskilder inden for Terror og Uheld og katastrofer

På DR1 var andelen af kvindelige erfaringskilder 17% ud af alle kilder, der medvirkede inden for emnerne Terror og Uheld og katastrofer. På TV 2 var der 31%

kvinder. På DR1 var andelen af mandlige erfaringskilder 28%, og på TV 2 var andelen af mandlige erfaringskilder 18%. Idet erfaringskilder udgjorde en så stor andel inden for emnerne på begge kanaler, tyder det på, at de benytter samme *form* i dækningen. Forskellen er andelen af kvindelige erfaringskilder, og ifølge Jørndrup (2022) har erfaringskilder ikke samme vægt som andre kildefunktioner. Da dette er en kvantitativ undersøgelse, kan jeg ikke vurdere, hvorvidt de kvindelige erfaringskilder på TV 2 var "fortvivlede efterladte" som Jørndrup (2022) beskrev. Man kan heller ikke udelukke, at de mandlige erfaringskilder ligeledes kunne være fortvivlede efterladte. Dog viser disse resultater på, at den kvindelige andel inden for Terror og Uheld og katastrofer på TV 2 blev trukket op på grund af de kvindelige erfaringskilder.

Delkonklusion på forskelle og ligheder mellem kanalerne

Kilderne var meget ens fordelt på DR1 og TV 2 i forhold til emner og kildefunktioner, hvilket ikke er overraskende, da det var de samme dage, indholdet blev kodet, og da det derfor forventeligt var mange af de samme nyheder, der gik igen. Dog var andelen af kvindelige kilder fem procentpoint højere på DR1 end TV 2.

Kildefunktionerne journalistkilder og professionseksperter var ligeledes mere ligeligt fordelt mellem mænd og kvinder på DR1 end på TV 2. På DR1 udgjorde de kvindelige journalister 45%, hvor de udgjorde 26% på TV 2. Kvinder udgjorde 39% af professionseksperterne på DR1 og 27% på TV 2. Andelen af kvindelige erfaringskilder var omkring 50% på begge kanaler, da kvinder udgjorde 56% på DR1 og 48% på TV 2. Andelen af kvindelige kilder inden for de resterende kildefunktioner var lige ulige. Kvindelige eksperter udgjorde 14% på DR1 og 15% på TV 2. Kvindelige partskilder udgjorde 28% og 27% på hhv. DR1 og TV 2. På begge kanaler udgjorde kvindelige politikere 29%.

Emnemæssigt var der både ligheder og forskelle. Kvindelige kilder udgjorde på begge kanaler den største andel inden for emnerne religion, samfund, uddannelse, kendte og underholdning. Kvinder på TV 2 udgjorde en større andel inden for Uheld og katastrofer og Terror end på DR1. Kvinder på DR1 udgjorde mindst 20% inden for alle emner, hvor TV 2 havde to tilfælde, hvor andelen af kvinder var lavere. Generelt

var der altså flere kvindelige kilder på DR1, og de blev i nogen grad repræsenteret i tungere kildefunktioner end på TV 2. Dog var andelen af kvindelige eksperter, politikere eller partskilder langt fra ligelig på nogle af kanalerne.

Forskel på mandlige og kvindelige journalister

Som beskrevet i litteraturreviewet har der været forskellige resultater for, hvorvidt journalisters køn gjorde en forskel i forhold til valg af kilder. I den tredje del af analysen vil jeg undersøge, om kvindelige journalister bruger flere kvindelige kilder, og hvordan indslagene fordeler sig på emner blandt mandlige og kvindelige journalister.

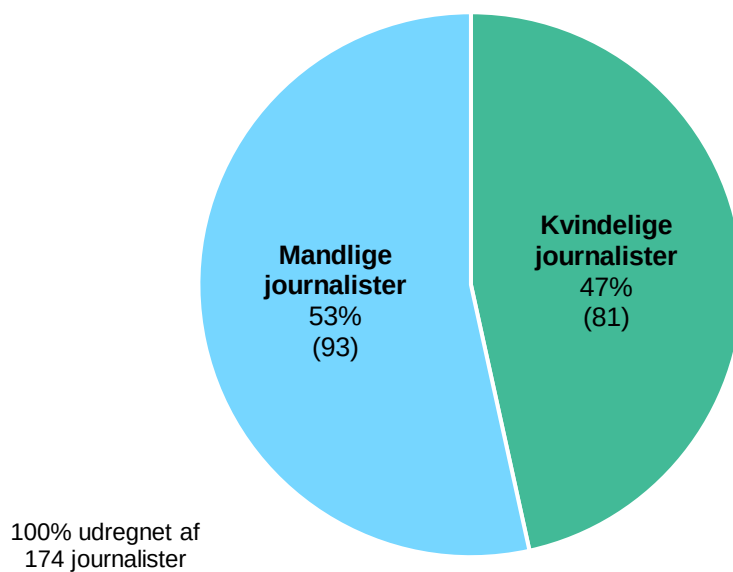
I nyhederne angives, hvilken journalist der står bag indslaget. De journalister, der omtales i følgende afsnit, er dermed ikke nødvendigvis de samme som journalistkilderne, da disse oftere bruges til at kommentere på noget, hvor følgende analyse tager udgangspunkt i, hvilken journalist der stod bag indslaget. Der er kun kodet journalister, når det er tydeligt angivet hvem, der står bag indslaget. Når det er værten, der læser en nyhed op, er ingen journalist angivet. Nedenfor til venstre er et eksempel på et indslag lavet af journalisten Anders Rasmussen, hvor han speaker henover. Til højre er et eksempel på en journalistkilde, der interviewes. Begge skærm billeder er fra 19 Nyhederne 7. april 2022.

Skærm billede 5:

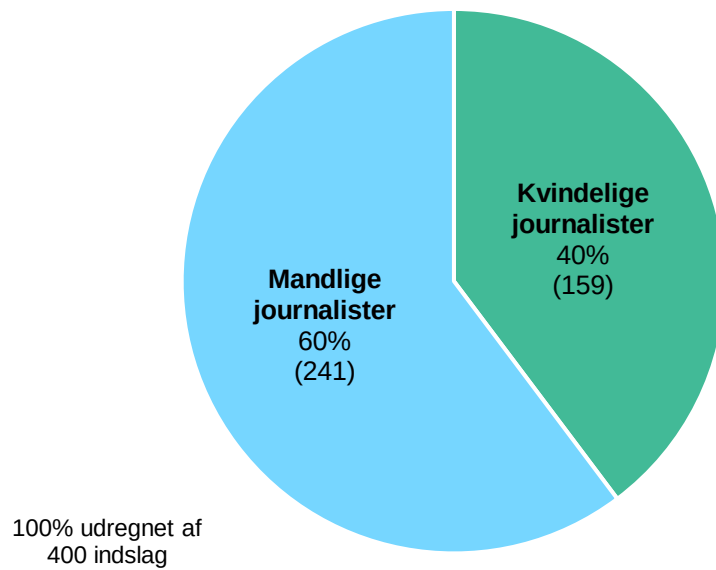
Til venstre: Anders Rasmussen er journalisten bag et indslag. Til højre: Hans Redder medvirker som journalistkilde

Der er 174 journalister i alt, og kønsfordelingen er ligelig. I alt var der 400 indslag lavet af journalister. 88 af journalisterne lavede ét indslag, hvorimod de resterende 312 indslag er lavet af de resterende 86 journalister. Nedenfor tæller journalisterne kun én gang. Jeg har ændret i farverne for visuelt at skelne mellem kilder og journalister. Grøn og blå visualiserer kønsfordelingen blandt journalisterne, mens blå og lyseblå fortsat visualiserer kildernes kønsfordeling.

Figur 20: Kønsfordelingen af journalister

Der er 81 kvindelige journalister svarende til 47% og 93 mandlige journalister svarende til 53%. Nedenfor er kønsfordelingen, når alle indslag tælles med. Her er det altså alle 400 indslag lavet af journalister.

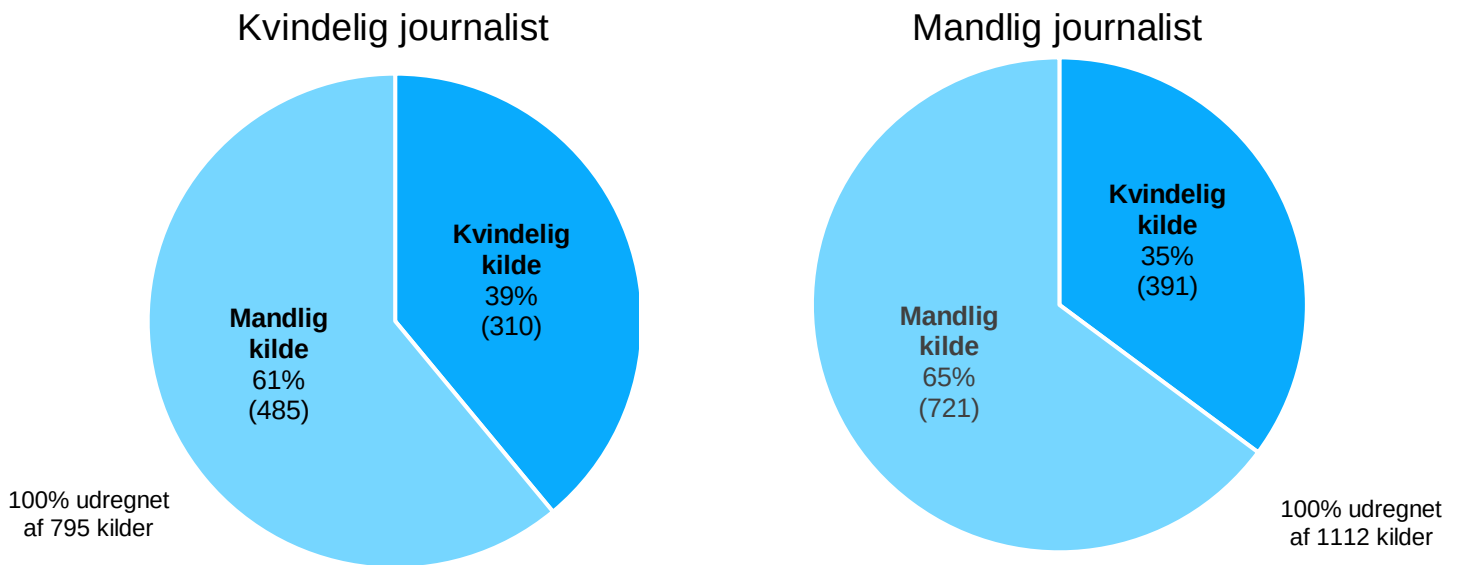

Figur 21: Kønsfordelingen af journalister talt på indslag

Kønsfordelingen i antal indslag er mindre ligelig, da mandlige journalister har lavet 60% af alle indslag og kvinder 40% af indslagene.

Journalistens køns påvirkning af kildernes køn

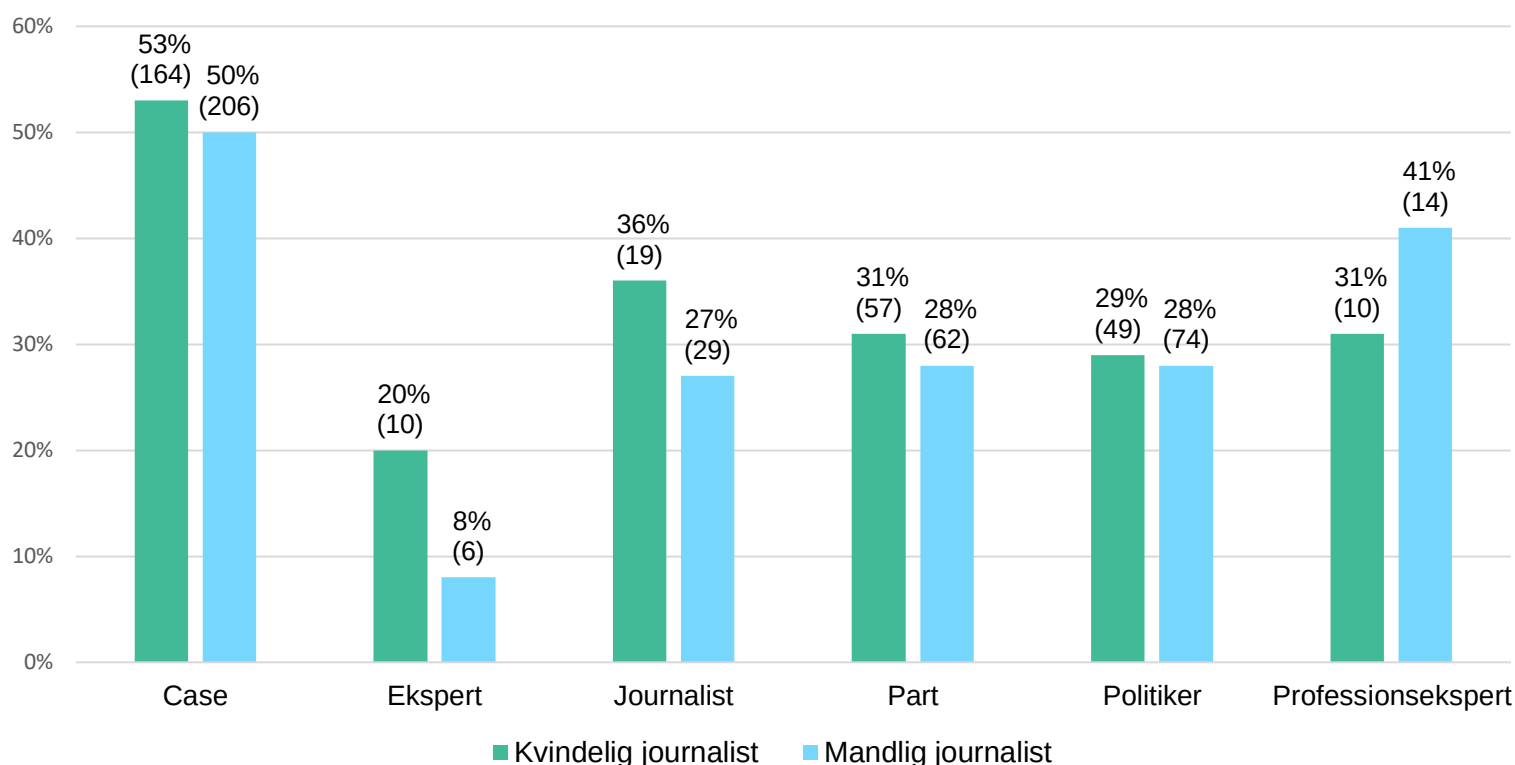
Nedenfor har jeg visualiseret kildernes kønsfordeling i forhold til journalistens køn. Der er i alt 1907 kilder, hvor det er tydeligt angivet, at en journalist står bag indslaget. Første analyse viste, at der var 36% kvinder blandt alle kilder. Nedenfor har jeg visualiseret kønsfordeling af kilder i indslag lavet af kvindelige og mandlige journalister.

Figur 22: Kønsfordeling af kilder for kvindelige og mandlige journalister

Her kan man altså se, at der var en forskel på kønsfordelingen blandt kilderne, alt efter om journalisten bag indslaget var en kvinde eller mand. Journalisterne benyttede uanset eget køn oftere en mandlig kilde, men 39% af kvindelige journalisters kilder var kvinder, mens andelen af kvindelige kilder kun udgjorde 35% af mandlige journalisters kilder. Der var altså en forskel på fire procentpoint mellem mandlige og kvindelige journalisters kildebrug.

Nedenfor har jeg visualiseret andelen af kvindelige kilder inden for hver kildefunktion, fordelt på mandlige og kvindelige journalister. I denne graf er andelen af mandlige kilder frasorteret. Eksempelvis var andelen af kvindelige erfaringskilder 53%, når indslaget er lavet af en kvindelig journalist. Andelen af mandlige erfaringskilder var 47%. Hvis indslaget var lavet af en mandlig journalist, udgjorde kvindelige erfaringskilder 50%, hvorfor mandlige erfaringskilder ligeledes var 50%. Jeg har visualiseret grafen på denne måde, fordi jeg er interesseret i, hvorvidt den kvindelige andel af kilderne påvirkes af journalistens køn.

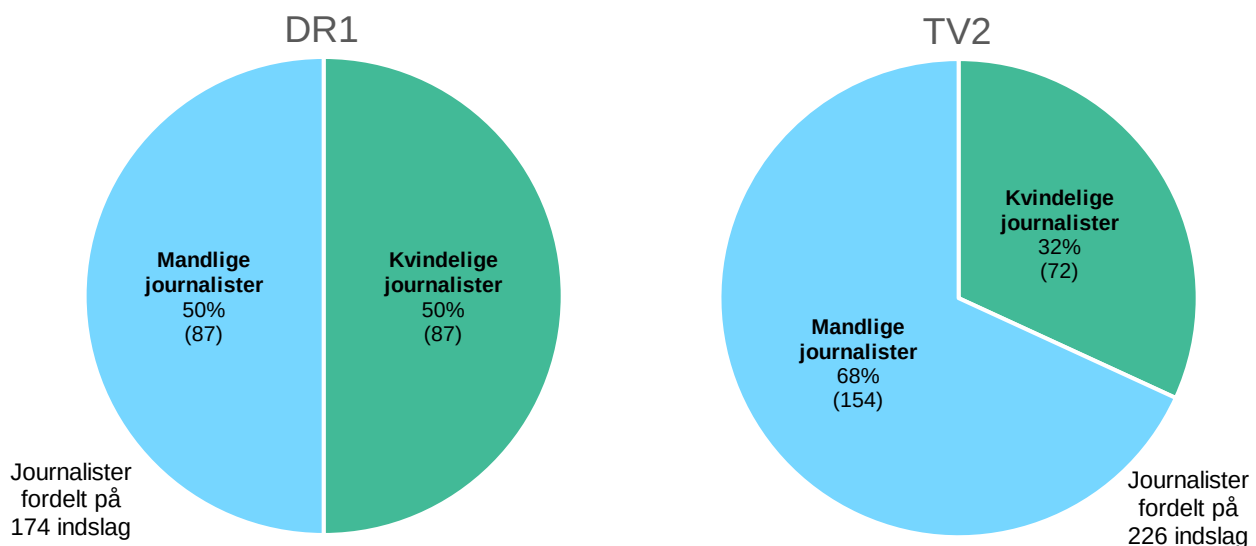
Figur 23: Andelen af kvindelige kilder inden for hver funktion opdelt efter journalistens køn

Generelt er andelen af kvinder inden for kildefunktionen højere, når det er en kvindelig journalist, der har lavet indslaget. Både mandlige og kvindelige journalister benyttede oftest mandlige ekspert kilder, men når kvindelige journalister benyttede en ekspert, var det i 20% af tilfældene en kvindelig ekspert. Blandt mandlige journalister var det kun en kvindelig ekspert i 8% af tilfældene, hvilket altså er en bemærkelsesværdig forskel. Der er også en større andel af kvindelige journalistkilder, når kvinder har lavet indslaget (36%). Dette kan hænge sammen med, at de journalister, der stod bag indslaget, ofte selv optrådte som kilder. Inden for både partskilder og politikere var andelen af kvinder en smule større, når det var en kvindelig journalist, der stod bag indslaget. Dog kun hhv. tre og et procentpoint mere. Den sidste kildefunktion, professionseksperter, adskiller sig fra de andre funktioner. Her var andelen af kvinder større, hvis det var en mandlig journalist, der lavede indslaget (41%), end hvis det var en kvindelig journalist (31%). Som beskrevet i mit litteratur-review, var der en del studier, der undersøgte, om der var en sammenhæng mellem kildernes og journalisternes køn. Der var dog kun et studie, der konkluderede, at der var sammenhæng, mens tre studier ikke fandt nogen

sammenhæng. Mine resultater peger dog på, at kvindelige journalister oftere fandt kvindelige kilder.

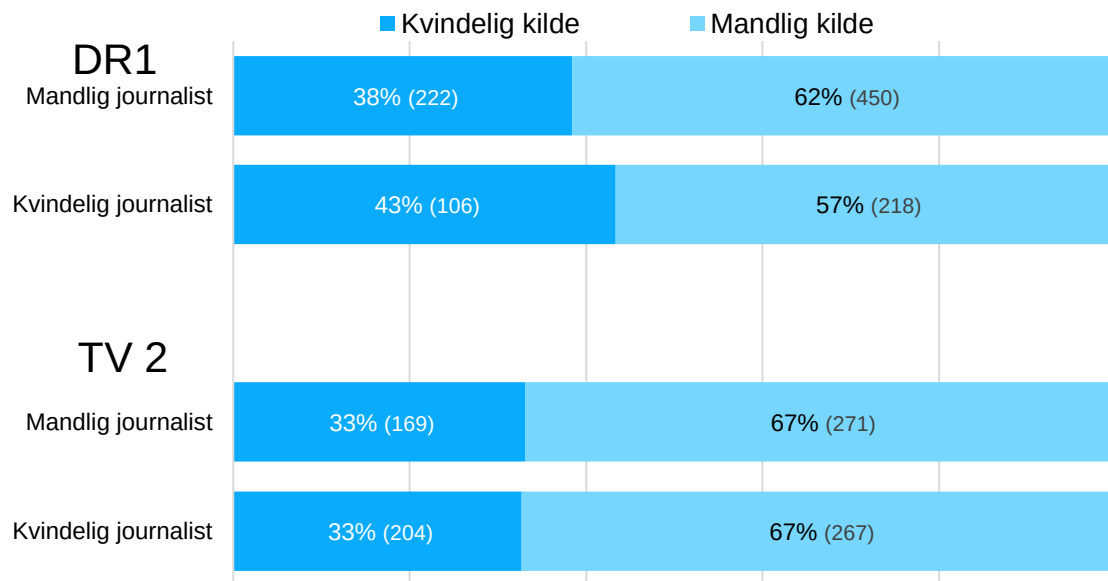
Journalisterne på DR1 og TV 2

Nedenfor har jeg visualiseret kønsfordelingen på hver af kanalerne. DR1 har haft 91 journalister til at lave indslag, og TV 2 har haft 86 journalister. I alt lavede journalister på DR1 174 indslag, og TV 2 lavede 226 indslag.

Figur 24: Kønsfordeling på journalister målt på indslag og opdelt i kanaler

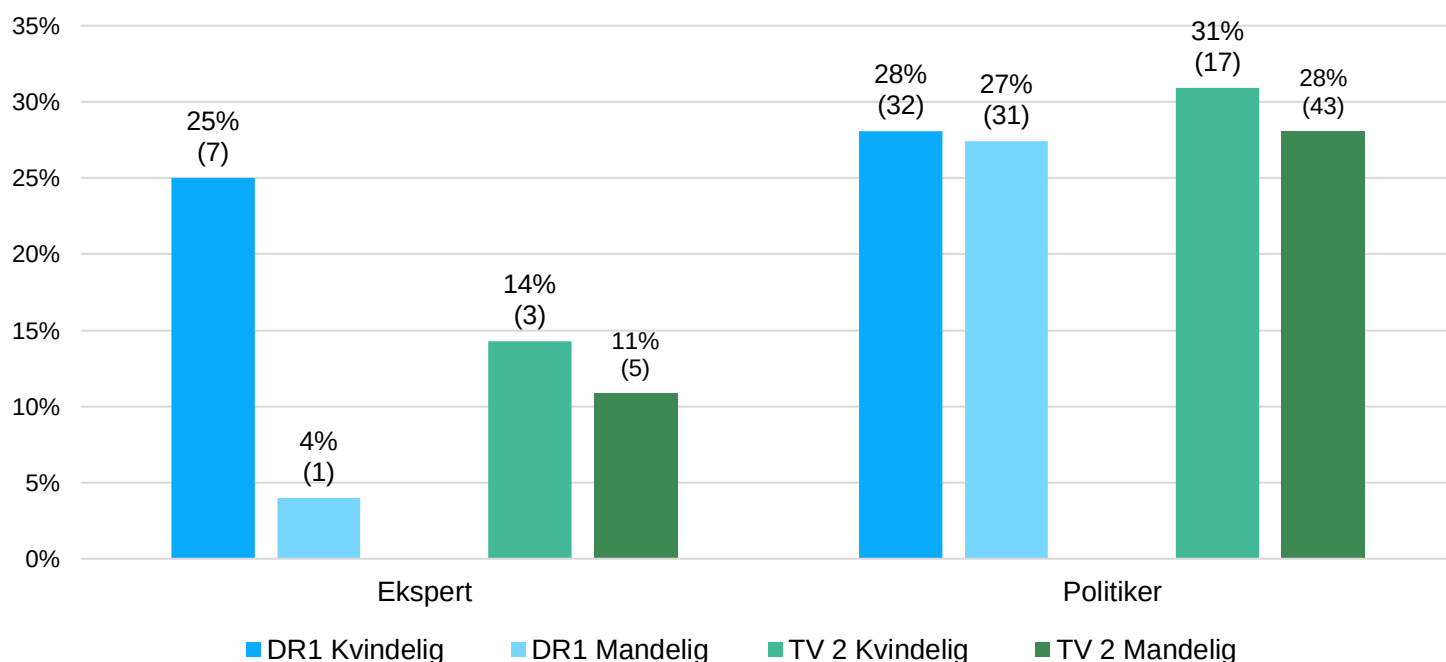
På DR1 var fordelingen 50/50, mens der på TV 2 var 32% kvinder og 68% mænd. Der var altså en større andel indslag lavet af mandlige journalister på TV 2 end på DR1. For at undersøge journalisternes påvirkning af kilderne på hver kanal har jeg nedenfor illustreret kildernes køn fordelt på journalisternes køn og kanal.

Figur 25: Journalistens køn og kildens køn på hver kanal

Mandlige journalister på DR1 har benyttet kvindelige kilder i 38% af tilfældene. Kvindelige journalister har benyttet kvindelige kilder i 43% af tilfældene, hvorfor der altså også her er forskel på, hvilke kilder journalisten vælger. På TV 2 var der ingen forskel mellem mandlige og kvindelige journalisters kildebrug, da alle journalister benyttede kvindelige kilder 33% af gangene, hvilket er interessant. Kvindelige journalister på DR1 vælger altså kvinder 10 procentpoint mere end journalister på TV 2. Armstrongs (2004) undersøgelse viste, at der var signifikant sammenhæng mellem journalistens køn og kildens køn, hvilket kan sammenlignes med DR1. Til gengæld viste Vu et al. (2018) og De Swert og Hooghe (2010), at der ikke var nogen forskel, hvilket gør sig gældende på TV 2. Bentsen (2022) beskrev, at det i højere grad var arbejdsmiljøet og strukturerne, der påvirkede journalisternes måde at arbejde på, end deres køn. Det kan dermed tyde på, at mangfoldighedspolitikken i højere grad påvirkede DR's journalister, da de gennemsnitligt benyttede flere kvinder. Derudover viste Byerly og McGraws (2020) resultater, at hvis der var over 45% kvindelige leder, ville der være en markant stigning i kvindelige kilder. Jeg har ikke undersøgt journalisternes niveau, men kvindelige journalister udgjorde en større andel end 45% på DR1, hvor man ligeledes kan se den største andel af kvindelige kilder både for mandlige og kvindelige journalister.

For at undersøge nærmere har jeg opdelt kilderne i kildefunktionen efter journalistens køn og kanal. Da grafen indeholder mange informationer, har jeg nedenfor kun inkluderet de største forskelle og ligheder, hvorfor jeg kun har visualiseret kildefunktionerne ekspert og politiker. Grafen med alle kildefunktioner kan findes i bilag 9. Derudover vises kun andelen af kvinder inden for kildefunktionen, ligesom i figur 23.

Figur 26: Andelen af kvindelige kilder inden for ekspert- og politikerkilder fordelt på journalistens køn og kanal

I grafen ovenfor sammenlignes andelen af kvinder inden for kildefunktionerne ekspert og politiker med både journalistens køn og kanal. Andelen af kvindelige eksperter var størst, når indslaget var lavet af en kvindelig journalist på DR1 (25%). For DR1's mandlige journalister var kun 4% af eksperterne kvinder og resten mænd. Kvindelige journalister på TV 2 benyttede kvindelige eksperter i 14% af tilfældene, og mandlige journalister benyttede kvindelige eksperter 11% af gangene. Man kan derfor sige, at der er en klar forskel på brugen af kvindelige eksperter især mellem mandlige og kvindelige journalister på DR1. Igen var der ikke den store forskel på journalisternes køn på TV 2, og begge andele var langt under DR1's kvindelige journalister. Grunden til, at jeg har taget politikere med, er, at jeg finder det bemærkelsesværdigt, at alle journalisterne benyttede kvindelige politikere knap en

tredjedel af de gange, hvor en politiker medvirkede. Kun TV 2's kvindelige journalister benyttede kvindelige politikere lidt oftere, men kun tre procentpoint. Hvis kvindelige journalister oftere har kvindelige medvirkende generelt, hvorfor benytter de så ikke også kvindelige politikere oftere? Resultaterne peger på, at de politikere, der er relevante, bare oftere er mænd. Det kan også forklares med, at mandlige politikere har bedre kontakt med journalister, ligesom Aalberg og Strömbäck (2010) påviste i Norge og Sverige.

Journalistens køns påvirkning af indslag

Tidligere studier undersøgte, hvorvidt der var sammenhæng mellem emne og journalistens køn. Nedenfor har jeg lavet en tabel, hvor fordelingen af emner er vist i forhold til journalistens køn. Her måles antallet ikke i kilder, da jeg ikke er interesseret i, hvor mange kilder der bruges inden for hvert emne, men udelukkende hvordan emnerne fordeles sig. Da der er flere indslag lavet af mandlige journalister, har jeg udregnet det inden for journalisternes køn. Der er altså 159 indslag lavet af kvindelige journalister, hvilket er angivet som 100%. Inden for disse 100% inddeles hvert indslag lavet af en kvindelig journalist, så man kan se fordelingen af emner i journalisternes indslag. I kolonnen til højre har jeg udregnet forskellen mellem mandlige og kvindelige journalister. De emner, hvor mandlige journalister har lavet den største andel, er fremhævet med fed.

Tabel 18: Fordelingen af emner på indslag fordelt på journalisters køn

Emner	Kvindelig journalist		Mandlig journalist		Forskel i procentpoint
	Andel	Antal	Andel	Antal	
Forsvar, sikkerhed og krig	13%	20	26%	61	13
Natur, miljø og klima	12%	19	7%	16	5
Sundhed	11%	18	6%	14	5
Privatøkonomi og forbrugsstof	8%	12	8%	18	0
Udenrigspolitik	3%	4	9%	21	6
Bolig, byggeri og transport	6%	10	5%	11	1
Kunst, historie og kultur	6%	9	4%	10	2

Sport	4%	6	5%	12	1
Samfund og sociale forhold	6%	10	3%	8	3
Indenrigspolitik	3%	4	5%	13	2
Industri, handel og eksport	3%	5	5%	12	2
Uddannelse	7%	11	2%	5	5
Beskæftigelse	3%	5	3%	7	0
Kriminalitet og retssager	4%	7	2%	4	2
Kendte og underholdning	3%	5	3%	6	0
Udlændinge og integration	3%	4	2%	5	2
Terror	2%	3	1%	3	1
Teknologi og sociale medier	1%	2	2%	4	1
Uheld og katastrofer	0%	0	2%	5	2
Religion og traditioner	1%	2	1%	2	0
Køn og identitet	1%	2	0%	1	1
Økonomi	1%	1	0%	1	1
Hovedtotal	100%	159	100%	239	

Generelt var der ikke mange emner, hvor forskellen mellem andelen af kvindelige og mandlige journalister var større end fire procentpoint. I indslag, der omhandlede Forsvar, sikkerhed og krig, var der dog 13 procentpoints forskel mellem andelen af mandlige og kvindelige journalister. Kun 13% af indslag lavet af kvindelige journalister omhandlede Forsvar, sikkerhed og krig, hvor 26% af indslag lavet af mandlige journalister omhandlede dette emne. Inden for Natur, miljø og klima var der fem procentpoints forskel mellem andelen af indslag lavet af mandlige og kvindelige journalister, hvor kvinder oftere lavede indslag om Natur, miljø og klima. Det samme gjaldt for Sundhed, hvor andelen er 11% blandt kvindelige journalister, men kun 6% blandt mandlige journalister. Mandlige journalister lavede en større andel af indslag om Udenrigspolitik (9%), hvor kvindelige journalister kun dækkede emnet i 3% af deres indslag, og der var dermed en forskel på seks procentpoint. Kvindelige journalister dækkede oftere Uddannelse (7%), hvor der også var fem

procentpoints forskel, da kun 2% af indslag lavet af mandlige journalister omhandlede Uddannelse.

Andelen af mandlige journalister var større inden for emnerne Forsvar, sikkerhed og krig, Udenrigspolitik, Sport, Indenrigspolitik, Industri, handel og eksport, Teknologi og sociale medier og Uheld og katastrofer. Andelen af kvindelige journalister var større inden for emnerne Natur, miljø og klima, Sundhed, Bolig, byggeri og transport, Kunst, historie og kultur, Samfund og sociale forhold, Uddannelse, Kriminalitet og retssager, Udlændinge og integration, Terror, Køn og identitet og økonomi.

Selvom tallene for nogle af emnerne er små, peger de dog i samme retning. Mange af disse resultater stemmer overens med, hvordan kildernes køn var fordelt, da kvindelige journalister lavede den største andel af indslag om sociale og kulturelle emner (dog med nogle undtagelser), og mandlige journalister om politik og forsvar. Desmond og Danilewicz (2009) der konkluderede, at mandlige journalister rapporterede om politik og sport, og kvinder oftest dækkede sundheds- og menneskelige historier. Cann og Mohrs (2010) resultater viste at mandlige journalister rapporterede om politik (76,3%) og mandesport (92,8%), mens kvinder dækkede 83,3% af sundhedsemner. Andreassen, Hansen, Aaby og Clausen (2020) beskrev ligeledes, at kvindelige journalister oftere var tilknyttet forbrugsorienterede nyheder såsom familieforhold, sundhed, velvære, skønhed og rejser. Mine resultater stemmer derved i høj grad overens med resultater fra tidligere forskning.

Delkonklusion på forskelle mellem journalister

Kønsfordelingen blandt journalisterne var lige, men når man undersøgte kønsfordelingen i forhold til indslag, lavede kvindelige journalister 40% af indslagene, og mandlige journalister lavede 60%. Kvindelige kilder udgjorde 39% af alle kilder, når det var en kvindelige journalist, der lavede indslaget, hvilket var fem procentpoint mere end de mandlige journalister (35%). Andelen af kvindelige kilder var ligeledes højere for alle kildefunktioner, når det var en kvindelige journalist der

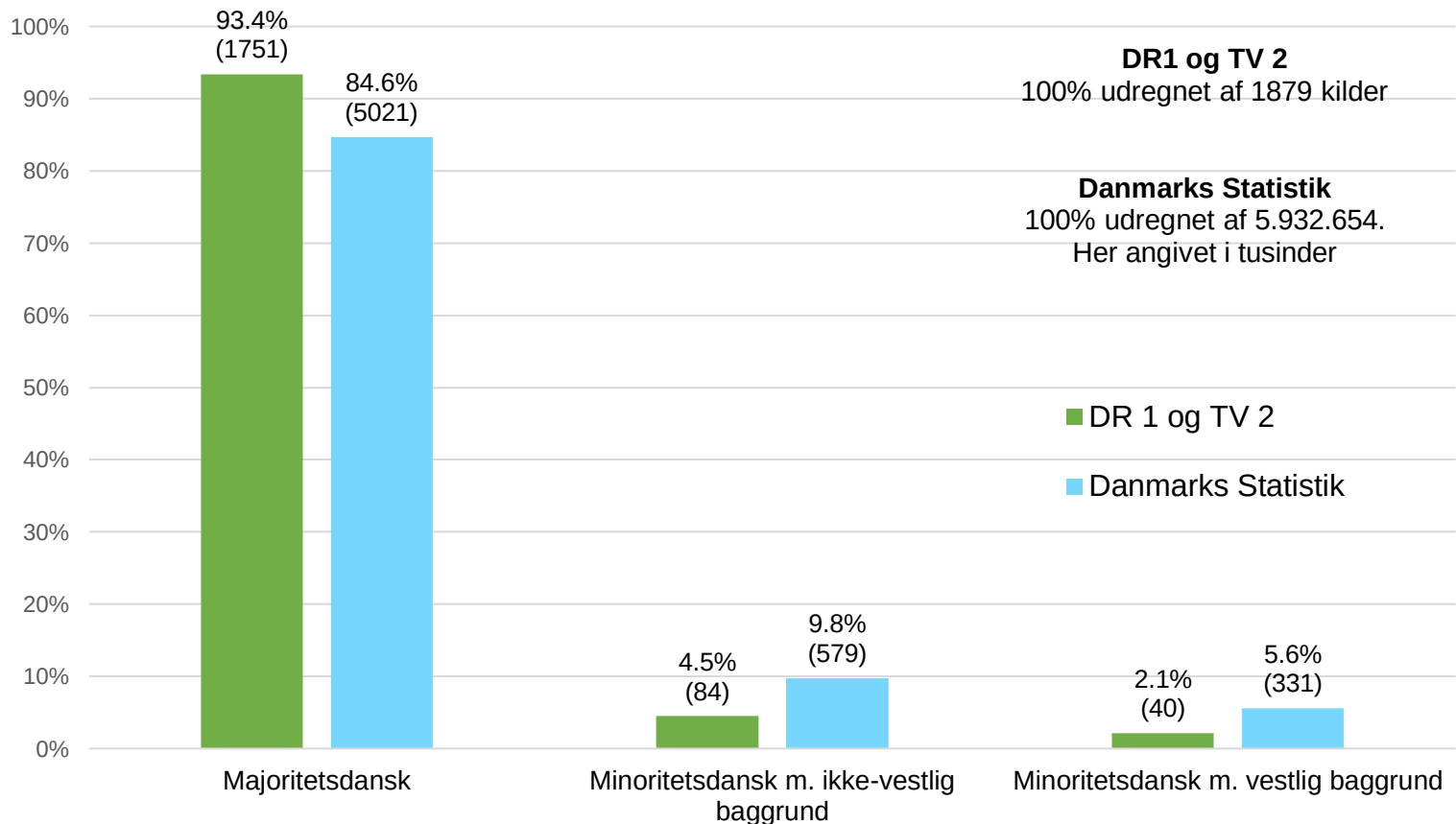
lavede indslaget. Dog med undtagelse af professionseksperter, hvor kvindelige kilder udgjorde 10 procentpoint mere, når en mandlig journalist havde lavet indslaget. For ekspertkilder, udgjorde kvindelige eksperter 20%, hvis det var en kvindelig journalist, der lavede indslaget, hvor det kun var 8%, hvis det var en mandlig journalist. Tre ud af fire studier tilbageviste sammenhængen mellem journalisternes køn og inddragelsen af kvindelige kilder, men mine resultater viser, at kvindelige journalister oftere fandt kvindelige kilder. Der var dog forskel mellem kanalerne. På DR1 var kønsfordelingen blandt journalister på indslag helt lige (50/50), hvor der var 68% mandlige journalister på TV 2. Kvindelige journalister på DR1 benyttede 43% kvindelige kilder, hvor mandlige journalister på DR1 benyttede 38%. For både mandlige og kvindelige journalister på TV 2 var andelen af kvindelige kilder 33%. Byerly og McGraws (2020) påviste, at hvis andelen af kvindelige journalister i højere stillinger var mere end 45%, var der en markant stigning i andelen af kvindelige kilder. Selvom jeg ikke undersøgte stillingsniveauet, er det bemærkelsesværdigt, at kønsfordelingen blandt journalister var 50/50 på DR1, og at de inddragede en større andel kvindelige kilder på DR1 end TV 2. Der var også forskel inden for kildefunktioner, da 25% af alle eksperter var kvinder, hvis det var en kvindelig journalist på DR1, der lavede indslaget. Det samme tal var blot 4% for en mandlig journalist på DR1, og forskellen er dermed markant. Kvindelige journalister på TV 2 benyttede 14% kvindelige eksperter og mandlige journalister på TV 2 brugte 11% kvindelige eksperter. Brugen af kvindelige kilder kan derved være trukket op af kvindelige journalister på DR1 i forhold til kvindelige journalister på TV 2, der ikke benyttede en lige så stor andel kvindelige kilder. Der var dog næsten ingen forskel i forhold til brugen af kvindelige politikere, hvor andelen af kvinder var omkring 28% uanset journalistens køn eller kanal. Dette kan forklares med Aalberg og Strömbäcks (2010) resultater fra Norge og Sverige, der viste, at mandlige politikere generelt havde bedre kontakt med journalisterne, hvilket måske er tilfældet i Danmark. Der var forskel på emnerne fordelt på mandlige og kvindelige journalister. Mandlige journalister lavede indslag om forsvar, politik og sport, hvor kvindelige journalister lavede indslag om sundhed, uddannelse, sociale forhold og kultur, men også om kriminalitet og byggeri. Mine resultater stemte overens med Andreassen et al.'s (2020), Desmond og Danilewicz's (2009) og Cann og Mohr's (2010) resultater, da

emnefordelingen i journalisternes indslag havde ligheder med emnefordelingen for brugen af kilderne.

Etnicitet

Da Jørndrup (2022) har undersøgt etnicitet i dybden i hendes kvantitative undersøgelse fra 2021, vil jeg i denne undersøgelse blot fremhæve de mest overordnede fund fra mine resultater. Jørndrup har lavet en kildeindsamling, der tæller 3084 kilder fra både morgenaviser, tabloidaviser, regionaltidende og tv-nyhedsudsendelser fra DR og TV 2 (Jørndrup, 2022). Det er tredje undersøgelse af sin slags, hvor de tidligere er lavet i 2011 og 2016. I denne undersøgelse har jeg kodet etnicitet på samme måde som Jørndrup (2022) og kodningsmanualen kan findes i bilag 3. Personer fra Grønland og Færøerne er kodet i kategorien minoritetsdanskere med anden vestlig baggrund. Jørndrup (2022) har baseret sine kategorier på Danmarks Statistik, men har ikke nævnt noget om personer fra Grønland eller Færøerne. Man kunne argumentere for at placere dem i majoritetsdanskere, da de har dansk statsborgerskab og tilhører Rigsfællesskabet. Dog viser den seneste tids debat, at Rigsfællesskabet ifølge nogle er et problematisk begreb, da det kun benyttes, når det giver mening for Danmark (Ingrish, 2023). Personer fra Grønland og Færøerne falder uden for majoritetsdanskere, da de oplever stereotypificeringer, diskrimination og racisme som følge af deres ophav (Gregersen, 2022). Måske havde det været bedre med en minoritetskategori for sig, men da ønsket især var at sammenligne med Jørndrups (2022) resultater, fandt jeg det bedst at placere personer fra Grønland og Færøerne i kategorien minoritetsdanskere med vestlig baggrund. I det hele taget er det nogle komplicerede valg, da kategoriseringer på baggrund af personers hudfarve, accent og navn er problematiske og racialiserende. Derudover er mine kategoriseringer eurocentriske, idet de tager udgangspunkt i vestligt og ikke-vestligt. Hvis jeg havde inkorporeret en mere omfattende tilgang til intersektionalitet, kunne jeg have udviklet alternative eller flere måder at kategorisere på. Som Butler påpeger i forhold til køn er det paradoksalt at tilskrive kønnet betydning. Dette kan sammenlignes med etnicitet, men det er alligevel nødvendigt for at undersøge, hvem der har adgang til den danske mediedebat, og hvem der ikke har.

Nedenfor har jeg visualiseret fordelingen af etniciteter. Her er det kun danske kilder, hvor etnicitet er angivet, og jeg har frasorteret fire kilder, hvor etniciteten var ukendt. Jeg har sammenlignet mine resultater med tal fra Danmarks Statistik.

Figur 27: Fordeling af etnicitet i sammenligning med Danmarks befolkning

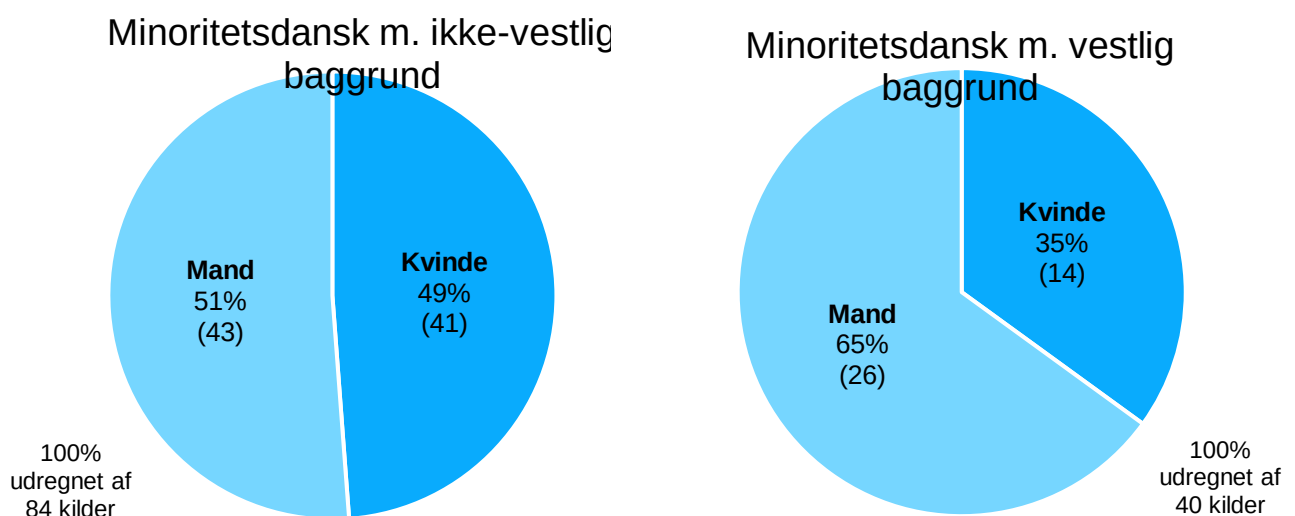
Majoritetsdanskere udgjorde en større andel i medierepræsentationen end i befolkningen. Minoritetsdanskere med ikke-vestlig baggrund udgjorde 4,5% i min undersøgelse og udgør 9,8% i befolkningen. Som tidligere beskrevet skal man tage højde for forskellen i den måde, jeg har opgjort etnicitet på, og den måde Danmarks Statistik har opgjort det. Danmarks Statistik opgør ud fra statsborgerskab, hvor jeg har vurderet ud fra udseende, navn og accent. Minoritetsdanskere med vestlig baggrund er de mindst repræsenterede, da de udgjorde 2,1% i min optælling, men 5,6% i befolkningen. I Jørndrups undersøgelse udgjorde minoritetsdanskere med ikke-vestlig baggrund 2,5% og personer med vestlig baggrund 1%.

Minoritetsdanskere med ikke-vestlig baggrund udgjorde derved to procentpoint

mere i min undersøgelse end i Jørndrups. På grund af krigen i Ukraine, har jeg noteret, hvor mange kilder der havde ukrainsk baggrund¹. 26 ud af de 84 ikke-vestlige minoritetsdanskere havde ukrainsk baggrund, og hvis man sorterer dem fra, ville andelen af ikke-vestlige minoritetsdanskere falde til 3,1%, hvilket ligner Jørndrups (2022) resultater. Andelen af ikke-vestlige minoritetsdanskere kan derfor siges at være påvirket af krigen i Ukraine. Andelen af vestlige minoritetsdanskere var ligeledes højere end i Jørndrups (2022) resultater. Der indgik 19 ud af 40 personer fra Færøerne i mine resultater, hvilket er knap halvdelen af de vestlige minoritetsdanskere. Derudover indgik tre personer fra Grønland.

Kønsfordeling

Kønsfordelingen af ikke-vestlige og vestlige minoritetsdanskere er visualiseret nedenfor.

Figur 28: Kønsfordeling af danskere med minoritetsbaggrund

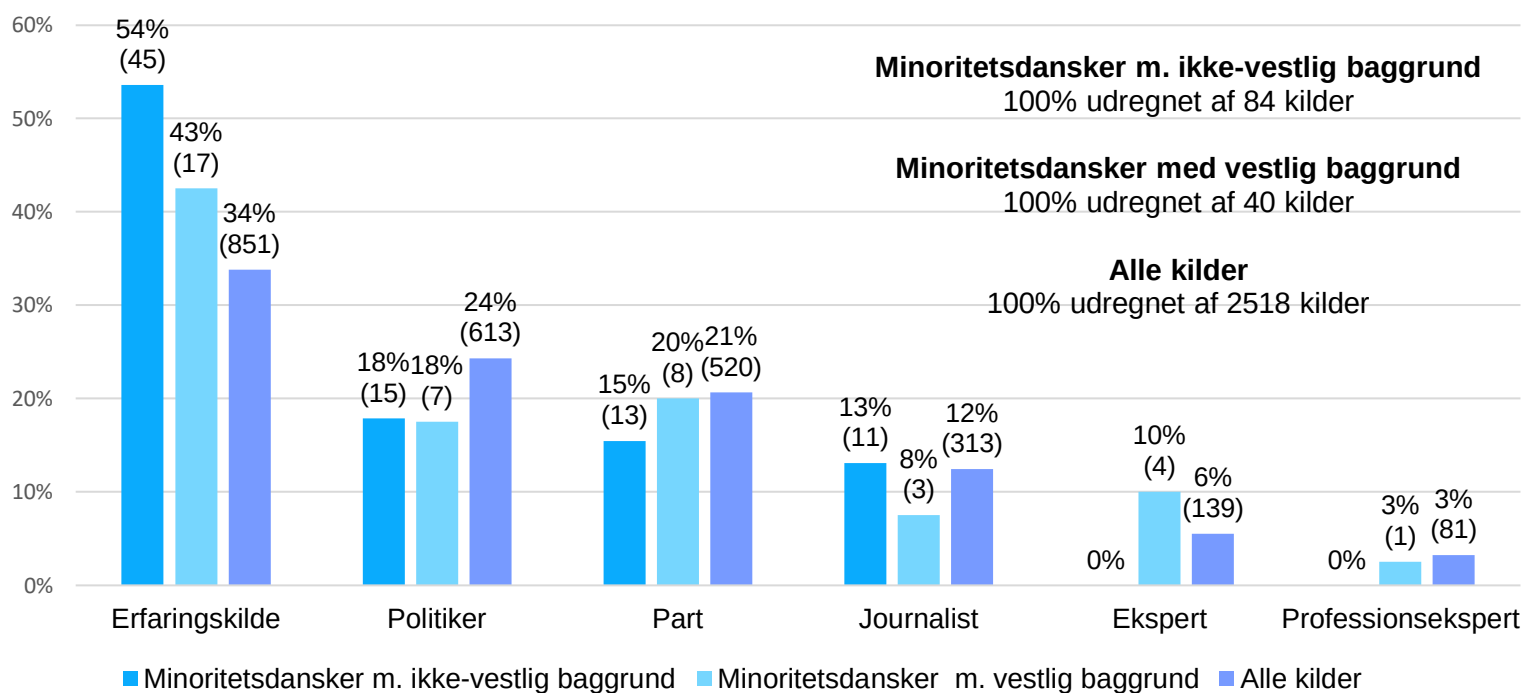
Kønsfordelingen for minoritetsdanskere med ikke-vestlig baggrund er ligelig. Der var 49% kvindelige ikke-vestlige minoritetsdanskere, men kun 35% kvinder med vestlig

¹ Personer fra Ukraine er kodet som ikke-vestlige, da jeg har gjort det samme som Jørndrup (2022, s. 19): "I undersøgelsen af nyheder fra 2021 har vi kun fundet fem kilder med østeuropæisk baggrund, som så er talt med som ikke-vestlige, selvom enkelte af dem muligvis kommer fra EU-lande"

baggrund. I Jørndrups (2022) undersøgelse var kvinderne dobbelt minoriserede, da andelen af vestlige minoritetsdanskere var 30%. Dog var andelen af ikke-vestlige minoritetskvinder 39% i Jørndrups undersøgelse, hvilket ligeledes var en større andel end blandt alle kilder, hvor fordelingen var 35/65%. Mine resultater og Jørndrups stemmer altså overens, da andelen af kvindelige ikke-vestlige minoritetsdanskere er højere end den generelle andel af kvinder. Andelen af kvinder med vestlig baggrund var lavere end andelen af kvinder med ikke-vestlig baggrund.

Kildefunktion

Nedenfor er kildefunktionen visualiseret. For nemmere at kunne sammenligne er de tre kategorier alle opgjort, så de udgør 100%.

Figur 29: Kilder fordelt på kildefunktioner inden for etnicitet

Over halvdelen af gangene, en minoritetsdanser med ikke-vestlig baggrund medvirkede, var kilden erfaringskilde (54%). Minoritetsdanskere med vestlig baggrund var ligeledes hyppigere erfaringskilder (43%) end den generelle andel på 34%. Både vestlige og ikke-vestlige minoritetsdanskere udgjorde 18% af politikerne, hvor den generelle andel blandt alle kilder var 24%. Blandt de 15 kodede politikere

med ikke-vestlig baggrund, var folketingsmedlem Mattias Tesfaye (S) citeret 11 af gangene. Derudover var der to andre politikere med ikke-vestlig baggrund. Minoritetsdanskere med ikke-vestlig baggrund udgjorde en mindre andel af partskilderne (15%) end personer med vestlig baggrund (20%), som var næsten det samme som blandt alle kilder (21%). Andelen af journalister med ikke-vestlig baggrund var på samme niveau som alle kilderne, hvor der var 13% minoritetsdanskere med ikke-vestlig baggrund, 8% med vestlig baggrund og 12% blandt alle kilder. Der var ikke en eneste ekspert med ikke-vestlig baggrund. Der var til gengæld 10% af minoritetsdanskerne med vestlig baggrund, der medvirkede som eksperter. Det er langt over niveauet for alle kilder, hvor eksperterne udgjorde 6% (afrundet). Dog er tallene her meget små, hvilket der skal tages forbehold for. Der var heller ingen professionseksperter med ikke-vestlig baggrund. Der var en enkelt minoritetsdansker med vestlig baggrund, svarende til 3%, som er på niveau med alle kilder, hvor professionseksperter udgjorde 3%.

Jørndrups (2022) resultater viser et lignende billede. Hendes kildefunktioner er forskellige fra mine, men følgende kan sammenlignes. I hendes undersøgelse var halvdelen (52,6%) af ikke-vestlige danskere ligeledes erfaringskilder. Andelen af erfaringskilder med vestlige baggrund var 16,7%, hvilket var tæt på den generelle andel i hendes undersøgelse (17,9%). Andelen af vestlige og ikke-vestlige politikere var lavere i Jørndrups undersøgelse, hvor vestlige politikere udgjorde 10% og ikke-vestlige udgjorde 10,5%. Andelen af ikke-vestlige politikere er altså otte procentpoint højere i min undersøgelse, hvor Mattias Tesfaye dog også udgjorde en stor andel. I hendes undersøgelse var der heller ingen ikke-vestlige danskere medvirkende som eksperter. 20% af vestlige minoritetsdanskere medvirkede som eksperter, hvilket er mere end i mine resultater, hvor det var 10%. Der er altså små forskelle, men repræsentationen af minoritetsdanskere ligner hinanden i Jørndrups undersøgelse og i mine resultater.

Emne

Jørndrup (2022) har undersøgt, hvilke emner, hvor majoritetsdanskere udgjorde den mindste andel og minoritetsdanskere med ikke-vestlig og vestlig baggrund dermed udgør den største andel. Jeg har valgt at gøre det samme for at fremme sammenligningsgrundlaget. Jeg har altså udregnet, hvilke emner, hvor majoritetsdanskere udgjorde den mindste andel. Nedenfor er en tabel med andelen af majoritets-, ikke-vestlige- og vestlige minoritetsdanskere inden for de fem emner, hvor majoritetsdanskere udgør den mindste andel.

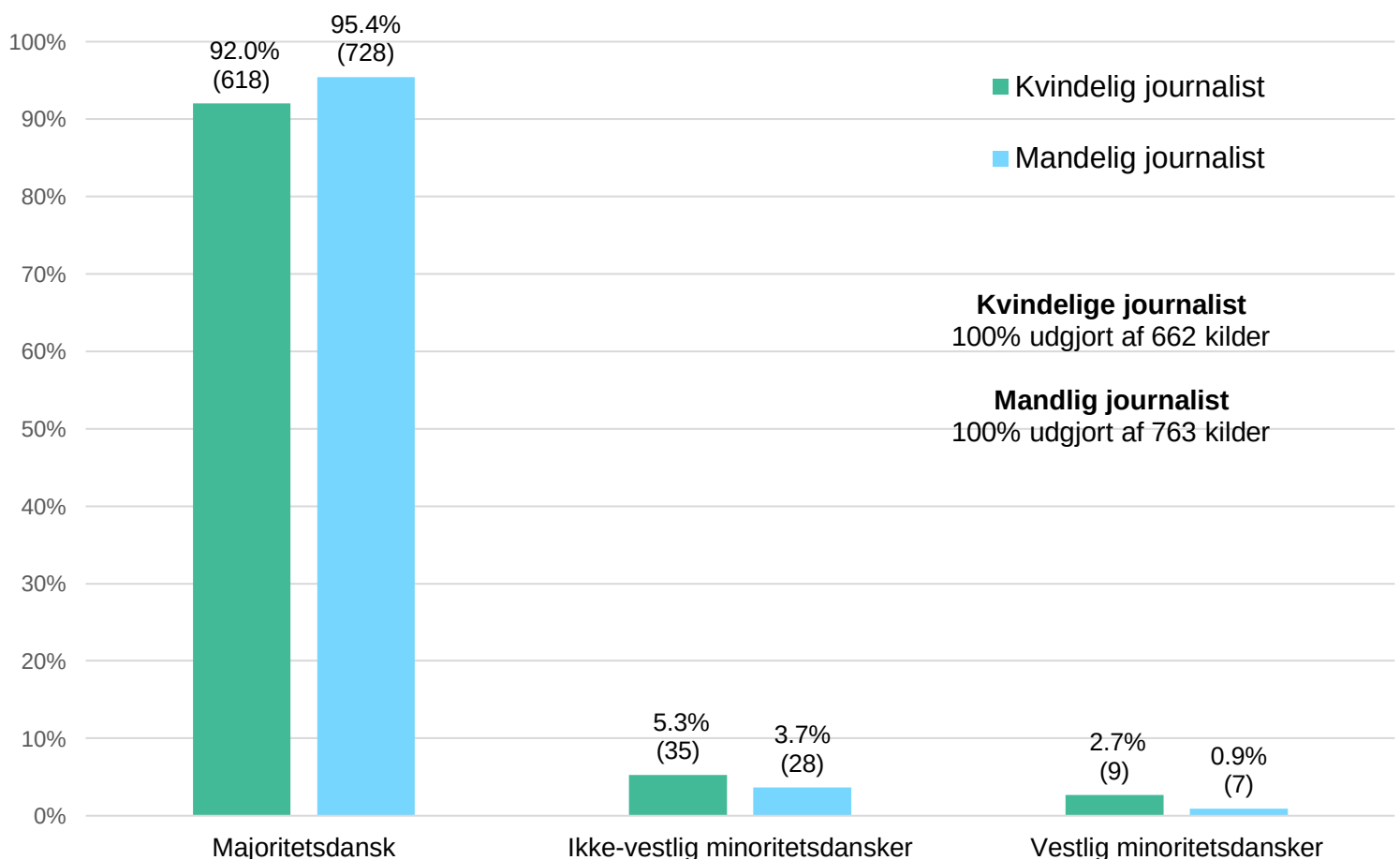
Tabel 19: Etnisk fordeling af emner, hvor majoritetsdanskere udgjorde den mindste andel

Emner	Majoritetsdansk		Minoritetsdanser med ikke-vestlig baggrund		Minoritetsdanser med vestlig baggrund	
	Andel	Antal	Andel	Antal	Andel	Antal
Udlændinge og integration	62,50%	25	35%	14	3%	1
Terror	82,35%	28	18%	6	0%	0
Udenrigspolitik	83,87%	52	10%	6	6%	4
Kriminalitet og retssager	85,11%	40	13%	6	2%	1
Indenrigspolitik	89,33%	134	0%	0	11%	16

Majoritetsdanskere udgjorde den mindste andel af Udlændinge og integration, hvor ikke-vestlige og vestlige minoritetsdanskere udgjorde hhv. 35% og 3%. 9 ud af de 14 ikke-vestlige minoritetskilder havde ukrainsk baggrund. Etniske danskere udgjorde 82,3% inden for Terror, hvor ikke-vestlige danskere udgjorde 18%, og vestlige minoritetsdanskere udgjorde 0%. Inden for Udenrigspolitik udgjorde ikke-vestlige kilder 10% og de vestlige 6%. Fem ud af de seks ikke-vestlige minoritetsdanskere var journalister. Inden for Kriminalitet og retssager udgjorde majoritetsdanskere 85,1%, hvor ikke-vestlige kilder udgjorde 13%, og vestlige udgjorde 2%. Andelen af vestlige minoritetsdanskere var 11% inden for Indenrigspolitik, hvor 12 ud af 16 var færingar.

Jørndrup (2022) fremhæver fire emner, hvor majoritetsdanskere udgør den mindste andel. De fire emner er Udlændinge, indvandring og integration, Kriminalitet og retssager, Terror, samt Religion og traditioner, hvilket var de samme emner, der også blev fremhævet i tidligere undersøgelser. Mine resultater stemmer altså overens med Jørndrups, hvor ikke-vestlige minoritetsdanskere dog udgjorde en større andel inden for Udenrigspolitik som følge af ikke-vestlige minoritetsjournalister. Vestlige minoritetsdanskere udgjorde en stor andel under emnet indenrigspolitik, hvorfor majoritetsdanskere udgjorde 89,3%. Dog peger mine resultater ligesom Jørndrups (2022) på, at der altså findes visse nyhedsreservater, som ikke-vestlige kilder særligt inddrages i.

For at undersøge om der er forskel på, hvilke journalister der citerer hvilke kilder, har jeg nedenfor visualiseret den etniske fordeling af kilderne ud fra kønnet på den journalist, der står bag indslaget.

Figur 30: Den etniske fordeling fordelt på kvindelige og mandlige journalister

Som det fremgår, var andelen af ikke-vestlige kilder højere, hvis det var en kvindelig journalist, der lavede indslaget (5,3%). Andelen af ikke-vestlige minoritetsdanskere var 1,6 procentpoint højere, end når mandlige journalister stod bag indslaget (3,7%). Andelen af vestlige minoritetsdanskere var ligeledes højere, hvis det var en kvindelig journalist (2,7%), end hvis det var en mandlig (0,9%). Dette er interessant, da forrige analyse viser samme billede i forhold til køn. Mine resultater peger derved på, at kvindelige journalister oftere inddrager kvindelige kilder og kilder med både vestlig og ikke-vestlig baggrund end mandlige journalister. Dog viste forrige analyse, at kvindelige journalister oftere stod bag indslag omhandlende Kriminalitet og retssager, Udlændinge og integration og Terror, hvilket også er de emner, hvor der optræder flere kilder med ikke-majoritetsdansk baggrund. Det skal derudover påpeges at forskellene er små, da der ikke medvirker mange minoritetsdanskere.

Delkonklusion på etnicitet

Mine resultater stemmer i høj grad overens med Jørndrups resultater fra 2021. Andelen af ukrainere skubbede til mine resultater i forhold til Jørndrups, da ikke-vestlige minoritetsdanskere udgjorde en større andel i min undersøgelse. Andelen af vestlige minoritetsdanskere var ligeledes højere i min undersøgelse, da en del færingar medvirkede. Ikke-vestlige minoritetsdanskere medvirkede som erfaringskilder over halvdelen af gangene. Minoritetsdanskere med vestlig baggrund medvirkede også hyppigere som erfaringskilder end i den generelle fordeling. Der var ingen eksperter eller professionseksperter med ikke-vestlig baggrund. Andelen af minoritetsdanskere var højere i tre ud af fire emner, som Jørndrup (2022) også fandt. Kvindelige journalister citerede flere kilder med ikke etnisk dansk baggrund end mandlige journalister. Dog stod flere af de kvindelige journalister også bag indslag om de emner, hvor minoritetsdanskere generelt oftest medvirker.

Diskussion

Mine resultater bekræfter en række tidligere nationale og internationale studier; Kvinder er underrepræsenterede og medvirker oftest som erfaringskilder. Kvinder medvirker ligeledes inden for sociale og kulturelle emner, hvor mænd oftere medvirker inden for politiske og militære emner. DR1 repræsenterer flere kvindelige kilder, og kønsfordelingen blandt journalister er ligelig. DR1's kvindelige journalister repræsenterer især flere kvindelige kilder sammenlignet med mandlige deres kollegaer på DR1 og journalisterne på TV 2. I følgende diskussion vil jeg forsøge at forklare og diskutere aspekter af mediernes repræsentation. Diskussionen er struktureret efter nedenstående spørgsmål, og afslutningsvis konkluderer jeg på baggrund af problemformuleringen i dette speciale.

- Gør det noget?
- Siger kvinder nej?
- Hvordan påvirker redaktionssammensætning?
- Spejler medierne samfundet?
- Hvem er den bedste kilde?
- Skal vi bare fikse kvinderne?

Gør det noget?

Ud fra mit videnskabsteoretiske, medieteoretiske og feministiske grundlag har medierne en konstruerende magt, da de kan definere, vinklen, hvad folk snakker om, og dermed reproducere diskurser. Men hvad gør det ved samfundet?

Ifølge Andreassen et al. (2020) påpeger medieforskningen, at skæv repræsentation er et demokratisk problem. Cukier et al. (2016) beskriver, at medierne spiller en vigtig rolle i at skabe og reflektere samfundet. Det er vigtigt, at medierne repræsenterer diverse perspektiver, da det medvirker til demokratiske institutioners legitimitet. Padovani et al. (2022) beskriver ligeledes, at medierne påvirker vores opfattelse af os selv og vores plads i samfundet, hvorfor de spiller en afgørende rolle i forbindelse med oprettelse eller ændring af stereotyper. Gripsrud (2007) skriver eksempelvis, at

”medierne hjælper [...] andre samfundsinstitutioner med at fortælle, hvad det betyder at være dreng eller pige” (s. 17). Ifølge Armstrong (2004) medvirker den øgede opmærksomhed på mænd til at give dem en højere status i samfundet, og det implicerer, at mænd er mere nødvendige for samfundet, da kvinder ikke nævnes i vigtige historier. Nieme og Pitkänen (2014) præsenterer en lignende pointe om, at den lavere repræsentation af kvinder giver indtrykket af, at kvinder har lavere status. Dog påpeger Collins (2011), at det er uklart, hvordan underrepræsentation i medierne påvirker seerne, mens ifølge Desmond og Danilewicz (2009) påvirker det seerne, hvis kvinder kun beskæftiger sig med specifikke domæner sammenlignet med deres mandlige kollegaer. De fremhæver herudover at hvis kvinder ikke ser sig selv repræsenteret, kan det afholde dem fra at indgå i erhverv, hvor de kan bruge deres intellektuelle evner (Desmond og Danilewicz, 2009). Også Andreassen, et al. (2020) skriver, at skæv medierepræsentation kan påvirke virkelighedens kvinder til ikke at realisere deres potentiale. Cukier et al. (2016) beskriver, at man ved visuelt at repræsentere kvinder både i traditionelle og utraditionelle roller kan give dem højere legitimitet og derved modvirke kønsdiskrimination. Derudover sendes der også et signal, om hvem der kan opfattes som leder, da der er risiko for, at kvinder ikke ser sig selv som ledere eller eksperter, hvis de ikke er repræsenteret i medierne. Oatley (1996, i Collins, 2011) forklarer underrepræsentationen med, at det er nemmere for kvinder at identificere sig med mandlige hovedpersoner, end det er for mænd at identificere sig med kvindelige. Greenberg og Atkin (1982, i Collins, 2011) beskriver ligeledes, at sorte personer har nemmere ved at identificere sig med hvide hovedpersoner, end hvide personer har ved at identificere sig med sorte hovedpersoner. Ifølge Collins (2011) kan en forklaring dog være, at de underrepræsenterede tilpasser sig for at føle sig mere involverede. Der er altså en del studier, der peger på, at repræsentationen betyder noget for modtageren – og især de underrepræsenterede, da det både kan styrke kvinders tro på sig selv, men ligeledes give kvinder en højere social status, da kønsdiskriminationen formindskes. Idet medierne er dagsordensfastsættende, og derudover er med til at konstruere vores virkelighed, betyder det altså noget for demokratiet, hvis der ikke er lige repræsentation. Men hvorfor er kvinder så ikke mere repræsenterede?

Siger kvinder nej?

Cukier et al. (2016) og Christiansen (2016) har begge hypotesen om, at kvinder hyppigere siger nej til at deltage i medierne end mænd. Cukier et al. (2016) undersøgte ikke hypotesen, men Christiansen (2016) var praktikant på Deadline på DR2, hvor redaktionen skulle notere, hver gang de kontaktede en potentiel medvirkende. De noterede også, hvorfor den medvirkende ikke ville være med. Både fra redaktionen på Deadline og fra nyhedsværten i Cukier et al.'s undersøgelse (2016) lød forklaringen, at kvinder oftere sagde nej, da de ikke havde viden nok på området. Hall (2012, i Cukier et al., 2016) beskriver ligeledes, at kvinder socialiseres væk fra magtpositioner, hvilket har resulteret i en "selvsikkerhedskløft" (Cukier et al., 2016, s. 389), hvilket er endnu en forklaring på, hvorfor kvinder oftere siger nej. Dog viste Christiansens (2016) undersøgelse af Deadline, at kvinder ikke siger nej oftere, og at den hyppigste grund til, at de siger nej, er, at de ikke har tid. Undersøgelsen viste endda, at Deadline-redaktionen ringede tre gange oftere til mænd end til kvinder, og at mænd og kvinder lige hyppigt sagde, at de ikke havde nok viden på området, hvorfor hypotesen blev forkastet. Nieme og Pitkänen (2014) lavede en omfattende spørgeskemaundersøgelse af, hvorfor kvinder ikke udgør mere end 30% af eksperter i Finland. 99% af alle akademikerne svarede, at de gerne ville interviewes om deres fagemne, men 59% af de mandlige akademikere svarede, at de bliver kontaktet af medierne ugentligt eller månedligt, hvorimod dette tal er 31% for de kvindelige akademikere. Også her kontaktede journalisterne oftere mænd. Derudover mente journalisterne ikke, at der var forskel på, hvorvidt en mandlig eller kvindelig kilde ringede tilbage (Nieme og Pitkänen, 2014). I disse to studier, tyder det altså ikke på, at kvinder oftere siger nej til at deltage. Dog ville det give mening, hvis flere kvinder sagde nej, da flere undersøgelser har vist, at kvindelige deltagere i den offentlige debat udsættes for mere krænkende feedback end mandlige deltagere. Blandt disse undersøgelser er en opgørelse efter folketingsvalget i 2018, hvor 20% af kvindelige politikere oplevede chikane som følge af deres køn. For mænd var tallet 0% (Institut for Menneskerettigheder, 2019). En anden forklaring på, at der er færre kvindelige kilder, kan være, at mænd har bedre kontakter med journalister. Aalberg og Strömbäck (2010) har undersøgt mediedækningen af politikere i Norge og Sverige. De beskriver at mandlige politikere har adopteret medielogikken i højere grad end

kvinder, da mænd har mere personlig kontakt med journalisterne. Deres spørgeskema viser, at mandlige politikere oftere starter kontakten med journalisterne end de kvindelige politikere i Norge, hvorfor de altså er mere repræsenterede. Men har repræsentationen noget at gøre med journalisterne bag?

Hvordan påvirker redaktionssammensætningen?

Flere studier har beskæftiget sig med, hvordan den redaktionelle sammensætning påvirker kildebrugen i medierne. Bentsen (2022) beskriver, at der ikke er forskel på, hvordan mandlige og kvindelige journalister arbejder. Ifølge hendes afhandling er journalistik enormt norm- og vanedrevet, og derfor bliver journalister uddannet på samme måde. Det samme skriver Hanitsch og Hanusch (nd., i Byerly & McGraw, 2020), da det ikke udgjorde en forskel for kildebrugen, hvor mange kvinder der var på nyhedsredaktionerne. De mener derimod, at den fundamentale maskuline struktur i nyhedsorganisationen var med til at kønne indholdet i højere grad end dem, der arbejdede på redaktionerne. Dog fandt Byerly og McGraw (2020) i deres undersøgelse, at jo flere kvindelige reportere, der var ansat, jo flere kvinder var der blandt de professionelle kilder i nyhedsdækningen. Mine resultater peger i samme retning, da kvindelige journalister på DR1 oftere fandt kvindelige kilder. På TV 2 benyttede kvindelige journalister samme andel kvindelige kilder, som deres mandlige kollegaer. Selvom det altså måske kan siges, at der hersker en maskulin praksis i medieinstitutionerne, kan man dog stadig argumentere for, at kvindelige journalister oftere finder kvindelige kilder. Byerly og McGraw (2020) viser via en brudpunktsanalyse ("break point analysis", s. 219), at hvis kvinder udgjorde mere end 45% blandt de højere stillinger, var der en markant større andel af kvindelige kilder. Det tyder altså på, at en større andel kvindelige medarbejdere kan forstyrre den maskuline arbejdspraksis. Da andelen af kvindelige journalister var 18 procentpoint lavere på TV2 end på DR1, og de derudover ikke inddragede lige så mange kvindelige kilder, kan mine resultater bakke op om Byerly og McGraws (2020) analyse. Hvis man argumenterer for at lige repræsentation kommer med tiden, idet flere kvinder deltager i journalistfaget, påpeger Cann og Mohr (2010), at der i 1996 var der ligelig kønsfordeling blandt reporterne, hvorfor antagelsen om, at man bare skal have flere kvinder i redaktionslokalerne for at inddrage kvindelige

kilder, sættes på prøve. Padovani et al. (2022) har i deres undersøgelse interviewet journalister, og her ser flere journalister optimistisk på ligestillingsproblematikken, hvilket ifølge Padovani et al. signalerer uvidenhed. Det beskrives, at især ældre mandlige journalister ikke er bevidste om underrepræsentationen af kvinder, og de nævner her Danmark, Finland, Island, Hongkong og Holland som eksempler på lande, hvor dette er et problem. Vu et al (2018) beskriver ligeledes, at selvom journalisterne er bevidste om diskrimination, er der uoverensstemmelse mellem, hvad de siger og gør, da en stor andel af journalisterne mener, at mænd generelt er bedre kilder end kvinder. Bentsen (2022) beskriver at branchen kan komme til at skubbe praktikanter i en bestemt retning på baggrund af deres køn og derved socialisere kommende journalister på en kønsstereotypisk måde. Mine resultater peger ligeledes på at der er visse emner kvindelige journalister oftere reporterer om, og visse emner mandlige journalister reporterer om. Bentsen (2022) beskriver herudover, at en *rigtig* journalist har særlige ”mandlige konnotationer”, der handler om konkurrence, hurtighed/fart og total overgivelse til emnet (s. 141). Der er altså forskellige resultater i forhold til, om sammensætningen af journalister betyder noget, eller om det er arbejdspraksissen og strukturerne, der gør udfaldet. Sjøvaag og Pedersen (2019) skriver, at grunden til den ulige repræsentation er, at journalister tiltrækkes af magt. De beskriver, at journalister oftere vil opsøge dem med magt, for at kunne holde dem ansvarlige. Derfor mener de at arbejdsmarkedet må være lige fordelt, hvis journalistikken skal kunne inddrage lige mange mænd og kvinder. Flere studier omtaler dette som spejltesen, for hvis ikke arbejdsmarked er ligestillet, hvordan skal medierne så repræsentere samfundet ligeligt?

Spejler medierne samfundet?

Jørndrup (2020), Armstrong (2004), Vu et al. (2018) og Nieme og Pitkänen (2014) beskriver alle spejltesen. Spejltesen er en teori, der forklarer, at der er færre kvindelige kilder, fordi medierne repræsenterer vores samfund, og kvinder ikke besidder de roller, der skal interviewes. Tænk tanken Equalis udgav en rapport i februar 2023, hvor de blandt andet beskæftigede sig med kønsforskelle på arbejdsmarkedet. Heri beskrives, at Danmarks arbejdsmarked er ”særdeles kønsopdelt” (Equalis, 2023, s. 33), og at der er typiske ”mandefag” (naturvidenskab,

teknologi, teknologi, ingeniør-videnskab og matematik) og ”kvindefag” (social- og sundhedsvæsenet). Dog følger lederstillingerne ikke med, da kønsfordelingen inden for social og sundhedsvæsenet er 81% kvinder, men kun 44% kvindelige administrerende direktører. I Equalis’ (2022) opgørelse er der inden for industri 31% kvindelige medarbejdere, men kun 5% kvindelige administrerende direktører. Generelt er der ingen brancher i opgørelsen, hvor kvinder udgør størstedelen af de administrerende direktører. I min undersøgelse udgjorde kvindelige partskilder 28%, hvor den lave andel af kvindelige administrerende direktører kan forklare dele af den lave repræsentation. Jørndrup og Bentsens rapport fra 2015 viste ligeledes, at kvinder udgjorde den størst andel i medierne under velfærdsområdet, hvor de også udgjorde 69% af arbejdsstyrken (Andreassen, 2015). På samme vis beskriver Equalis, at 80% af arbejdsstyrken inden for sundhed og socialvæsen er kvinder. Inden for undervisning består 60% af arbejdsstyrken af kvinder. Andelen af kvindelige kilder i mine resultater var ligeledes høj inden for begge emner. Dog viser tidligere studier, at kvinder fortsat er underrepræsenterede inden for eksempelvis politik. Dette gjorde sig ligeledes gældende i min undersøgelse, da danske kvindelige politikere udgjorde 33% i mediedækningen, hvilket er seks procentpoint mindre end den faktiske fordeling i Folketinget før valget i november 2022. Mette Frederiksen udgjorde ligeledes en stor andel af alle danske politikere, og hvis hun blev trukket fra, udgjorde kvindelige danske politikere kun 27%. Det samme finder Andreassen (2015), da ca. halvdelen af partilederne var kvinder i 2014, men kun 28% af politiske kilder var kvinder i Who Makes the News-rapporten. Sjøvaag og Pedersen beskrev samme underrepræsentation i Norge i 2019. Aalberg og Strömbäcks (2010) påpegede dog i deres undersøgelse af Norge og Sverige, at mandlige politikere havde mere kontakt med journalisterne end de kvindelige politikere. Mine resultater viste at uanset journalisternes køn og kanal, var andelen af kvindelige politikere lavere end i den virkelige verden. I forhold til andelen af kvindelige eksperter har flere undersøgelser ligeledes beskæftiget sig med at undersøge, om medierne spejler virkeligheden. Som tidligere beskrevet lavede Nieme og Pitkänen en undersøgelse, der viste, at kvinder udgjorde en større andel af akademikerne end mænd, men at kvinderne ikke blev kontaktet lige så ofte af medierne. Nieme og Pitkänen (2014) konkluderede derfor, at man ikke kan bruge spejltese-argumentet i Finland, da kvinder er underrepræsenterede blandt eksperter i forhold til mænd, selv når man kigger på den

relative gruppe, journalister kunne vælge imellem. Mine resultater pegede ligeledes på, at kvindelige journalister fra DR1 fandt kvindelige ekspertkilder 17 procentpoint oftere end mandlige journalister på DR1, hvilket ligeledes modsiger spejltesen. Det er alligevel bemærkelsesværdigt, at flere resultater, mine egne heriblandt, peger på, at kvindelige journalister i højere grad finder kvindelige kilder, da det modsiger spejltesens påstand om, at medierne blot repræsenterer samfundets opdeling. Armstrong kalder i den forbindelse spejlforklaringen "fejlbehæftet" (2004, s. 148). I Nieme og Pitkänens (2014) undersøgelse beskrev flere journalister, at kildens køn ikke betød noget, men at det vigtigste var, at det var den bedste kilde. Det samme beskrev Mette Line, der er redaktionschef på DR Kultur og Debat og medvirkede i Ekstra Bladets podcast "Q og Co", hvor hun sagde: "Det handler ikke om at vælge en kilde fra [...] på grund af køn [...] det handler om at finde de bedste kilder" (Boraghi, 2023, 1:33:02-1:33:24). Men hvem *er* den bedste kilde, og hvem bestemmer det?

Hvem er den bedste kilde?

Boyce (2007, i Johansen og Johansen, 2022) beskriver, at journalister primært bruger ekspertkilder til at levere fakta og skabe troværdighed. Journalisterne i Nieme og Pitkänens (2014) undersøgelse beskrev dog, at de udvalgte eksperter ud fra, hvem der var mest kendt og medietrænet. Andreassen et al. (2020) påpegede, ligeledes at en forsker blev udråbt til den bedste kilde, hvor det blev fremhævet, at han medvirkede i flere andre medier. Andreassen et al (2020) beskrev også, at de bedste kilder oftest genbruges og går igen på tværs af medieinstitutioner. I et interview fortalte en journalist, at de oftest fandt kilder via en Google-søgning, hvor det oftest vil være de mest brugte eksperter, der ligger øverst i en søgning. Greve Poulsen et al. (2023) beskrev ligeledes, at journalister oftest benyttede de mest kendte eksperter og benyttede de samme igen og igen. Da flere beskriver, at de udvælger ekspertkilder på baggrund af, om de har været brugt tidligere, kan det siges, at ekspertkilder reproduceres. Hvis en ekspertkilde skal være medietrænet, før de bruges, kræver det, at de medvirker som kilder, men det gør de oftest ikke, hvis de ikke er medietrænet. Dette paradoks fører til, at det kan være svært at komme ind og blive en ekspertkilde i medierne. Derudover har journalisterne ifølge Vu et al. (2018) en idé om, at mandlige eksperter er bedre end kvindelige. Greve Poulsen et al. (2023) undersøgte

ved et eksperiment, hvorvidt danske mediebrugere oplevede mandlige eller kvindelige eksperter som mest troværdige og overbevisende. Fordi mænd oftest har haft rollen som eksperter eller andre fremtrædende roller i medierne, havde Greve-Poulsen et al. (2023) en hypotese om, at mandlige eksperter ville blive anset som de mest troværdige, men da de undersøgte det, fandt de ingen effekt. De undersøgte dog kun eksperimentet på skrift med to identiske artikler, hvor det henholdsvis var et mandenavn og et kvindenavn, der blev brugt i ekspertudtalelsen. Der var ingen forskel mellem læserens opfattelse af troværdighed for en mandlig eller kvindelig ekspert for nogle af emnerne. Læserens eget køn udgjorde heller ikke en signifikant forskel, ligesom aspekter som beskæftigelse, politisk ståsted eller alder heller ikke gjorde en signifikant forskel. På baggrund af dette studie er der altså ikke nogen grund til at tro, at mandlige eksperter er mere troværdige. Men at journalisterne tror på det, kunne forklare den skæve kønsfordeling blandt eksperterne. Johansen og Johansen (2022) beskriver dog, at kvinder udgjorde 34% af det videnskabelige personale i 2018, hvilket ligeledes kunne bidrage til den skæve repræsentation. I et interview slår forskerne Anna Karina Kjeldsen og Line Schmeltz fra DMJX dog fast, at ”næsten hver anden lektor er en kvinde, men [...] medierne interviewer en mandlig lektor tre ud af fire gange” (Hansen, 2023), hvilket modsiger argumentet fra Johansen og Johansen (2022). Ifølge tal fra Uddannelse- og Forskningsministeriet (2018) var 50% af lektorerne inde for samfundsvidenskab kvinder, men ser man på samtlige ansættelser, var andelen af kvinder 37% mellem 2016-2018 (Uddannelses- og Forskningsministeriet, 2018). Flere studier viser desuden, at kvinder er underrepræsenterede inden for forskning. Hansen (2020) beskriver, at der er forskel på andelen af kvinders forskningsmidler (Uddannelses- og Forskningsministeriet, 2017, i Hansen, 2022), mens Schiebinger (2021) skriver, at videnskab er bygget op omkring hvide mænd. Hun nævner ansigtsgenkendelsessystemer som eksempel, hvor fejlprocenten er 35% for mørke kvinder, 12% for mørke mænd, 7% for hvide kvinder og mindre end ét procent for hvide mænd. Hun mener derfor, at universiteterne burde begynde at tillægge køn, race og andre intersektionelle elementer betydning. Man underviser eksempelvis kun i kønsanalyser inden for humaniora og samfundsvidenskab, men ikke inden for naturvidenskab og ingeniørvidenskab, hvor mange systemer og produkter bliver udviklet. Arnfred (2020) beskriver ligeledes, at den objektivitet og værdifrihed, som videnskabelig

tænkning påråber sig, ikke findes, da "videnskab" udspringer fra det mandlige subjekt. Dette kan sættes i sammenhæng med De Beauvoirs beskrivelse af kvinden som det *andet*. Dog strider disse argumenter mod, at der skulle være lige mange kvindelige og mandlige akademikere, der potentielt kunne benyttes som eksperter. På den ene side beskriver nogle studier, blandt andet Nieme og Pitkanen (2014), at der er lige mange mandlige og kvindelige potentielle eksperter, men på den anden side beskrives det også, at kvinder altid vil være de nytilkomne eller det *andet* inden for forskning, hvorfor de vil være mindre repræsenterede. Det samme kan man sige om journalistisk, da kvinder først senere kom på arbejdsmarkedet. De journalistiske nyhedskriterier kan ligeledes siges at være bygget op omkring et mandligt subjekt. Andreassen et al. (2020) beskriver, at mangfoldighed kan komme til at stå i kontrast til nyhedskriterierne, da det ikke anses som værdifuldt eller væsentligt at arbejde med diversitet i nyhedshistorier. Derfor beskriver Lorde (2003, i Andreassen, 2020), at det ikke er tilstrækkeligt at sætte *ydre* målsætninger, da det ifølge Lorde er nødvendigt at forstå de indlejrede forforståelser og den ekskluderende adfærd, før man kan opnå reel forandring og gøre op med de eksisterende strukturer. I Aalberg og Stömbäcks (2010) undersøgelse er der en lignende pointe om politikerne, når det beskrives, at de mandlige politikere har indordnet sig medielogikken i højere grad. I et spørgeskema med udsagnet "Det er vigtigere for en politiker at få mediedækning end at arbejde hårdt" (Aalberg & Strömbäck, 2010, s. 179, min oversættelse) var der flere mandlige end kvindelige politikere, der erklærede sig enige. Men er det den bedste måde at arbejde på? Skal kvinderne bare indordne sig de gældende strukturer og medielogikken og deltage i den offentlige debat på trods af "selvsikkerhedskløften" og chikanen?

Skal vi bare fikse kvinderne?

Londa Schiebinger var den første til at benytte udtrykket at "fikse" kvinderne (Padovani et al., 2022). I forlængelse heraf beskriver Coto og Dirckinck-Holmfeld (2020) to tilgange, hvor man enten fikser kvinderne eller fikser organisationen. Ved at fikse kvinderne, indordnes de og bliver "lige så gode". Burkinshaw og White (2017) beskriver, at argumentet om at fikse kvinderne flytter ansvaret fra organisationerne til kvinderne selv. Burkinshaw og White (2017) beskæftiger sig med ledelse på

universiteterne og påpeger, at der er skrevet meget litteratur om, at kvinder ikke lever op til ledelseskraevne på universiteterne (Bagilhole og White 2011 & O'Connor 2014, i Burkinshaw & White, 2017). Samtidig påpeger flere kvinder, at de er ramt af tungere arbejdsbyrder og oftere har mere usikre kontrakter, hvilket fastholder dem som underrepræsenterede i lederpositioner. Argumentet om at fikse kvinderne bidrager både til at fastholde kvinderne i en undertrykt position, men også til at rationalisere, hvorfor kvinder ikke gør mere fremskridt i deres karriere (Ely og Meyerson, 2000, i Burkenshaw & White, 2017). Det samme argument fremfører Sussie Petersen fra Danmarks Demokraterne i Ekstra Bladets medie-podcast "Q og Co". Man må tage forbehold for, at hun er politiker og altså ikke forsker, men idet hun interviewes, påvirker hun den offentlige debat og dermed vores virkelighed. Hun bliver spurgt, om kvinder har lige muligheder for at vise deres kompetencer, hvortil hun svarer "Kvinder har jo lige ret til alt i Danmark. Altså hvis de vil tage de rettigheder, så skal de jo bare tage dem. Der er ikke noget, der stopper dem, hvis man vil en karriere, hvis man vil være leder, så kan man jo godt nå derhen (Boraghi, 2023, 1:24:22-1:24:38). Hun beskriver her, at kvinder og mænd har lige rettigheder, og at kvinder bare kan tage de rettigheder, de vil. Underforstået er det kvindernes egen skyld, hvis ikke de får den karriere, de gerne vil. I Q og Co. diskuterer de kønskvoter som løsning på den skæve repræsentation, hvortil Sussie Petersen siger: "Det er jo også det, der er så ærgerligt, at man begynder at gå og spekulere over, hvorfor man er blevet kaldt ind til den ene og den anden debat altså, når man er kvinde. Og det er enormt træls som politiker, at man ikke ved. [...] om man er kaldt ind til et radioprogram, fordi man skal leve op til en eller anden kvote [...]" (Boraghi, 2023, 1:18:59-1:19:20). Juhl og Pedersen (2020) beskriver, at der er en dominerende antagelse om, at kvotesystemet offergør kvinder, da kvinderne, ligesom Sussie Petersen beskriver, ikke medvirker på et lige grundlag. Juhl og Pedersen (2020) beskriver 'offerrollen' som regulerende magt inden for den feministiske debat. De beskriver, hvordan offerrollen og feminisme indgår i samme diskurs, som derved konstruerer den sociale virkelighed. Det bliver dermed umuligt at påtale undertrykkende strukturer uden at få klistret offerrollen på sig (Juhl & Pedersen, 2020). Aamann (2020) mener, at hvis vi ikke har et kritisk greb til at problematisere social ulighed, er der risiko for, at uligheden individualiseres og dermed bliver individets egen skyld. Hvis diskursen om feminisme og offerrollen som negativt ladet

udtryk fortsætter med at herske, vil uligheden ende med at fremstå, som om individet er ude af stand til at "træffe de rigtige valg" (Aamann, 2020, s. 140), hvorfor den sociale udvikling fremstår retfærdig. Hvis kvinderne derimod bare lod sig fikse og derved indordnede sig de mandlige normer, kan man på den anden side sige, at det jo netop ikke ville være mangfoldighed, men derimod ensretning, hvilket Perez (2020) beskriver som "One size fits men" (s. 157) (i kontrast til udtrykket "One size fits all"). Målet med repræsentation er at inkludere og repræsentere flere diverse kilder og altså ikke blot ensretning af alle mennesker.

Opsamling

På baggrund af ovenstående diskussion har jeg forsøgt at nuancere de forskellige argumenter, da diskussionen er enormt kompleks. Først er det via tidligere studier understreget, at repræsentation betyder noget for demokratiet. Dernæst er der ingen studier, der tyder på, at kvinder oftere siger nej til at medvirke. Dog er der flere beskrivelser af, at hvis kvinder ikke er repræsenteret i visse roller, vil kvinder heller ikke sigte efter rollerne, hvilket vil bevirke mindre repræsentation. Der er uenighed om, hvorvidt de journalistiske redaktioners sammensætningen betyder noget, men ifølge Byerly & McGraw (2020) var der markant flere kvindelige kilder, hvis lederne eller andre høje stillinger udgøres af mere end 45% kvinder. Mine resultater peger ligeledes på, at kvindelige journalister oftere finder kvindelige kilder på DR1, hvor kønsfordelingen for journalisterne er lige. Da denne pointe går igen i tidligere studier, kan spejltesen delvist afkræftes, da der ikke burde være forskel mellem mandlige og kvindelige journalister, hvis medierne udelukkende spejlede samfundet. Redaktionerne og derved medierne har derfor indflydelse på, hvem der fremhæves, og hvordan det frames. Dog betyder kønsfordelingen på arbejdsmarkedet noget i repræsentationen, da størstedelen af Danmarks administrerende direktører er mænd, og da det samme gælder for forskere på lektor- og professorniveau, hvilket kan bevirke til mindre repræsentation af kvinder. En del studier viser dog på, at repræsentationen reproduces, da flere journalister har for vane at genbruge tidligere kilder. Herved kan nyhedskriterierne komme til at stå i kontrast til mangfoldighed. En løsning er ikke blot at få kvinderne til at passe ind, da det ikke er inkluderende, og da det derudover også er med til at fastholde rationalet om, at det

er kvindernes egen skyld. Offerrollen kan stå i vejen for mangfoldigheden, da det bliver svært at påråbe den sociale ulighed. Hvis repræsentationen skal ændres, skal der en markant kulturændring til. Som Coto og Dirckinck-Holmfeld (2020) beskriver, er det organisationen, der må fikses. Hvis det er den maskuline arbejdsmetode på redaktionerne, der er med til at bevare den ulige fordeling, skal deres praksisfælleskab forstyrres tilstrækkeligt, så alle indgår på lige fod. Der skal gøres op med strukturerne og systemerne. Hvis kvinderne socialiseres væk fra magten, er det et demokratisk problem, da samfundet går glip af potentiale. Kulturændringen skal medføre, at kvinder og minoriteter ikke længere indgår som *det andet* (De Beauvoir, 1949), men at alle diversitetens perspektiver tillægges lige meget værdi i praksisfælleskabet og ikke udelukkende i en ydre målsætning. For at ændre situationen skal organisationen, systemerne, strukturerne og ikke mindst tilegnelsen og udførelsen i al sin kompleksitet ændres for at transformere den ulige kønsbalance.

Konklusion

Dette speciale har haft til formål at undersøge og kortlægge kønsfordelingen og repræsentationen på DR1 og TV 2. Først undersøgte jeg tidligere forskning, hvor jeg både inkluderede nationale og internationale studier. Jeg ønskede at undersøge nyere undersøgelser fra vestlige lande, men inkluderede dog nogle ældre studier og et enkelt vietnamesisk studie. De tidligere studier undersøgte kønsrepræsentation i medierne via en kvantitativ indholdsanalyse. Alle studierne viste, at kvinder er underrepræsenterede i medierne. Mine resultater viste, at kvinder udgjorde 36,7% af kilderne, hvorfor mine resultater ligeledes viste, at kvinder var underrepræsenterede. Derudover medvirkede kvinder oftest som erfaringskilder, hvilket tidligere studier også viste. Mine resultater viste, at kvindelige eksperter udgjorde 14%, hvilket var mindre end i tidligere undersøgelser. Johansen og Johansen (2022) lavede dog også en detaljeret opgørelse af danske eksperter i 2021, hvor kvinder udgjorde 20%, hvilket ligeledes var lavere end tidligere studier. Mine resultater viste, at kvinderne medvirkede oftere inden for sociale og kulturelle emner, som sundhed, uddannelse, religion og kultur, mens mandlige kilder oftest indgik i emner omhandlende forsvar, industri og politik. Mange tidligere studier har fundet lignende resultater, hvor Jørndrups danske studie fra 2020 dog skilte sig ud, da kvindelige kilder udgjorde den største andel inden for økonomi, hvilket altså ikke stemte overens med mine resultater.

Der var mange ligheder mellem DR1 og TV 2, da fordelingen af kildefunktioner lignede hinanden. Der var dog en højere andel af kvindelige kilder på DR1 end på TV 2, hvor de kvindelige kilder udgjorde fem procentpoint mere på DR1. Især andelen af kvindelige journalistkilder og professionseksperter var højere på DR1, men andelen af kvindelige ekspertkilder var lige lav på begge kanaler. Kvindelige kilder udgjorde den største andel inden for de samme emner på begge kanaler. Dog udgjorde kvinder en større andel inden for emnerne Uheld og katastrofer (44%) og Terror (52%) på TV 2 end på DR1 (27% og 36%), og kunne forklares med flere kvindelige erfaringskilder på TV 2.

Kønsfordelingen blandt journalisterne var helt lige på DR1, hvor der var en større andel mænd på TV 2. Byerly og McGraw's (2020) resultater viste, at andelen af kvindelige kilder forøges, hvis der er mere en 45% kvinder i ledende stillinger. Selvom jeg ikke undersøgte kønsfordelingen i ledende stillinger, er det bemærkelsesværdigt, at der er en større andel kvindelige kilder på DR1, da de ligeledes har en større andel kvindelige journalister. Inden for alle kildefunktioner var andelen af kvindelige kilder højere, hvis det var en kvindelig journalist, der havde lavet indslaget, med undtagelse af professionseksperter, hvor mandlige journalister benyttede en større andel kvinder end kvindelige journalister. Andelen af kvindelige eksperter var markant højere, når en kvindelig journalist på DR1 stod bag indslaget. De kvindelige politikere var underrepræsenterede i forhold til kønsfordelingen i virkeligheden, uanset kanal og journalistens køn. Mandlige journalister rapporterede oftest om forsvar, politik, industri og sport, hvor kvindelige journalister oftest rapporterede om sundhed, samfund, underholdning, udlændinge, men også om bolig og byggeri og kriminalitet.

Analysen af den etniske fordeling i nyhederne viste det samme, som Jørndrups rapport fra 2021 gjorde. Dog skubbede andelen af ukrainere og færinger lidt til andelen, men ikke-vestlige og vestlige minoritetsdanskere udgjorde ikke samme andel i medierne som i samfundet. Både vestlige og ikke-vestlige minoritetsdanskere blev benyttet som erfaringskilder oftere end alle andre. De medvirkede mindre som politikere, mens ikke-vestlige medvirkede mindre som partskilder og slet ikke som ekspert eller professionsekspert. De tre emner, hvor majoritetsdanskere udgjorde den mindste andel, var udlændinge, terror og kriminalitet, hvilket er identisk med resultaterne i Jørndrups (2022) rapport. Derudover udgjorde minoritetsdanskere dog også en stor andel inden for udenrigspolitik og indenrigspolitik. Kvindelige journalister inkluderede en lidt større andel vestlige og ikke-vestlige minoritetsdanskere som kilder i deres indslag, end mandlige journalister gjorde.

Man kan derfor konkludere, at kvinder fortsat er underrepræsenterede, og at der ikke er en klar udvikling i andelen af kvindelige kronologisk gennem undersøgelserne

de sidste mange år. Derudover medvirker kvinder oftere som erfaringskilder og sjældent som eksperter. Mine resultaterne viste, at kvinder udgjorde en endnu lavere andel af eksperter end i tidligere studier, hvilket er bemærkelsesværdigt, da begge medier lader til at være opmærksomme på repræsentation. Mine resultater viste ligeledes, at kvindelige kilder oftest blev inddraget i specifikke emner. Selvom Jørndrups (2020) resultater viste, at andelen af kvinder inden for økonomi var steget, er det ikke tilfældet ifølge mine resultater. Dog er der forskel på andelen af kvinder hos DR1 og TV 2. I 2021 medvirkede 28% kvinder på DR1, hvor mine resultater viste, at der var 39% i 2022, hvilket viser, at kønsfordelingen på DR1 er blevet mere lige. Derudover var der også forskel på mandlige og kvindelige journalisters kildebrug, da andelen af kvindelige kilder generelt var højere, hvis det var en kvindelig journalist, der havde lavet indslaget. Den største forskel ses inden for ekspertkilder, hvor kvindelige journalister på begge kanaler brugte flest kvindelige ekspertkilder, mens andelen af kvinder var højest, hvis det var en kvindelig journalist fra DR1, der havde lavet indslaget. I tidligere forskning var der forskelligartede resultater i forhold til, om kvindelige journalister oftere fandt kvindelige kilder, men ifølge mine resultater, er kvinder altså mere oplagte til at inddrage kvindelige kilder. Mine resultater vedrørende etnicitet var meget ens med Jørndrups (2022). Selvom underrepræsentation er påvist for nylig, er det bemærkelsesværdigt, at der ikke er sket større ændringer på området. Andelen af kvinder kunne tydeligvis godt rykkes på ét år på DR1, men det var ikke tilfældet med etnicitet, hvor minoritetsdanskere stadig var underrepræsenterede, medvirkede som erfaringskilder og især inden for emnerne kriminalitet, indvandring eller terror. Mine resultater bidrager dermed til at tydeliggøre, at både kvinder og minoritetsdanskere stadig er underrepræsenteret i de mest sette danske tv-nyheder i 2022. Derudover medvirker både kvinder og minoritetsdanskere i mindre meritede kildefunktioner, og kvinder medvirker oftest i sociale og kulturelle emner, mens minoritetsdanskere fortsat befinder sig i nyhedsreservater, som Jørndrup (2022) beskrev.

Udover at undersøge repræsentationen i medierne, har denne undersøgelse ligeledes haft til hensigt at undersøge og diskutere forklaringerne bag. Min diskussion er grundlagt på min teoretiske ramme. Jeg har et haft socialkonstruktivistisk

perspektiv, hvor sproget tillægges en konstruerende betydning. Via min framing- og agenda-setting teori har sproget ligeledes haft betydning for forståelsen af medierne, da medierne har magt over dagsordenen og vinklingen via sproget. Derudover har det feministiske perspektiv bidraget til kritik af normerne og kvinden som *det andet*. Det informationsvidenskabelige perspektiv har bidraget til at diskutere de arbejdspraksisser, redaktionerne indgår i, og om de reproducerede vaner og strukturer.

Først og fremmest kan det konkluderes, at det er et demokratisk problem, hvis repræsentationen ikke er lige. Kvinder bliver oftere udsat for chikane efter deltagelse i den offentlige debat, hvilket kunne forklare, hvorfor kvinder oftere siger nej. Dog er der ingen studier, der peger på, at kvinder oftere siger nej. Der er flere undersøgelser af andelen af kvindelige kilder og redaktionssammensætningen. Nogle resultater viser, at det er strukturer og arbejdsmetoder, der fastholder den ulige repræsentation, mens andre undersøgelser og mine resultater viser, at kvindelige journalister oftere benytter kvindelige kilder, hvorfor redaktionssammensætningen altså betyder noget. Medierepræsentationen påvirkes af det samfund, vi lever i, hvorfor dele af spejltesen kan forklares med færre kvinder blandt professorer og topdirektører, men inden for politik er kvindelige politikere underrepræsenteret i forhold til den faktiske fordeling i Danmark. Mange systemer er bygget op omkring mænd, heriblandt politik og journalistik, men også videnskab, hvorved kvinder altid vil indgå som *det andet*. Nyhedskriterierne kan derfor komme til at stå i vejen for mangfoldigheden, da den bedste kilde udvælges på baggrund af, hvem der tidligere har været brugt, hvorfor mønstret reproduces. De praksisfællesskaber, der opbygges på redaktionerne, har derved en betydning, da vaner bliver til fastholdende strukturer. Det er derfor svært for nye potentielle eksperter at medvirke i den offentlige debat, da de ender i en ond cirkel, hvor de ikke er medietrænede og derfor ikke medvirker, hvorfor de igen ikke får medietræning. Man kan derved sige, at medierne sætter dagsordenen og vælger en vinkling, der ikke direkte spejler det danske samfund. Kvindelige kilder og journalister er stadig underrepræsenteret indenfor typisk maskuline emner, hvilket kunne tyde på, at kvinden stadig indgår som den nye og *det andet*. Dog er en løsning ikke bare at medietræne og derved fikse

kvinderne, men i højere grad at fikse institutionerne. Der skal en markant kulturændring til, og den maskuline arbejdskultur og informationspraksis på redaktionerne skal forstyrres, så kvinder og minoriteter kan indgå i praksisfællesskaberne uden at være *det andet*, og så deres perspektiver reelt tillægges lige så meget værdi.

Oversigt over figurer, tabeller og skærm billeder

Figurer

Figur 1: Oversigt af kodede datoer	32
Figur 2: Kønsfordeling af kilder i udenlandske og danske kilder	46
Figur 3: Fordelingen af køn og kildefunktioner	47
Figur 4: Kønsfordeling af erfaringskilder	48
Figur 5: Kønsfordeling af politikere	49
Figur 6: Kønsfordeling af partskilder	51
Figur 7: Kønsfordelingen af journalistisk-kilder	53
Figur 8: Kønsfordeling af ekspertkilder	54
Figur 9: Kønsfordeling af professionseksperter	56
Figur 10: Fordelingen af kvindelige kilder inden for funktioner	57
Figur 11: Fordelingen af mandlige og kvindelige kilder inden for kildefunktioner	58
Figur 12: Kønsfordelingen inden for emner	63
Figur 13: Fordelingen af kvindelige og mandlige kilder inden for emner	65
Figur 14: Fordeling af kilder på DR1 og TV 2	69
Figur 15: Kønsfordeling på DR1 og TV 2	70
Figur 16: Fordeling af kilder på DR1 og TV 2	71
Figur 17: Andelen af kvindelige kilder inden for hver kildefunktion	72
Figur 18: Kildefordeling af emnerne på DR1 og TV 2	73
Figur 19: Andelen af erfaringskilder inden for Terror og Uheld og katastrofer	76
Figur 20: Kønsfordelingen af journalister	79
Figur 21: Kønsfordelingen af journalister talt på indslag	80
Figur 22: Kønsfordeling af kilder for kvindelige og mandlige journalister	81
Figur 23: Andelen af kvindelige kilder inden for hver funktion opdelt efter journalistens køn	82
Figur 24: Kønsfordeling på journalister målt på indslag og opdelt i kanaler	83
Figur 25: Journalistens køn og kildens køn på hver kanal	84
Figur 26: Andelen af kvindelige kilder inden for ekspert- og politikerkilder fordelt på journalistens køn og kanal	85
Figur 27: Fordeling af etnicitet i sammenligning med Danmarks befolkning	91
Figur 28: Kønsfordeling af danskere med minoritetsbaggrund	92
Figur 29: Kilder fordelt på kildefunktioner inden for etnicitet	93
Figur 30: Den etniske fordeling fordelt på kvindelige og mandlige journalister	96

Tabeller

Tabel 1: Litteratursøgning	17
Tabel 2: Litteratursøgning	18
Tabel 3: Faser i udviklingen af kodningsvariabler	33
Tabel 4: Uddrag af kodningsmanual	34
Tabel 5: Uddrag af kodningsmanual	36
Tabel 6: Uddrag af kodningsmanual - kildefunktion	37

Tabel 7: Uddrag af kodningsmanual - emner	38
Tabel 8: Oversigt over seks forskningsartiklers emner	40
Tabel 9: Omkodede politiske emner	40
Tabel 10: Omkodede økonomiske emner.....	41
Tabel 11: Omkodede kulturemner	42
Tabel 12: Fordeling af kildefunktioner	47
Tabel 13: Antal gange danske politikere har medvirket.....	50
Tabel 14: Emnefordeling af nyhedshistorier	59
Tabel 15: Emnefordeling af nyhedskilder	61
Tabel 16: Kønsforskel i kildefordelingen inden for emner	66
Tabel 17: Andelen af kvinder på DR1 og TV 2	74
Tabel 18: Fordelingen af emner på indslag fordelt på journalisters køn.....	86
Tabel 19: Etnisk fordeling af emner, hvor majoritetsdanskere udgjorde den mindste andel	95

Skærm billeder

Skærm billede 1: Litteratursøgning fra praktikrapport (Boldsen, 2022)	17
Skærm billede 2: Overblik over fordelingen af funktioner i min data.....	44
Skærm billede 3: Kryds mellem køn og funktion.....	45
Skærm billede 4: Hans Redder interviewes af Cecilie Beck i 19 Nyhederne på TV 2 den 7. april 2022.....	52
Skærm billede 5: Til venstre: Anders Rasmussen er journalisten bag et indslag. Til højre: Hans Redder medvirker som journalistkilde	78

Litteraturliste

Ackerly, B. A., & True, J. (2020). Doing feminist research in political and social science. *ProQuest Ebook Central*. Kapitel 1

Andreasen, K. (2019, 6/6). *70 kvinder valgt ind i Folketinget - men Danmark halter fortsat bagefter i Norden*. Link: <https://nyheder.tv2.dk/politik/2019-06-06-70-kvinder-valgt-ind-i-folketinget-men-danmark-halter-fortsat-bagefter-i-norden>

Andreassen, R. (2015). Køn i danske medieinstitutioner og danske tv-medier. *Nordicom-Information*, 37(2), s. 5-17

Andreassen, R., Hansen, A., Aaby, C. & Clausen, C. (2020). Køn og medierepræsentation, Journalistiske forestillinger og praksisser. I Lise Lotte Hansen (red.) *Køn, magt og mangfoldighed*. Frydenlund, s. 91-106

Armstrong, C. L. (2004). The Influence of Reporter Gender on Source Selection in Newspaper Stories. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 81(1), 139–154. DOI: 10.1177/107769900408100110

Arnfred, S. (2020) Feministisk tænkning fra det globale syd; en historie om epistemologiske brug. I Lise Lotte Hansen (red.) *Køn, magt og mangfoldighed*. Frydenlund, s. 21-34

Bardzell, J. & Bardzell, S. (2015). *Humanistic HCI*. Morgan & Claypool Publishers. Kapitel 5 og 6

Bentsen, M. (2022). *En rigtig journalist – en muteret PhD*. (1. udgave). Obra Press

Bjerregaard, M. (2023, 13/4). *TV 2's digitale journalister skal registrere køn på kilder*. Link: <https://journalisten.dk/tv-2-journalister-skal-registrere-koen-paa-kilder/>

Blach-Ørsten, M., Burkal, R., Mayerhöffer, E., & Willig, I. (2021). Denmark: High media independence and informal democratic traditions in the newsroom. I J. Trappel, & T. Tomaz (Red.), *The Media for Democracy Monitor 2021: How leading news media survive digital transformation* (Vol. 2) (pp. 147–176). Nordicom, University of Gothenburg. <https://doi.org/10.48335/9789188855428-4>

Boldsen, T. (2022) *Designing a dashboard visualizing representation* [Praktikrapport]. Aalborg Universitet København

Boraghi, C. (Vært). (2023, 14/4). *En rettelse uden dokumentation - med Frederik Dirks Gottlieb*. [Podcast-episode] I Q&Co. EkstraBladet. Link: <https://embed.podcasts.apple.com/dk/podcast/en-rettelse-uden-dokumentation-med-frederik-dirks-gottlieb/id1611141604?i=1000608896689>

Bryman, A. (2015) *Social Research Methods*. Oxford (5. udgave). Kapitel 1, 13 og 28

Burkinshaw, P., & White, K. (2017). Fixing the Women or Fixing Universities: Women in HE Leadership. *Administrative Sciences*, 7(3), 30. DOI: 10.3390/admsci7030030

Burr, V. (1995). *An Introduction to Social Constructionism*. London og New York: Routledge. Kapitel 1

Butler, J. (2007). Subjekt, køn og begær. Oversat af Mette Liv Mertz. I D. M. Söndergaard (Ed.), *Feministiske Taenkere: En tekstsamling*, s. 27-74. Hans Reitzels Forlag

Byerlly, C. & McGraw, K. (2020) Axes of power: Examining women's access to leadership. I Djerf-Pierson, M. & Edström, M. (Red). *Comparing Gender and Media Equality Across the Globe*. Nordicom, s: 191-230. Link: <https://norden.diva-portal.org/smash/get/diva2:1502571/FULLTEXT02.pdf>

Cann, D. & Mohr, P. (2010). Journalist and Source Gender in Australian Television News. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*. 45(1), s. 162-174, DOI: 10.1207/s15506878jobem4501_10

Christiansen, S. (2016). *Køn i Deadline* [Praktikrapport]. Roskilde Universitet.

Collins, R. (2011). Content Analysis of Gender Roles in Media: Where Are We Now and Where Should We Go?. *Sex Roles* 64, s. 290–298. DOI: 10.1007/s11199-010-9929-5

Coto, M. & Dirckinck-Holmfeld, L. (2020). “Fixing” the Gender Divides in ICT Programs Within Universities. I M. Kuruvilla & I. George (Red.), *Handbook of Research on New Dimensions of Gender Mainstreaming and Women Empowerment*, s. 142-169. IGI Global. <https://doi.org/10.4018/978-1-7998-2819-8.ch009>

Craft, S. & Wanta, W. (2004) Women in the Newsroom: Influences of Female Editors and Reporters on the News Agenda. *J&MC Quarterly*. 81(1), s. 124-138

Crenshaw, K. (1989). Demarginalizing the Intersection of Race and Sex: A Black Feminist Critique of Antidiscrimination Doctrine, Feminist Theory and Antiracist Politics. *The University of Chicago Legal Forum* 140, s 139-167.

Cronin, P., Ryan, F. & Coughlan (2008) Undertaking a literature review: A step-by-step approach. *British Journal of Nursing*, 17(1). DOI: 10.12968/bjon.2008.17.1.28059

Cukier, W., Jackson, S., Elmi, M., & Cyr, E. (2015), Representing women? Leadership roles and women in Canadian broadcast news, *Gender in Management: An International Journal*, DOI 10.1108/GM-04-2015-0035

Danmarks Statistik (nd.). *Indvandrere og efterkommere*. Link: <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/borgere/befolkning/indvandrere-og-efterkommere>

Datatilsynet (2018). *Vejledning om de registreredes rettigheder*. Link: <https://www.datatilsynet.dk/Media/C/o/Registreredes%20rettigheder.pdf>

De Beauvoir, S. (2019) *Det andet køn*. Oversat af Mette Olesen, Karen Staugaard Hansen og Svend Johansen. Gyldendal. Kapitel 1

De Swert, K. & Hooghe, M. (2010). When do women get a voice? Explaining the presence of female news sources in Belgian news broadcasts (2003-5). *European Journal of Communication*, 25, s. 69-84.

Desmond, R. & Danilewicz, A. (2009) Women Are On, But Not In, the News: Gender Roles in Local Television News. *Sex Roles*. 62, s. 822-829, DOI: 10.1007/s11199-009-9686-5

Dixon, T. & Linz, D. (2000) Overrepresentation and Underrepresentation of African Americans and Latinos as Lawbreakers on Television News. *Journal of Communication*, 50(2), s. 131-154. DOI: 10.1111/j.1460-2466.2000.tb02845.x

Djerf-Pierre, M (2020) Explaining gender equality in news content. I Djerf-Pieree, M. & Edström, M. (Red). *Comparing Gender and Media Equality Across the Globe*. Nordicom, s. 147-187. DOI: <https://doi.org/10.48335/9789188855329>

Djerf-Pierre, M. & Edström, M. (2020) (Red.) *Comparing Gender and Media Equality across the Globe*. Nordicom, s. 7-54 DOI: <https://doi.org/10.48335/9789188855329>

DR (nd.) *Monitorering som redskab til større mangfoldighed blandt kilder og*

medvirkende. Link: <https://www.dr.dk/om-dr/mangfoldighed/konkrete-eksempler/monitorering-som-redskab-til-stoerre-mangfoldighed-blandt>

Elkjær, B. (2022, 7/11) *Valget var et vigtigt skridt for kønsligestillingen, men vi er ikke i mål*. Link: <https://www.information.dk/indland/leder/2022/11/valget-vigtigt-skridt-koensligestillingen-maal>

Entman, R. M. (1993/2015). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm [Oversat af S. Hjarvard]. *MedieKultur: Journal of Media and Communication Research*, 31(58), s.115–123. <https://doi.org/10.7146/mediekultur.v31i58.20002>

Equalis (2023, februar). *Diversitetsbarometer 2023 – En årlig kortlægning af ligestilling og kønsdiversitet på det danske arbejdsmarked*. Link: <https://equalis.dk/wp-content/uploads/2023/02/Diversitetsbarometeret-2023.pdf>

Eskjær, M. & Helles, R. (2015). *Kvantitativ indholdsanalyse*. (1. udgave) Samfundslitteratur

Gaunø, I. (Vært). (2022, 6. december). *Første børne MGP-vinder er ærgerlig: “Vi er blevet skrevet ud af MGP’s historie”* [Podcast-episode] I Kulturprogrammet Babylon. 24Syv.

Gregersen, M. (2022). Sammen mod racisme i Danmark. *Mellemfolkeligt Samvirke*. Link: https://www.ms.dk/sites/default/files/ulighedpublikationer/publikationer/2023/sammen-mod-racisme-i-danmark_o.pdf

Greve-Poulsen, K. Larsen, F., Pedersen, R. & Albæk, E. (2023) No Gender Bias in Audience Perceptions of Male and Female Experts in the News: Equally Competent and Persuasive. *The International Journal of Press/Politics*. 23(1), s. 116-137. DOI: 10.1177/19401612211025499

Gripsrud, J. (2007). *Mediekultur, mediesamfund*. Kapitel 1, 2 og 10. (2. udgave). Hans Ritzels forlag

Hagemann-Nielsen, F. & Ilsøe, T. (2022, 16/9). *Tidligere FE-chef Lars Findsen er blevet tiltalt*. Link: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/tidligere-fe-chef-lars-findsen-er-blevet-tiltalt>

Hansen, D. (2023). *Mænd fastslår og kvinder føler – der er ikke ligestilling i spalterne*. DMJX. Link: <https://www.dmjx.dk/aktuelt/nyhed/maend-fastslaar-og-kvinder-foeler-der-er-ikke-ligestilling-i-spalterne>

Hansen, L. (2020) Køn: dynamikker, dilemmaer, dialoger - introduktion og diskussion. I Lise Lotte Hansen (red.) *Køn, magt og mangfoldighed*. Frydenlund, s. 6-20

Haugaard, K. (2021) Danskerne ser på langt flest mænd i deres fjernsyn. *Syddansk Universitet*. Link:

<https://www.sdu.dk/da/forskning/forskningsenheder/samf/mfi/koen-i-medierne>

Ingrisch, A. (Vært). (2023, 22/5). *Grønlands stemme*. [Podcast-episode]. I Genstart. DR. Link: <https://www.dr.dk/lyd/special-radio/genstart/genstart-2023-01-01-05-00-77>

Institut for menneskerettigheder (2019, 15/8) Undersøgelse af chikane og trusler mod folketingskandidater 2019. *Epinion*. Link: https://menneskeret.dk/files/media/dokumenter/201905_epinion_trusler_og_chikane_mod_folketingskandidater_tabelrapport.pdf

Johansen, K. & Johansen, J. (2022) Ekspertkilder i landsdækkende danske dagblade Hvem er de, og hvilke roller og funktioner optræder de i? *Journalistica* 2022, s. 86-111. DOI: 10.7146/journalistica.v16i1.132421

Juhl, L. & Pedersen, C. (2020) Slip offeret fri - to generationer spiller ud. I Lise Lotte Hansen (red.) *Køn, magt og mangfoldighed*. Frydenlund, s. 34-51

Jørndrup, H., & Bentsen, M. (2016). Who Makes The News - Dansk udgave: Denmark Global Media Monitoring Project 2015 National report. *World Association for Christian Communication*.

Jørndrup, H. (2020) Who makes the News – Den danske del af undersøgelsen. *Global Monitoring Project 2020*

Jørndrup, H. (2022). Den vi (stadig) taler om: Etniske minoriteter i danske nyhedsmedier. *Roskilde Universitet*.

Klein, C. (2022, 30/9) *Gaslæk og eksplosioner i Østersøen: Hvad er Nord Stream?* Link: <https://www.dr.dk/nyheder/indland/gaslæk-og-eksplosioner-i-oestersoeen-hvad-er-nord-stream>

Kulturministeriet (2022). *DR's PUBLIC SERVICE-KONTRAKT FOR 2022-2025*. Link: https://kum.dk/fileadmin/kum/1_Nyheder_og_presse/2022/Public_service-kontrakt_for_DR_endelig.pdf

McCombs, M. E., & Shaw, D. (1991). The agenda-setting function of mass media. In D. L. Protess & M. E. McCombs (Eds.), *Agenda setting: Readings on media, public opinion, and policymaking*. Lawrence Erlbaum Associates, Inc. (Re-printet fra "Public Opinion Quarterly," Vol. 36, s. 176-185, 1972, University of Chicago Press)

Munksgaard, M. (2022, 1/6). *Historisk stort ja: Danskerne afskaffer forsvarsforbeholdet*. Link: <https://www.altinget.dk/artikel/danskerne-afskaffer-forsvarsforbeholdet>

Nieme, M. & Pitkänen, V. (2017) Gendered use of experts in the media: Analysis of the gender gap in Finnish news journalism. *Public Understanding of Science*, 26(3), s. 355– 368 DOI: 10.1177/0963662515621470

Padovani, C., Belluati, M., Karadimitriou, A., Horz-Ishak, C., & Baroni, A. (2022). Gender inequalities in and through the media: Comparing gender inequalities in the media across countries. I J. Trappel, & T. Tomaz (Red.), *Success and failure in news media performance: Comparative analysis in the Media for Democracy Monitor 2021*, s. 79–100. Nordicom, University of Gothenburg. DOI: 10.48335/9789188855589-4

Perez, C. (2021). *Invisible women*. Penguin Random House. Kapitel 1, 8, og 9

Phoca, S. (2006) Feminism and gender. I Gamble, S. *Feminism and Postfeminism*. Routledge Taylor & Francis Group, s. 46-53

Pluralisterne (nd.) *Om os*. Link: <https://pluralisterne.dk/om-os/>

Rabøl, G. & Hannerup, M. (2022). *Kønsbalance og mangfoldighed i mediebranchen 2021*. Link: https://danskemedier.dk/wp-content/uploads/2022/03/Koensbalance-og-mangfoldighed-i-mediebranchen-2021_8.-marts.pdf

Randolph, J (2009). A Guide to Writing the Dissertation Literature Review, *Practical Assessment, Research, and Evaluation*. 14, artikel 13. DOI: <https://doi.org/10.7275/boaz-8t74>

Rosenberg, T. (2007). Queerfeminisme. I D. M. Söndergaard (Ed.), *Feministiske Taenkere: En tekstsamling*, s. 15-26). Hans Reitzels Forlag

Rudy, R., Popova, L. & Linz, D. The Context of Current Content Analysis of Gender Roles: An Introduction to a Special Issue. *Sex Roles* 62, s. 705–720. DOI: 10.1007/s11199-010-9807-1

Schiebinger, L. (2021) Gendered Innovations: integrating sex, gender, and intersectional analysis into science, health & medicine, engineering, and environment, *Latin American Science, Technology and Society*, 4(1), DOI: 10.1080/25729861.2020.1867420

Schlesinger, A., Edwards, K., & Grinter, R. (2017). Intersectional HCI: Engaging Identity through Gender, Race and Class. *CHI '17: Proceedings of the 2017 CHI Conference on Human Factors in Computing Systems*, s. 5412–5427. DOI: 10.1145/3025453.3025766

Schmidt, C. H. (2022). Socialkonstruktivisme. *Læremiddel.dk*, link: laeremiddel.dk/viden-og-vaerktoejer/videnskabsteori/videnskabsteoretiske-retninger/socialkonstruktivisme/

Siegunfeldt, P. (2021, 26/3). *Medier foretrækker mandlige eksperter*. Link: <https://www.akademikerbladet.dk/magasinet/2021/dm-akademikerbladet-nr-2-2021/medier-foretraekker-mandlige-eksperter>

Siegunfeldt, P. (2022, 28/1). *Se listen: Her er Danmarks 50 mest citerede eksperter*. Link: <https://www.akademikerbladet.dk/aktuelt/2022/januar/se-listen-her-er-danmarks-50-mest-citerede-eksperter>

Siegunfeldt, P. (2023, 6/2) *Se listen: Danmarks 50 mest citerede eksperter i 2022*. Link: <https://www.akademikerbladet.dk/aktuelt/2023/februar/se-listen-danmarks-50-mest-citerede-eksperter-2022>

Sivebæk, H. & Junge, M. (2021, 11/5). *Mangfoldighed i DR*. Link: <https://www.dr.dk/om-dr/mangfoldighed/mangfoldighed-i-dr>

Sjøvaag, H. & Pedersen, T. (2018). Female Voices in the News: Structural Conditions of Gender Representations in Norwegian Newspapers. *Journalism & Mass Communication Quarterly*. 96(1), s. 215-238, DOI: 10.1177/1077699018789885

Stormhøj, C. (2012). Et videnskabsteoretisk blik på den feministiske teoris og politiks fundamenter. I K. Grønbæk Hansen, M. Holen, T. Jensen, J. Krøjer, Å. Høgsbro Lading, S. Lehn-Christiansen, M. Lykke Nielsen, B. Pedersen, & C. Stormhøj

(red.), *Er der spor?: Feminisme, aktivisme og kønsforskning gennem et halvt århundrede*, s. 99-116. Frydenlund Academic.

Thornham, S. (2006). Second wave feminism. I Gamble, S. *Feminism and Postfeminism*. Routledge Taylor & Francis Group, s. 25-45

TV 2 (nd.) *Public service på TV 2*. Link: <https://omtv2.tv2.dk/medier/public-service-paa-tv-2/>

TV 2 Direktionen (2021, 27/8) *Mangfoldigheds- og rekrutteringspolitik*. Link: <https://omtv2.tv2.dk/media/31ypqjk3/mangfoldigheds-og-rekrutteringspolitik-27-08-2021.pdf>

Uddannelse- og Forskningsministeriet (2018) *Forskerrekruttering på universiteterne 2016-2018*. Link: <https://ufm.dk/forskning-og-innovation/statistik-og-analyser/forskere-ved-universiteterne/forskerrekruttering-pa-universiteterne-2016-2018.pdf>

UN Women (nd.) *World Conferences on Women*. Link: <https://www.unwomen.org/en/how-we-work/intergovernmental-support/world-conferences-on-women>

Vu, H., Lee, T., Duong, H., & Barnetti, B. (2017) Gendering Leadership in Vietnamese Media: A Role Congruity Study on News Content and Journalists' Perception of Female and Male Leaders, *Journalism & Mass Communication Quarterly* 2018, Vol. 95(3), s. 565–587, DOI: 10.1177/1077699017714224

Wikipedia (nd.), *Feminism*, link: <https://en.wikipedia.org/wiki/Feminism>

Willig, I. & Blach-Ørsten, M. (2023). Magtudredninger og medier. *Økonomi & Politik*. DOI: 95.10.7146/okonomi-og-politik.v95i3-4.135554

Willig, I., Blach-Ørsten, M., Hartley, J. & Flensburg, S. (2015). Journalistiske kvaliteter 1999-2014. *Kulturstyrelsen*. Link: https://kum.dk/fileadmin/mediernesudvikling/2015/Journalistiske_kvaliteter_1999-2014_Rapport_og_Bilag_samlet.pdf

Aalberg, T. & Strömbäck, J. (2010). Media-driven Men and Media-critical Women? An Empirical Study of Gender and MPs' Relationships with the Media in Norway and Sweden. *International Political Science Review* 32(2), s. 167-187. DOI: 10.1177/0192512110378902

Aamann, I. (2020) Hvordan kan feministisk forskning arbejde med klasse? I Lise Lotte Hansen (red.) *Køn, magt og mangfoldighed*. Frydenlund, s. 76-90